

Gia Hữu Tiểu Tiện

Contents

Gia Hữu Tiểu Tiện	3
1. Chương 1	3
2. Chương 2	4
3. Chương 3	4
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	5
7. Chương 7	5
8. Chương 8	6
9. Chương 9	7
10. Chương 10	7
11. Chương 11	7
12. Chương 12	8
13. Chương 13	8
14. Chương 14	9
15. Chương 15	9
16. Chương 16	9
17. Chương 17	10
18. Chương 18	10
19. Chương 19	11
20. Chương 20	11
21. Chương 21	12
22. Chương 22	12
23. Chương 23	13
24. Chương 24	14
25. Chương 25	14
26. Chương 26	15
27. Chương 27	15
28. Chương 28	16
29. Chương 29	16
30. Chương 30	17
31. Chương 31	17
32. Chương 32	17
33. Chương 33	18
34. Chương 34	19
35. Chương 35	20
36. Chương 36	21
37. Chương 37	21
38. Chương 38	21
39. Chương 39	22
40. Chương 40	23
41. Chương 41	23

42. Chương 42	24
43. Chương 43	24
44. Chương 44	25
45. Chương 45	26
46. Chương 46	26
47. Chương 47	27
48. Chương 48	28
49. Chương 49	28
50. Chương 50	29
51. Chương 51	29
52. Chương 52	30
53. Chương 53	31
54. Chương 54	32
55. Chương 55	33
56. Chương 56	33
57. Chương 57	34
58. Chương 58	35
59. Chương 59	35
60. Chương 60	36
61. Chương 61	37
62. Chương 62	38
63. Chương 63	39
64. Chương 64	40
65. Chương 65	40
66. Chương 66	42
67. Chương 67	43
68. Chương 68	44
69. Chương 69	44
70. Chương 70	45
71. Chương 71	46
72. Chương 72	46
73. Chương 73	47
74. Chương 74	48
75. Chương 75	48
76. Chương 76	49
77. Chương 77	50
78. Chương 78	51
79. Chương 79	51
80. Chương 80	52
81. Chương 81	53
82. Chương 82	54
83. Chương 83	54
84. Chương 84	55
85. Chương 85	56
86. Chương 86	57
87. Chương 87	58
88. Chương 88	59
89. Chương 89	60
90. Chương 90	60
91. Chương 91	61
92. Chương 92	61
93. Chương 93	62
94. Chương 94	63
95. Chương 95	63

96. Chương 96	64
97. Chương 97	66
98. Chương 98	67
99. Chương 99	69
100. Chương 100	69
101. Chương 101	70
102. Chương 102	70
103. Chương 103	71
104. Chương 104	71
105. Chương 105	72

Gia Hữu Tiểu Tiện

Giới thiệu

Thể loại: Đam mỹ, vườn trường, phúc hắc cường công, tiểu nương thụ, công sủng thụ, khả ái ảm áp. Tiểu Tiện tiến đến

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gia-huu-tieu-tien>

1. Chương 1

Tiểu Tiện tiến đến trước mặt tiểu công nhà mình làm nũng, “Học trưởng, người ta buồn bực a~”

Đỗ Hàng nhìn không chuyển mắt khỏi màn hình máy tính, tay gõ bàn phím cách cách không ngừng.

Tiểu Tiện lại trườn tới

“Ca ca?”

...

“Thức thức?”

...

“Ba ba!!”

...

Tay Đỗ Hàng run lên, nhân vật trên màn hình liền KO.

Tiểu Tiện nhân cơ hội tắt máy tính, khóa ngòai trên người Đỗ Hàng, bưng mặt làm vẻ ưu thương, “Học trưởng, anh quên hôm nay là ngày gì sao?”

“Ngày mấy?”

Tiểu Tiện liền liềm mạng đấm bả vai Đỗ Hàng, “Ta chỉ biết người đã quên, người xấu, người xấu, người xấu lắm!”

Đỗ Hàng khòe miệng run rẩy, đem cậu ôm xuống, đứng lên hướng phòng tắm đi.

Tiểu Tiện thuận đà theo sát, “Học trưởng, anh làm sao vậy?”

“Tắm rửa.”

Tiểu Tiện nhanh chóng cởi sạch quần áo, hắc hắc cười ngây ngô, “Em muốn tắm với anh.”

2. Chương 2

Hai người ngâm ở trong bồn tắm lớn, Đỗ Hàng cầm bọt biển cục cứng giúp Tiểu Tiệp chà lưng.

Chà chà, Tiểu Tiệp ngã vào trong lòng Đỗ Hàng, miệng phát ra tiếng rên rĩ *** đang.

Đỗ Hàng néo mông cậu hai cái, “Thu liễm chút.”

Tiểu Tiệp cọ a cọ, “Thân ái, nam nhân không phải đều thích ‘Nhân tiên thực nữ, thượng sàng *** oa’ (trước mặt người khác là thực nữ nhưng trên giường lại là ... khụ, *** nữ) sao, chẳng lẽ anh không phải?”

Đỗ Hàng đặc biệt bình tĩnh nhắc nhở: “Cậu bên dưới mang cái gì?”

Tiểu Tiệp hai mắt lờ mờ, “Anh không thích a? Nếu thực không thích, em liền cắt bỏ nó.”

“Tốt.” Đỗ Hàng nhếch miệng cười, cầm lấy tiểu kê kê của cậu, “Rõ ràng để tôi giúp cậu cắt đi.”

“Không cần a!” Tiểu Tiệp né qua bên trốn, đột nhiên kinh hô, “Đau đau đau! Tay anh đụng tới miệng vết thương của em!”

“Miệng vết thương gì? Để tôi xem xem.” Đỗ Hàng đem cậu ôm vào lòng, tách hai chân, bên trong đùi phải có hai chữ màu đen nho nhỏ.

“Đây là cái gì?” Đỗ Hàng neho mắt muốn nhìn rõ hơn, “Hình xăm sao?”

Tiểu Tiệp nhanh tay che mắt, “Không phải hình xăm, cái gì cũng không.”

Đỗ Hàng gạt tay cậu ra, nhìn sát vào, quả nhiên là hình xăm.

Trên bắp đùi trắng nõn hiện ra rõ ràng hai chữ – Đỗ Hàng.

3. Chương 3

Tắm rửa xong, Đỗ Hàng đem Tiểu Tiệp ôm đến giường trong phòng ngủ, nhẹ nhàng liếm phần da có hai chữ kia.

“Khi nào thì xăm? Cậu cũng không phải tiểu lưu manh, xăm cái gì a? Cậu không phải sợ đau nhất sao? Đây da đều sưng hết lên rồi.”

Tiểu Tiệp thẳng đứng dậy, nhìn đến mắt hấn tràn đầy đau lòng, trong lòng ngọt tư tư. Cho dù đau, cũng đáng!

“Ngày hôm qua xăm, em nghĩ cho anh chút kinh hỉ thôi.”

“Vậy vừa rồi sao lại muốn dấu?”

“Em sợ anh mắg.”

“Biết rõ tôi sẽ mắg cậu còn đi xăm hình?”

“Kia Em đi tẩy mắt”

“Đừng tẩy mắt.” Đỗ Hàng hôn hôn cái miệng nhỏ, “Cứ như vậy được rồi. Cậu về sau không thể tùy tiện trèo tường.”

4. Chương 4

Trước khi ngủ, Tiểu Tiệp đem đầu chôn trước ngực Đỗ Hàng, hỏi: “Ông xã, anh thật không nhớ hôm nay là ngày gì sao?”

Đỗ Hàng trên mặt cười thâm, miệng lại nói: “Không nhớ!”

Tiểu Tiệp cắn hấn một ngụm, rầu rĩ nói: “Hôm nay là ngày tròn một tuần chúng ta quen nhau.”

Đỗ Hàng giả bộ bình tĩnh đại ngộ: “Nga, nguyên lai là vậy a!”

Tiểu Tiện lại cắn hần một cái: “Anh là người xấu! Ngày quan trọng như vậy mà anh cũng quên! Em hận anh chết đi được!”

“Hảo hảo hảo, là tôi không đúng.” Đỗ Hàng thân thủ nâng mặt cậu lên, cười: “Tôi bồi thường cho cậu được không?”

Tiểu Tiện hừ hừ, “Bồi thường như thế nào?”

Đỗ Hàng hai nhát lột sạch quần áo của cậu, cười xấu xa: “Đương nhiên là làm cậu vừa lòng mới thôi.”

“Không cần!” Tiểu Tiện liêu liêu chết phản kháng, “Em ngày mai còn muốn đền bù kỉ niệm một tuần quen nhau này, em đều lên kế hoạch hết rồi, chúng ta đi dạo phố, xem phim, ăn bữa tối dưới nến. Em muốn đem thể lực lưu lại mai dùng.” Phản kháng không có hiệu quả, Đỗ Hàng trực tiếp áp lên: “Chuyện ngày mai để ngày mai tính.”

5. Chương 5

Sau, Đỗ Hàng giúp Tiểu Tiện rửa sạch toàn thân, nhìn người đang ngủ say, thân nhiên nở nụ cười.

Tiểu Dịch, tôi yêu em.

Chúng ta mỗi một chút tôi đều sẽ không quên.

Hiện tại xem ra, vẫn rõ ràng như vậy.

6. Chương 6

Một năm trước, Tiểu Tiện vừa bước vào trường đại học, đối với cuộc sống mới có vô vàn những khát khao cùng ảo tưởng tốt đẹp.

Đầu tiên muốn đem ba năm trung học ngủ không đủ bổ về, sau đó tìm một đại soái ca oanh oanh liệt liệt nói chuyện yêu đương.

Vừa nghĩ như vậy, soái ca liền rớt xuống. Phụ trách đón tiếp cậu chính là Đỗ Hàng.

Đỗ Hàng bộ dáng cao lớn anh tuấn, khí vũ hiên ngang, là nhất đẳng soái ca.

Chỉ lếc mắt một cái, Tiểu Tiện đã bị hần mê hoặc.

Đáng tiếc Đỗ Hàng rất khốc, trên đường đem Tiểu Tiện tới phòng chỉ nói hai câu râu ria vụn vặt

Thời điểm rời đi, ngay cả cái tươi cười cũng keo kiệt.

Nhìn theo bóng dáng Đỗ Hàng, Tiểu Tiện bắt tay làm cái thủ thế cổ lên.

Soái ca! Tôi nhất định sẽ câu được anh!

7. Chương 7

Tiểu Tiện mất thật nhiều công phu mới nghe được lớp, kí túc xá cùng tên tuổi soái sa.

Vì thế mỗi sáng cậu đều chờ dưới lầu.

Thấy hần xuống lầu, cũng không dám tiến lên chào hỏi.

Một bên cắn bánh bao, một bên vụng trộm nhìn hần, cứ như vậy trơ mắt nhìn hần biến mất trong tầm mắt mình.

Giữa trưa, Tiểu Tiện canh đúng giờ chờ trước cửa lớp hần.

Thấy hần cùng bạn bè đi căn tin, liền yên lặng theo phía sau.
Ăn cơm thì tìm một vị trí gần hần, một bên ăn một bên trộm ngắm.
Sợ bị hần phát hiện, mỗi bữa ăn đều nơm nớp lo sợ.
Đến buổi tối, Tiểu Tiệp sẽ đi vài vòng dưới lầu ký túc xá.
Cùng lúc hy vọng sẽ ngẫu nhiên gặp gỡ, cùng lúc lại sợ hần nhìn ra cái gì.
Cuối cùng nhìn cửa sổ phòng hần, ở trong lòng yên lặng nói một tiếng – ngủ ngon.
Cuộc sống như vậy cứ duy trì một tháng, Tiểu Tiệp không cùng hần nói qua một câu.
Mỗi đêm trước khi ngủ, Tiểu Tiệp đều đem chính mình mắng một chút.
Thảm Dịch, người là đồ vô dụng! Nói câu chào hỏi khó như vậy sao!

8. Chương 8

Tiểu Tiệp nghĩ mình che dấu rất tốt, lại không nghĩ tới vẫn bị người phát hiện.
Ngày đó, khi cậu đi theo Đỗ Hàng vào căn tin, lấy cơm xong ngồi xuống, một nam nhân đi thẳng tới hỏi.
“Cậu đi theo chúng tôi làm gì?”
Tay Tiểu Tiệp run lên, thiếu chút nữa đem đũa đánh rơi.
Người này cậu biết, là đội trưởng đội bóng rổ, cũng là bạn tốt kiêm bạn cùng phòng của Đỗ Hàng.
Nam nhân nhíu mày lại hỏi: “Hỏi cậu đấy, nói mau, vì sao theo dõi chúng tôi?”
Tiểu Tiệp ngẩng đầu, lộ ra một bộ đáng thương hề hề: “Tôi không theo dõi mấy anh a....”
Nam nhân khí thế bức người, “Ít gạt người đi, cậu từ phòng học theo tới căn tin, đừng cho là tôi không biết!”
Tiểu Tiệp sợ tâm tư mình bị người nhìn ra, mạnh lắc đầu: “Tôi thực không theo dõi mấy anh a..”
Lúc này Đỗ Hàng cũng đi tới, mở miệng dò hỏi: “Tề Huy, làm sao vậy?”
Tề Huy hướng Tiểu Tiệp bĩu môi, “Cậu ta a, theo dõi chúng ta.”
Tiểu Tiệp liếc mạng lắc đầu, nhìn Đỗ Hàng, gấp đến độ sắp khóc ra, “Không có Tôi không có”
Đỗ Hàng nhìn cậu, cảm thấy thực đáng thương, lôi kéo Tề Huy trở về đi.
“Bắt nạt đàn em có gì hay, mau về ăn cơm.”
“Ta không bắt nạt cậu ta.” Tề Huy gạt tay Đỗ Hàng, giải thích: “Ta sớm phát hiện không thích hợp, mỗi sáng vừa ra khỏi ký túc xá liền thấy cậu ta canh bên ngoài, giữa trưa ăn cơm cậu ta lại ngồi ngay cạnh, buổi tối xuống lầu mua thuốc lá cũng nhìn thấy cậu ta, quả thực âm hồn bất tán! Người nói, nếu cậu ta không phải theo dõi chúng ta thì là làm gì?”
Nghe xong lời này, Đỗ Hàng lại đem tầm mắt chuyển qua người Tiểu Tiệp, cẩn thận đánh giá một phen, càng xem càng thấy quen mắt.
“Ừ, chúng ta có phải đã gặp qua ở đâu?”
Đây là lần đầu tiên Đỗ Hàng chủ động bắt chuyện với Tiểu Tiệp.
Nghe thanh âm trầm thấp mà từ tính kia, Tiểu Tiệp khản trương đến không thở nổi, nói chuyện đầu lưỡi đều thất lại.
“Học Học trưởng Anh từng đón em Ngay tại tháng trước Anh Anh không nhớ sao?”

“Không nhớ.” Đỗ Hàng đem lông mày nhăn thành một đoàn, “Học trưởng? Nghe thực không được tự nhiên, học cái gì không học lại học tiểu Nhật Bản? Về sau không cho phép nói hai chữ này.”

Tiểu Tiện nhỏ giọng nói thầm, “Học trưởng không phải theo Nhật ngữ trích dẫn ra....”

Đỗ Hàng trừng mắt, “Cậu cứ nhiên còn dám nói hai chữ này?!”

Tiểu Tiện sợ tới mức rụt cổ, ở trong lòng thầm oán: Học trưởng thực đáng sợ....

9. Chương 9

Cuối cùng, chuyện này vẫn là không giải quyết được gì.

Đỗ Hàng không so đo, Tề Huy cũng lười truy cứu.

Chẳng qua, Tiểu Tiện không dám minh mục trường đảm theo đuôi Đỗ Hàng nữa.

Cuộc sống đột nhiên trở nên có chút vô vị.

Mỗi ngày sau khi thức giấc, Tiểu Tiện đều không tự giác đi đến kí túc xá của Đỗ Hàng.

Chờ khi phục hồi lại tinh thần, sợ bị đối phương phát hiện, lại vội vàng rời đi.

Tiểu Tiện nhìn lá rụng ngẩn người, trong lòng ê ẩm.

Thầm mèn một người sao lại thống khổ như vậy a?

Ngay cả liếc hần một cái đều làm không được, nói gì đến chủ động tìm hần nói chuyện.

Ai, Tiểu Tiện thở dài, chính mình thật không có dũng khí này.

10. Chương 10

Tiểu Tiện dùng một cái khăn quàng cổ hồi lộ học tỷ mới lấy được dây QQ của Đỗ Hàng.

Run run bắt tay vào phát ra một tin nghiệm chứng.

Đáng tiếc, 10 phút trôi qua.....Nửa giờ lại trôi qua.....

Loa QQ vẫn một mảnh yên lặng, thủy chung không vang lên.

Tiểu Tiện ôm tâm can yếu ớt phát lại một tin nữa.

Còn tại trên đó bỏ thêm một câu – học trưởng, thêm em được không?

Lúc này loa nhỏ QQ vang lên, trong bạn bè lại thêm một dây số mới.

Tiểu Tiện lập tức sửa chữa ghi chú, tiếp theo thiết trí offline, cuối cùng là tăng thêm phân tổ.

Một tổ “My Prince” chỉ có một bạn tốt, tên hiển thị — ông xã 3

11. Chương 11

Đỗ Hàng cũng thuộc loại QQ offline, Tiểu Tiện chưa từng thấy hần online.

Mỗi ngày nhìn cái đầu màu xám, tưởng tượng một chỗ Internet nào đó hần cũng giống mình ngồi trước máy tính lên mạng.

Có lẽ, trên bàn có thêm một ly trà sữa vị dâu tây, hần một bên uống trà sữa một bên xem trang web.

Có lẽ, trên bàn có thêm một đĩa hạnh nhân tô, hần vừa ăn điểm tâm vừa nghe nhạc.

Nghĩ đến đây, Tiểu Tiệp liền nở nụ cười, nguyên lai, học trưởng có cùng sở thích với mình, chúng ta đều yêu thích uống trà sữa, ăn hạnh nhân tô. (nào có!)

Tiểu Tiệp tổng cảm thấy Đỗ Hàng khí tràng rất cường đại.

Cường đại đến cho dù có QQ của hắn cũng không dám nói chuyện cùng hắn.

Tiểu Tiệp cỡ nào hy vọng Đỗ Hàng có thể chủ động gõ số QQ của mình.

Cho nên suốt ngày cậu không dám logout, sợ bỏ qua một lần cơ hội cùng hắn trao đổi.

Nhưng là, cái hình đầu QQ màu xám kia chưa một lần sáng quá.

12. Chương 12

Lại qua một tuần. Tiểu Tiệp thiếu kiên nhẫn, mở ra khung trò chuyện, cố lấy dũng khí gõ một câu.

Học trưởng, em thích anh.

Ngẫm lại cảm thấy không tốt lắm, như vậy rất trực tiếp.

Mau chóng xóa đi, gõ lại.

Học trưởng, em rất sùng bái anh.

Ngẫm lại vẫn cảm thấy có gì đó không tốt, như vậy rất đường đột.

Tiếp theo lại xóa bỏ, gõ lại.

Học trưởng, chúng ta có thể tán gẫu một chút không?

Cái này không tệ lắm! Tiểu Tiệp vừa lòng cười cười, thật cẩn thận ấn nút gửi đi.

.....

Đợi thật lâu, cũng không thấy hồi tin.

Trong lúc đó, Tiểu Tiệp vẫn canh giữ trước máy tính, yên lặng nhìn chăm chú vào khung trò chuyện.

Cậu vốn định phát một tin nữa, chính là vừa rồi sau khi ấn nút gửi đi sau, cậu sớm đã dùng hết dũng khí vốn có.

13. Chương 13

Buổi tối Tiểu Tiệp lên lớp xong trở về, đầu tiên mở máy tính, cái đầu màu xám yên lặng đã lâu kia cuối cùng cũng chớp động.

Tiểu Tiệp hưng phấn thẳng dậy chân, nhanh chân mở khung trò chuyện.

Trên đó chỉ có ba chữ – [tán gẫu đi.]

Tán gẫu cái gì? Tiểu Tiệp suy nghĩ thật lâu, cuối cùng gõ một câu gửi đi.

[Học trưởng, vừa rồi em lên lớp về muộn, không phải cố ý không trả lời tin nhắn của anh.]

Bên kia rất nhanh gửi lại – [Không có việc gì.]

Tiểu Tiệp lại nghĩ thật lâu, cảm thấy trước hết vẫn là tự giới thiệu đi.

[Học trưởng, em gọi Thẩm Dịch, khoa tài chính, chúng ta đã gặp mặt. Ngày đó trong căn tin, bạn anh nói em là theo dõi cuồng.]

Bên kia trả lời rất nhanh – [Nga, tôi biết ngay là cậu.]

Tiểu Tiệp trong lòng rất vui vẻ – [học trưởng, sao anh biết là em?]

Đỗ Hàng phát ra QQ bức tranh cắt bỏ hai chữ ‘học trường’ – [Trừ cậu ra có ai gọi tôi như vậy, ai còn gọi như vậy a.]

Tiểu Tiện nhìn tin này, hắc hắc ngây ngô cười: Học trường thật đáng yêu!

14. Chương 14

Tán gẫu quá một đêm sau, Tiểu Tiện trở nên lớn mật rất nhiều.

Buổi sáng rời giường cậu sẽ phát cho Đỗ Hàng một tin – [Học trường, buổi sáng tốt lành.]

Buổi tối tắt đèn lại phát một tin – [Học trường, ngủ ngon.]

Tuy rằng đại đa số thời gian Đỗ Hàng không để ý đến cậu, nhưng ngẫu nhiên trả lời một hai tin cũng làm cậu cao hứng thật lâu.

Đỗ Hàng không có sử dụng bất kỳ trò chơi nào trên QQ

Vì cùng hần mật thiết hơn một chút, Tiểu Tiện liền chủ động mời hần sử dụng Đua xe cùng Nông trại QQ. Ban đầu hần vẫn không để ý tới, Tiểu Tiện kiên trì không ngừng mời vài lần, hần cuối cùng cũng sử dụng trò chơi.

Tiểu Tiện mỗi ngày đem xe của mình đứng cạnh xe hần, này cũng coi như một loại phương thức thân cận hần.

Tiểu Tiện cũng trồng rất nhiều cây công nghiệp cao cấp chờ hần đến trộm.

Tiểu Tiện còn vụng trộm thả thêm cỏ cho hần, làm cho cấp bậc của hần tăng nhanh chút.

Nhưng Đỗ Hàng đối với trò chơi này không có bao nhiêu hứng thú.

Đua xe chỉ chơi một lần rồi bỏ, nông trại ngẫu nhiên chơi một chút, nhưng là không trộm của người khác.

Tiểu Tiện có điểm mất mát.

Cho dù chơi cùng một loại trò chơi, chính mình cùng hần vẫn cách xa như vậy.

15. Chương 15

Tiểu Tiện thay đổi tên QQ – Học trường là người xấu _ #

Tên này khiến cho Đỗ Hàng chú ý.

Đỗ Hàng lần đầu chủ động nhắn tin cho cậu.

[Uy, tôi chọc gì đến cậu sao?]

Tiểu Tiện khó được ngạo kiều một lần – [Trong trường nhiều học trường như vậy, anh sao có thể xác định tôi đang nói anh?]

Đỗ Hàng phát ra một loạt điểm điểm (.....), không nói nữa.

Tiểu Tiện hối hận, ngạo kiều cái rắm a! Lúc này khẳng định đắc tội hần rồi, nếu về sau hần không để ý tới ta nên làm cái gì bây giờ a!!

16. Chương 16

Tiểu Tiện sợ Đỗ Hàng không để ý tới mình, liền đối hần hiến đại ân cần.

Tặng hần QQ tú, cho hần thẻ, còn giúp hần thải QQ không gian.

Cùng với tặng mấy bộ QQ tú, phát hơn mười thẻ, tại không gian của hắn lưu lại rất nhiều dấu vết, cuối cùng đổi lấy một câu

[Cậu thế nào lại giống một tiểu nữ sinh? QQ tú, thẻ, thả không gian? Nhiều ngây thơ a!]

Tiểu Tien nhanh chóng trả lời – [Học trưởng, anh không vui sao? Em làm vậy là gây rắc rối cho anh sao?]

Đợi thật lâu, mới có tin nhắn trả lời, giữa những hàng chữ giống như lộ ra bất đắc dĩ.

[Không có. Bất quá cậu thật sự là nữ phần nam trang đi? Như thế nào lại miễn cảm như vậy? Quên đi, cậu thích thế nào thì thế ấy đi.]

Nhìn tin tức này Tiểu Tien trở mắt trong chốc lát, trong lòng có loại tư vị nói không nên lời.

Như là chua xót, hoặc khổ sở.

Cậu cảm thấy Đỗ Hàng có điểm phiền chán chính mình.

Là mình cuốn lấy rất chặt? Vẫn là hành vi của mình khiến hắn không thể tiếp nhận.

Cái loại ẩn nhẫn không thể tránh được này, đôi khi thực sự đã thương người.

17. Chương 17

Sự thật chứng minh, Tiểu Tien là suy nghĩ quá nhiều.

Ngày hôm sau cậu ở trong căn tin đựng phải Đỗ Hàng, đối phương thật nhiệt tình mời cậu ăn cơm. Tiểu Tien có điểm thụ sủng nhược kinh, thế cho nên cậu chỉ dám gọi rau xanh củ cải vài món ăn chay.

Đỗ Hàng bật cười, giúp cậu gọi một phần thịt bò khoai tây cùng một phần thịt băm hành. Sau đó sờ sờ đầu cậu, cười: “Cậu là thổ con a? Toàn ăn rau xanh củ cải thế nào lại không gây thành vậy!”

Tiểu Tien mặt đỏ lên, lập tức cúi đầu, bưng khay ăn nhìn quanh kiểm vị trí.

Đỗ Hàng đột nhiên đưa tay ôm lấy vai cậu đi về trước, “Đi đường không nhìn trước mặt cẩn thận đụng đầu.”

Trên vai truyền đến xúc cảm ấm áp khiến Tiểu Tien mặt càng đỏ hơn. Cậu quyết định sẽ đem áo này làm thành bảo bối cất giữ, bởi vì nó có hương vị của Đỗ Hàng. (ai, người đang yêu a ~)

Cậu quay đầu nhìn cái tay kia, mùi thuốc lá dính trên đầu ngón tay nhẹ nhàng thổi qua mũi.

18. Chương 18

Hai người ngồi xuống sau, Tiểu Tien miệng nhỏ từng miếng từng miếng ăn cơm. Đỗ Hàng đã muốn ăn hai chén cơm, cậu ngay cả nửa chén cũng chưa tới.

Đỗ Hàng trêu chọc: “Cậu lớn lên thật giống cô gái nhỏ a, sở thích cũng giống, rõ ràng đi làm phẫu thuật chuyển giới đi.”

Tiểu Tien lần đầu ở trước mặt Đỗ Hàng coi thường khuôn mặt oa nhi của mình, ngẩng đầu nhìn hắn nhỏ giọng nói: “Nếu anh thích vậy, em nhất định đi phẫu thuật!”

Đỗ Hàng thiếu chút nữa đem cơm trong miệng phun ra, “Thôi đi, cậu nếu thành con gái, ba mẹ cậu còn không chém chết tôi!”

Tiểu Tien cười cười, kỳ thật cậu cũng là nói đùa, chính là tưởng nhân cơ hội nói ra tâm ý của mình. Nhưng Đỗ Hàng tên nhà quê chết tiệt kia lại giống như không nghe ra ý tứ bên trong.

Tiểu Tien nuốt đồ ăn trong miệng, đột nhiên hỏi: “Học trưởng, anh vì sao muốn mời em ăn cơm?”

Đỗ Hàng nói đương nhiên: “Cậu tặng tôi nhiều QQ tú cùng thẻ như vậy, mời một bữa cơm xem như đáp lễ thôi.”

Tiểu Tiện vui mừng cong mày, “Em lại cho anh một cái hoàng toàn (biết chết liền!) nha, có thể trang trí không gian QQ.”

Đỗ Hàng nhú mày, “Như thế nào? Lại tặng tôi? Còn muốn kiếm cơm ăn?”

Tiểu Tiện cúi đầu không nói, kỳ thật trong lòng chính là đang vụng trộm cười.

Cái cơ này không tồi, về sau phải thường tặng đồ cho hắn, như vậy chúng ta còn có càng nhiều cơ hội ở chung.

19. Chương 19

Trở lại phòng ngủ sau, Tiểu Tiện lập tức cho Đỗ Hàng thêm một tháng hoàng toàn.

Vốn cậu còn muốn cho đối phương nạp hội viên cùng hồng toàn, trải qua một phen cân nhắc sau, vẫn là quyết định lưu trữ để sau đi, như vậy có thể hỗn thêm vài bữa cơm.

Tiếp theo cậu lại gửi cho Đỗ Hàng một cái tin.

[Học trưởng, em đã bổ sung hoàng toàn cho anh, anh mau đi trang trí không gian đi! [o]/~]

Đỗ Hàng gửi tới một chuỗi dãy số –[Đây là mật mã QQ của tôi, cậu làm cho tôi đi. Thi đấu bóng rổ sinh viên thành phố sắp tổ chức, mỗi tối tôi còn đi tập bóng.]

Tiểu Tiện lại thụ sủng nhược kinh, học trưởng đem mật mã nói cho ta biết, có phải hay không quan hệ của chúng ta đã muốn không còn bình thường?!

Tiểu Tiện đem dãy số kia thuộc lòng, chờ Đỗ Hàng logout cậu mới đăng nhập vào.

Cậu trước xem xét một chút số bạn bè. Bạn tốt có không nhiều lắm, cũng tìm không thấy dãy số khả nghi nào. Cậu lại theo đó tìm ra dãy số của mình, thiết trí ẩn có thể nhìn thấy. Nhìn cái đầu QQ của mình sáng lên ở trên, cậu mừng rỡ có chút quên hết tất cả.

Lập tức sửa chữa ghi chú, đem tên mình đổi thành hai chữ ‘Bà xã’, một mình tự sướng trong chốc lát mới sửa trở về.

Tiểu Tiện vì Đỗ Hàng chọn lựa trang trí giống như của mình. Tiếp theo lại mua hai bộ QQ tú giống nhau. Như vậy xem ra bọn họ thoát nhìn giống một đôi tình nhân.

20. Chương 20

Đỗ Hàng tập bóng xong trở về, vừa lên QQ liền thấy có tin Tiểu Tiện gửi tới.

[Học trưởng, em đã chuẩn bị tốt rồi, anh xem có thích không?]

Đỗ Hàng thời điểm mở không gian QQ chỉ có đúng một ý nghĩ.

Nhóc con kia quả nhiên là một cô gái nhỏ biến thành!

Hellokitty phấn hồng, tràn một màu!

Trang trí kiểu này quá thiếu nữ đi!

Đỗ Hàng bình thường tùy tiện đã quen, nói luôn luôn thẳng ruột ngựa không kiêng dè gì. Hắn lập tức hồi tin cho Tiểu Tiện.

[Lão tử là một đại nam nhân, cái loại trang trí mộng ảo kia dùng trên người ta quả thực đập hư hình tượng của ta!]

Nhìn tin nhắn, Tiểu Tiện ánh mắt liền ảm đạm xuống.

Cậu nguyên bản tưởng rằng mình thích thì đối phương cũng sẽ thích. Cho dù thật không thích cũng không cần nói thẳng thế a! Rất tổn thương người a!

Cậu bữu môi trả lời – [Học trưởng, anh không thích em sẽ đổi bộ khác cho anh.]

Rất nhanh tin được hồi lại: [Tôi không có ý này, chỉ là kiểu trang trí này cùng tôi không thích hợp. Không cần đổi, cậu thích là được.]

Tiểu Tiệp nghĩ lời này mang theo chút ý tứ lấy lòng, không khỏi lảng lảng.

Tâm tình lo lắng nhất thời quét sạch không còn một mảnh, cậu lập tức sửa chữa tên hiển thị QQ – người nào đó, anh thật đáng yêu!(> ^ <)

21. Chương 21

Cùng Đỗ Hàng ở chung một thời gian, Tiểu Tiệp phát giác chính mình càng ngày càng thích hẳn. Cậu quyết định chủ động theo đuổi đối phương, nhưng lại không dám làm quá rõ ràng, miễn cho người cậu không được lại dọa chạy mất, vậy kia làm thế nào bây giờ a.

Đỗ Hàng gần nhất rất bận rộn, còn chưa đầy một tuần nữa trận thi đấu bóng rổ sẽ bắt đầu. Chỉ cần có thời gian rảnh hẵn nhất định ra sân tập bóng, liên QQ cũng bỏ mặc không lên.

Trên online không thấy hẳn, Tiểu Tiệp thầm nghĩ sao không ra sân bóng tìm hẳn?

Lập tức cầm một cái khăn mặt mới, vội vội vàng vàng chạy khỏi phòng. Đi ngang qua quầy bán hàng vật , cậu liền vào mua một chai đồ uống, đón một tiếng trống cổ vũ tinh thần hăng hái chạy tới sân bóng rổ.

Bên trong có rất nhiều người. Thành viên đội bóng rổ toàn bộ đều đến đông đủ, trên khán đài còn có một đám khán giả. Tiểu Tiệp liếc mắt một cái liền tìm ra Đỗ Hàng. Nhìn thân ảnh cao ngất kia sục sôi trên sân bóng, tim cậu đập bình bịch.

Ông xã nhà ta thật suất! ()/~

22. Chương 22

Tiểu Tiệp không muốn quấy rầy đối phương liền đi tới khán đài ngồi đợi. Đợi được tới thời gian bọn họ nghỉ ngơi mới vội cầm khăn mặt cùng nước uống đi tới.

Mới đi được vài bước cậu liền sững sờ tại chỗ.

Một học tử nhanh hơn một bước đưa qua khăn mặt cùng nước uống cho Đỗ Hàng.

Đỗ Hàng dùng khăn mặt học tử đưa, uống nước học tử mời. Tiểu Tiệp tức giận đến nghiêng rằng, quay người bỏ đi.

Đột nhiên, một bàn tay to bắt được cánh tay cậu. Cậu tưởng là Đỗ Hàng, trái tim dĩ nhiên đập mạnh một trận.

Cậu quay đầu cười, “Học trưởng.....”

Lúc thấy rõ người đứng trước mặt, dáng tươi cười đông lại trên mặt, sau đó trở nên cứng ngắc.

“Cậu bạn nhỏ cuồng theo dõi.” Tề Huy cười đến đáng đánh, “Thế nào lại là cậu? Lúc này theo dõi tới tận sân bóng a?”

Tiểu Tiệp lắc đầu, “Tôi không phải cuồng theo dõi, tôi chỉ đi ngang qua đây thuận tiện đến xem.”

“Thiết, ít gạt ta.” Tề Huy một phát đoạt lấy đồ uống cùng khăn mặt trong tay cậu, “Nếu chỉ đi ngang qua đây, cậu mang theo mấy thứ này làm gì?”

“Tôi Tôi ...” Tiểu Tiệp căng thẳng nói không ra lời.

Tề Huy trước dùng khăn mặt của cậu lau mồ hôi, sau uống hết đồ uống cậu mua, sau đó nhướn mày cười.

“Cậu bạn nhỏ cuồng theo dõi, có đúng hay không cậu thích ta rồi?”

Nghe xong những lời này, Tiểu Tiệp cả kinh ghen hợm nhìn trăn trối, triệt để hôn mê!

Tề Huy để khăn mặt trên đầu cậu, chặn mất đường nhìn của cậu.

Một cỗ nhiệt khí phun tại vành tai, Tiểu Tiệp không tự chủ được run lên, ngay sau đó bên tai truyền đến tiếng cười khê.

“Làm sao vậy? Bị ta đoán trúng tâm tư, cậu rất sợ sao?”

Huyết sắc trên mặt Tiểu Tiệp rút không còn một mảnh. Tuy rằng đã đoán sai đối tượng, nhưng là tám chín phần mười a.

Tề Huy xoa xoa khuôn mặt cậu, “Cậu bạn nhỏ cuồng theo dõi, ta có thể thử cùng cậu hẹn hò.”

23. Chương 23

Tiểu Tiệp hầu như là chạy trốn chết ra khỏi sân bóng rổ, thế cho nên Đỗ Hàng ở phía sau gọi vài tiếng cậu đều không nghe thấy.

Trở lại phòng ngủ, tim chính là kinh hoàng đập không ngừng, ngồi thở thật lâu cậu mới mở màn hình máy tính.

Đầu QQ của Đỗ Hàng nhấp nháy không ngừng, đối phương chủ động nói chuyện với cậu, đây chính là chuyện mà bình thường cậu chờ mong nhất.

Nhưng hiện tại, cậu lại cảm thấy có chút khủng hoảng.

Cậu sợ Tề Huy lắm miệng, cậu sợ Đỗ Hàng hiểu lầm, cậu sợ không bao giờ ... có thể giống nhau lui tới đứng bên người đối phương nữa.

Mở khung trò chuyện, bên trên hiện ra mấy tin.

[Thăm Dịch, cậu ở đâu?]

[Cậu vừa rồi sao lại chạy? Tôi gọi cậu vài tiếng cậu đều không đáp.]

[Xảy ra chuyện gì sao?]

Xem xong tin nhắn, Tiểu Tiệp thở dài một hơi, xem ra Tề Huy không nhắc tới chuyện này trước mặt Đỗ Hàng.

Thu thập tốt tâm tình, cậu nhanh trả lời tin.

[Học trưởng, vừa rồi bạn học của em tìm em có việc gấp nên không kịp cùng anh chào hỏi, thật không có ý tứ.]

[Em thề, em không nghe thấy anh gọi, bằng không em nhất định sẽ không đi!]

Đỗ Hàng lập tức trả lời.

[Nguyên lai là vậy, cậu thực khiến tôi lo lắng! Tôi còn tưởng cậu xảy ra chuyện gì a!]

Tiểu Tiệp ngây ngốc cười, cậu nghĩ Đỗ Hàng chính là quan tâm mình a.

Tâm tình khoái trá nên cậu gõ bàn phím cũng có lực hơn.

[Học trưởng, xin lỗi, hại anh lo lắng rồi.]

Đỗ Hàng phát lại một cái mặt cười – [Không có việc gì. Đem số điện thoại của cậu cho tôi.]

Tiểu Tiệp thất kinh, tuy rằng cảm thấy nghi hoặc, nhưng vẫn đem số điện thoại gửi đi, sau đó gửi thêm một tin tiếp.

[Học trưởng, anh vì sao muốn số điện thoại của em?]

Đỗ Hàng lập tức gửi lại một hình ngoáy mũi – [Lần sau nếu cậu còn chạy, tôi liền có thể lập tức liên hệ với cậu.]

Tiểu Tiện tinh tế đoán ý tứ của câu này, tổng cảm thấy nó có chút ý tứ khác.

Do cái hình ngoáy mũi kia mà cậu có thể liên tưởng đến biểu tình lúc này của Đỗ Hàng.

Có điểm bất đắc dĩ, lại có chút đắc ý. Bất đắc dĩ chính là cậu chạy khiến hân phiến muộn. Đắc ý chính là, có phương thức liên lạc, hẳn sẽ không sợ tìm không được cậu.

Tiểu Tiện nghĩ nghĩ liền ngu ngốc nở nụ cười.

Thẩm Dịch, người tên ngu ngốc này! Thích huyền tưởng như vậy, thẳng thắn bảo người đầu đất nga!!

24. Chương 24

Điện thoại di động reo lên, màn hình hiện lên một dãy số lạ. Tiểu Tiện biết là Đỗ Hàng gọi tới, mau chóng bắt điện thoại.

Thanh âm Thẩm thấp giàu từ tính của Đỗ Hàng truyền tới, “Thẩm Dịch, là tôi.”

Tiểu Tiện rất kích động, đây là lần đầu tiên cậu nói chuyện điện thoại cùng Đỗ Hàng.

Đem lỗ tai dán vào ống nghe, dụng tâm cảm thụ hô hấp của đối phương, hình như chỉ có như vậy mới có thể đi vào ngực đối phương.

Một trận tiếng cười truyền đến, nhẹ nhàng gõ vào màng tai, lại giống như gõ vào trong lòng.

“Uy, cậu thế nào lại không nói gì? Tôi không phải gọi lộn số ư?”

Tiểu Tiện thanh thanh tiếng nói: “Học trưởng, anh không gọi lộn, đây là số di động của em.”

“Nga, tôi muốn xác nhận một chút. Được rồi, tôi cúp máy trước.”

Tiểu Tiện luyến tiếc kết thúc trò chuyện, lập tức gọi lại, “Học trưởng chờ một chút, anh đừng cúp!”

“Còn có chuyện gì sao?”

“...” Suy nghĩ một hồi, Tiểu Tiện cũng không biết nói cái gì.

Đầu bên kia điện thoại còn nói, “Thẩm Dịch? Rốt cuộc có chuyện gì?”

Tiểu Tiện mỗi khi căng thẳng liền đầu óc trống rỗng, cậu thực sự rất ghét chính mình như vậy.

Áp úng nửa ngày mới mở miệng nói: “Nột, không có chuyện gì.”

“Nga, vậy tôi cúp trước.”

“Hảo, học trưởng, ngủ ngon...”

Lưu luyến không rời tắt điện thoại, Tiểu Tiện đem số của Đỗ Hàng lưu lại, tên hiển thị chính là – ông xã
(3)

25. Chương 25

Tiểu Tiện nhìn đồng hồ, mới hơn tám giờ tối, trong lòng không khỏi lộp bộp một chút

Ai hội sớm như vậy đi ngủ a! Vừa rồi tại sao lại nói ngủ ngon a!

Tiểu Tiện vội gửi tin nhắn cho Đỗ Hàng.

[Học trưởng, vừa rồi em nói sai rồi.]

Đỗ Hàng lập tức trả lời.

[Nói sai cái gì?]

Tiểu Tiện rè rặt cạnh cạnh nhẩn bàn phím.

[Đều không phải ngủ ngon, là hện gặp lại.]

Đỗ Hàng liền phát hai tin trở lại. Một cái là một hàng dấu chấm hỏi, cái còn lại viết.

[Cái gì ngủ ngon? Cái gì hện gặp lại? Cậu khiến tôi hồ đồ rồi.]

Tiểu Tiện ảo não vỗ đầu.

Thảm Dịch, người thật sự ngu ngốc! Ít nói mấy lời khó hiểu, làm mấy việc khó hiểu đi một chút! Bằng không học trưởng sẽ ghét người!

26. Chương 26

Nếu quyết định theo đuổi đối phương thì dù sao cũng phải làm cái gì đó tỏ thành ý một chút a.

Tiểu Tiện nhắc nhở chính mình nên làm chậm một chút, hàm súc một chút, nghìn vạn lần không thể làm quá rõ ràng. Mọi việc làm từ từ sẽ đến, từng chút từng chút tấn công hần, từng miếng từng miếng như tằm ăn mòn tâm hần, như vậy tất có thể đưa hần vào tay bắt lấy!

Chính là, mộng tưởng tốt đẹp luôn tan biến trong hiện thực.

Sáng sớm rời giường sau, Tiểu Tiện lấy lòng sớm canh trước cửa ký túc xá của Đỗ Hàng. Lúc này cậu vẫn còn không biết, đó là cách nam sinh theo đuổi nữ sinh hay dùng.

27. Chương 27

Đợi hơn mười phút đồng hồ, Tiểu Tiện trước mắt sáng ngời.

Đỗ Hàng từ trong ký túc xá đi ra, chỉ bắt quá theo sau là Tề Huy.

Tiểu Tiện tự động đem tên chương mắt đằng sau cắt bỏ, mang theo một chút lấy lòng tiến lên, cúi đầu bắt lấy tay một người, ngại ngại ngừng ngừng nói.

“Học trưởng, tối qua anh ngủ ngon không? Đây là điểm tâm em mua cho anh, anh tranh thủ còn nóng mau ăn đi.”

Điểm tâm trong tay bị người cầm lấy, Tiểu Tiện ngẩng đầu ngây ngô cười, “Học trưởng, bánh bao em mua, không biết anh có thích”

Nói còn chưa nói xong, Tiểu Tiện liền ngây dại, đứng trước mặt cậu không phải Đỗ Hàng mà là Tề Huy.

Tề Huy sờ sờ đầu cậu, cắn một miếng bánh bao, “Thế nào lại là bánh nhân thịt heo? Ta thích nhân thịt bò. Nhớ kỹ, lần sau đừng mua lợn.”

Tiểu Tiện gấp đến độ giơ chân, “Anh đừng ăn, đừng ăn! Đó không phải mua cho anh! Mau đem bánh bao trả lại cho tôi!”

Tề Huy ăn xong một cái lại ăn một cái, “Đều không phải mua cho ta, vậy mua cho ai?”

Tiểu Tiện thân thủ đoạt bánh bao, “Liên quan gì tới anh! Nói lại đều không phải mua cho anh! Mau trả lại cho tôi!”

Tề Huy lại ném một cái bánh bao vào miệng.

“Hảo hảo hảo, đều không phải mua cho ta, ta biết nhóc xấu hổ, ta không buộc nhóc thừa nhận là được chứ gì.”

Mắt thấy một lung bánh bao đều bị ăn sạch sẽ, Tiểu Tiện đột nhiên nghĩ hảo ủy khuất.

Chậm rãi chạy tới bên người Đỗ Hàng, nhẹ cầm góc áo đối phương, nho nhỏ kêu một tiếng, “Học trưởng.....”
Nghe tiếng kêu, Đỗ Hàng cúi đầu hỏi: “Làm sao vậy?”
“Bánh bao kia ... Bánh bao kia” Thanh âm càng ngày càng nhỏ, mặt Tiểu Tiệp cũng càng ngày càng hồng, “Là mua cho anh a....”

28. Chương 28

Nói thật đi, Đỗ Hàng cảm thấy rất ngoài ý muốn.
Tối qua trên đường quay về phòng ngủ, hắn từ trong miệng Tề Huy biết được Tiểu Tiệp rất thích đối phương. Hơn nữa Tiểu Tiệp tới sân bóng rổ chính là vì mang cho Tề Huy khăn mặt cùng nước uống.
Biết chuyện này sau, ngực hắn dĩ nhiên có chút khó chịu.
Tiểu Tiệp thích quần quít lấy hắn, lại đối tốt với hắn, Tề Huy nói khiến hắn có loại bình tĩnh đại ngộ cảm giác, hắn bắt quả chỉ là một trong những nguyên nhân theo đuổi mà thôi.
Tiểu Tiệp biết hắn cùng Tề Huy là bạn tốt, cho nên quần quít lấy lòng hắn.
Nguyên lai hắn bắt quả chỉ là một khối ván cầu Tiểu Tiệp sử dụng để tiếp cận Tề Huy.
Hắn chính là nghĩ bản thân hắn là cảm thấy tức giận, dù sao Tiểu Tiệp làm bạn với hắn là có mục đích.
Nhưng thấy đối phương hoang mang rối loạn chạy khỏi sân bóng, hắn không tự chủ được mà khản trương.
Trở lại phòng ngủ, lập tức chạy lên QQ phát mấy cái tin liên lạc cho Tiểu Tiệp.
Nhưng đợi thật lâu vẫn không thấy trả lời, hắn sợ đối phương xảy ra chuyện gì, ngực không thể bình tĩnh xuống.
Hắn không có số di động của Tiểu Tiệp, cũng không biết Tiểu Tiệp sống ở đâu. Đột nhiên không có phương thức nào liên hệ với đối phương, trong lòng hắn mọc lên một cỗ cảm giác vô lực. Thẳng tới khi Tiểu Tiệp phục tin, trái tim đang treo lơ lửng mới chậm rãi chấm dứt. Hắn nhân cơ hội lấy số di động của Tiểu Tiệp, miễn cho lần tới lại không có cách liên lạc. Về phần Tiểu Tiệp thích Tề Huy chuyện, hắn làm bộ không biết, một chữ cũng không muốn nhắc tới.
Vừa hắn đi ra ký túc xá thấy Tiểu Tiệp đem điểm tâm cho Tề Huy, ngực không hiểu sao lại có tư vị là lạ.
Nhưng hắn không ngờ tới lung bánh bao kia là Tiểu Tiệp cho chính mình.
Lẽ nào tất cả chỉ là một hồi hiểu lầm sao?

29. Chương 29

Là thật cũng tốt, là hiểu lầm cũng chẳng sao. Nói chung, tâm tình Đỗ Hàng đột nhiên trở nên vui vẻ.
Duỗi tay ôm lấy cổ Tiểu Tiệp, đem cậu ôm tới bên người, cúi đầu cười nói.
“Bánh bao bị hắn ăn hết rồi, cậu giúp tôi đi mua một lung.”
Bị người trong lòng ôm trong ngực, cảm thụ được ***g ngực rắn chắc của hắn, nghe tiếng tim Thầm ổn hữu lực của hắn, Tiểu Tiệp nghĩ chính mình giống như uống say rồi, trong óc ngất ngây choáng váng, giống như đang nằm mơ.
Liều mạng nhìn xuống xung động muốn hôn mê, cậu giả ý nhăn nhó vài cái, liền tùy ý Đỗ Hàng ôm lấy mình đi căn tin.
Gió nhẹ thổi qua, bóng cây lắc lư. Ánh nắng ban mai xuyên qua lá cây chiếu xuống mặt đất bóng ảnh loang lổ.
Tiểu Tiệp cúi đầu, nhìn hai chân Đỗ Hàng một trước một sau bước đi, nghĩ rất thú vị.

Cậu học đối phương, trước ra chân trái, lại ra chân phải, đồng thời bước thật dài.

Đi vài bước, cậu không theo kịp tốc độ của đối phương, không nghĩ qua là lão đảo một chút.

Mắt thấy sẽ cùng mặt đất hôn môi, một bàn tay to nắm lấy cổ áo cậu, giống như xách gà con nhấc cậu lên.

Sau đó bên tai truyền đến một thanh âm bất đắc dĩ, “Cậu là đứa nhỏ mất cảm giác à? Liên đường cũng không đi tử tế được!”

Tiểu Tiện thuận thế níu lấy lấy người Đỗ Hàng, lấy tay ôm lấy cổ đối phương, lễ thẳng khí hùng nói.

“Em chính là đứa nhỏ mất cảm giác, anh thẳng thắn ôm em đi căn tin đi!”

30. Chương 30

Nói xong câu đó, Tiểu Tiện liền hối hận rồi.

Cậu không biết chính mình là đầu óc bị vặn vẹo ở đâu, cứ nhiên làm ra chuyện không biết xấu hổ như vậy.

Nhưng cậu lại không muốn nhảy xuống khỏi người Đỗ Hàng, không thể làm gì khác hơn là khẽ cắn môi, bắt cứ giá nào!

Hai chân ôm lấy thắt lưng Đỗ Hàng, hai tay ôm lấy cổ hắn, giống như con bạch tuộc quấn chặt lấy hắn, không cho hắn cơ hội cự tuyệt.

Đỗ Hàng dở khóc dở cười, “Uy, tôi mau bị cậu chẹt chết! Mau buông tay, tôi đáp ứng cậu là được chứ gì.”

Tiểu Tiện có điểm đắc ý, đem đầu chôn trước hõm vai Đỗ Hàng, ngửi lấy hương vị trên người hắn nói: “Học trưởng, anh thật tốt...”

31. Chương 31

Tuy Tiểu Tiện là một cậu trai hàng thật giá thật, nhưng tâm tư cậu so với con gái còn muốn tinh tế nhẫn nại hơn.

Cậu giống nữ sinh thích mơ mộng, mơ một ngày nào đó Bạch mã Hoàng tử của cậu sẽ ôm cậu giống như ôm công chúa đi tới bất cứ nơi nào.

Đỗ Hàng chính là hoàng tử của cậu, hiện tại hoàng tử cũng đang ôm lấy cậu, nguyện vọng của cậu trên cơ bản đã được hoàn thành.

Bất quá, chỉ là tư thế có chút không phù hợp.

Cậu không biết là Đỗ Hàng khí lực lớn, hay là thể trọng của cậu nhẹ, đối phương dĩ nhiên đem cậu cắp nách đi một mạch tới căn tin. = =”

Hai người dùng loại tư thế quái dị này đi trên con đường nhỏ đầy nắng nơi vườn trường, lập tức đưa tới bao ánh mắt chăm chú của người đi đường.

Nhìn mọi người thần tình kinh ngạc vô cùng, Tiểu Tiện nghĩ mắt mặt chết, không khỏi rít gào dưới đáy lòng: Học trưởng, ta muốn ôm công chúa! Ôm công chúa!! Kiểu ôm thô lỗ này không hợp ta!! Ôi!! Đại não của ta mau bị máu dim chết rồi!

32. Chương 32

Từ lần trước cùng Đỗ Hàng ăn cơm, Tiểu Tiện hoàn toàn xác định hắn là một cái dạ dày không đầy không hơn không kém.

Bánh bao ăn hai lung, một lung nhân thịt bò, một lung nhân thịt heo.

Bánh mì loại lớn ăn hai chiếc, một cái nhân rau hẹ, một cái nhân thịt nguội.

Sau đó còn ăn một tô mì sợi, phần lớn.

Tiểu Tiện lú lười, ăn nhiều như vậy dạ dày chịu được sao?

Đỗ Hàng lau lau miệng nói: “Sáng sớm nên ăn no, cơm trưa cùng cơm tối có thể không ăn mà.”

Tiểu Tiện có loại xúc động muốn trợn trắng mắt. Học trưởng! Anh lẽ nào đã quên buổi trưa hôm đó anh đều không phải trong vòng mười phút ăn tối bốn chén cơm lận?!

Đỗ Hàng rất biết chăm sóc mình, ăn no xong liền chạy đi mua mấy hộp sữa chua, nói là có thể trợ giúp tiêu hóa.

Tiểu Tiện nhắc nhở nói: “Học trưởng, hiện tại không nên uống, sau khi ăn xong trong vòng 30 phút tới 2 tiếng sau uống sữa chua mới tốt nhất.”

Nghe cậu nói xong, Đỗ Hàng đem sữa chua nhét vào trong túi, “Sao cậu biết?”

Tiểu Tiện hất cằm, thoát nhìn cực kỳ đắc ý, “Em đọc trong sách dưỡng sinh a, ăn uống giống như anh có ngày đem dạ dày phát bệnh mất.”

“Phải?” Đỗ Hàng nghi hoặc nói: “Tôi trước nay vẫn ăn như vậy a, không cảm thấy có chỗ nào không ổn cả.”

Tiểu Tiện nghĩ thầm đây chính là cơ hội tốt lấy lòng đối phương, cười hì hì nhồm sang.

“Học trưởng, nếu anh tin em, sau này một ngày ba bữa giao hết em lo nha?”

Đỗ Hàng cũng không khách khí: “Tốt, tôi đưa cậu bao nhiêu phí sinh hoạt là phù hợp?”

Tiểu Tiện khoát khoát tay, “Không cần, em không lấy tiền của anh ...”

Đỗ Hàng từ trong ví lấy ra tờ một trăm đồng nhét vào tay Tiểu Tiện, “Dùng hết kêu tôi.”

Tiểu Tiện có điểm không biết làm sao, “Học trưởng, em có tiền, em thật không cần tiền của anh...” Người ta muốn mời anh ăn a!

Đỗ Hàng hoàn toàn không nghe cậu nói, còn lấy ra phiếu cơm kín đáo đưa cho cậu: “Cầm dùng đi, phiếu đó cũng còn kha khá tiền đó.”

Tiểu Tiện nhìn tiền cùng phiếu cơm trong tay, đột nhiên nghĩ có chút cảm động.

Đại khái hai tháng trước, cậu cùng Đỗ Hàng chỉ là hai người xa lạ không quen biết.

Thời gian thăm mền Đỗ Hàng, cậu chưa từng nghĩ có ngày có thể cùng đối phương thân cận như thế, mỗi ngày chỉ cần nhìn thấy hắn đã mãn nguyện rồi.

Hiện tại, bọn họ thành bạn bè, chính là bạn bè vô cùng thân thiết, cậu nghĩ thật may mắn.

Cậu đem tiền cùng phiếu cơm cẩn thận cất vào ví tiền, sau đó ở trong lòng tự nhủ: Thẩm Dịch, cơ hội tới rồi! Muốn chinh phục một nam nhân, đầu tiên là phải chinh phục được dạ dày của hắn! Tên nhà quê như hắn, tùy tiện làm vài món dinh dưỡng, còn sợ cậu không được sao?

33. Chương 33

Tiểu Tiện nghĩ lúc này ngay tới ông trời cũng đang ngầm giúp mình.

Buổi chiều cậu tới phòng ngủ của Đỗ Hàng đưa cơm, phát hiện trên giường đối phương có rất nhiều quần áo bẩn.

Ánh mắt khẽ xoay tròn, trọng bụng tính toán, hỏi: “Học trưởng, anh bình thường không giặt quần áo sao?”

Đỗ Hàng một bên bới cơm một bên trả lời, “Lười giặt, chờ không còn quần áo thay thì đem tất cả đi giặt một lượt cho gọn.” (lười! bẩn! ở dơ!)

Tiểu Tiện chợt thốt: “Nếu không em giúp anh giặt nha?”

Đỗ Hàng liếc mắt nhìn cậu, “Biết nấu cơm, biết giặt quần áo, cậu có cần hiền lương thực đức như vậy không?”

Tiểu Tiện ngại ngần cười cười, “Dù sao em mỗi ngày cũng đều giặt quần áo, thuận tiện giúp anh giặt luôn.”

“Nga.” Tốc độ ăn của Đỗ Hàng nhanh tới kinh người, hai miếng là ăn xong cơm, hắn ngồi xổm xuống lôi từ trong gầm giường ra một bao lớn, “Đem cái này cũng giặt sạch nga.”

Tiểu Tiện gật gật đầu, “Hảo, trong này là cái gì a? Quần áo, ra giường?”

Đỗ Hàng đem túi đặt bên chân cậu, “Cậu mở nhìn không phải sẽ biết sao.”

Tiểu tiện nghi ngờ đem túi mở ra, một cổ xú vị vừa chua vừa thối xộc thẳng vào mũi, thiếu chút đem cậu hun tới ngất xỉu.

Bịt mũi, nhìn một chút bên trong, cậu hầu như muốn phát điên rồi.

Học trưởng! Anh thật đúng là không khách khí! Một bao tấ thối!! Anh cho tôi là cái máy giặt a!! Có người khi dễ người khác như vậy sao?!

Còn có, học trưởng, anh nói gì cũng là một anh đẹp trai! Bít tất của giai đẹp sao thối vậy a? Vỡ mộng rồi a!! T_T

34. Chương 34

Oán giận thì oán giận, Tiểu Tiện vừa trở về phòng ngủ liền vén tay áo bắt đầu giặt quần áo.

Cậu giặt rất chăm chú tỉ mỉ, từ bảy giờ tối tới tận mười giờ rưỡi tắt đèn mới tiêu diệt một nửa đồng quần áo, bao tấ thối kia còn chưa có động tới đâu.

Cậu bưng chậu tới WC công cộng, ngồi chồm hổm trên mặt đất giặt đồ. Thẳng tới một giờ sáng mới giải quyết xong đồng quần áo cùng tấ thối kia.

Lúc này cậu chỉ còn đứng nửa cái mạng. Mệt nhọc cả đêm, cậu tuyệt không nghĩ khổ cực, ngược lại thấy thích thú. (em chết chắc rồi, virut ‘love’ nó ăn mòn óc cứng rồi cứng ơ~)

Vừa nghĩ tới quần áo sạch sẽ học trưởng mặc là do cậu giặt có lẽ sẽ khen cậu vài câu, cậu liền cười đến nở hoa đầy mặt.

Quần áo phơi tốt, đơn giản đi tắm rửa một cái, cậu nhìn đồng hồ, đã qua hai giờ sáng.

Rõ ràng mệt muốn chết, nhưng nằm trên giường lăn qua lộn lại hết nửa ngày vẫn không sao ngủ được, ngược lại cứ nghĩ Đỗ Hàng ngày mai sẽ khen hắn ra sao.

Hiền lành, chịu khó, khẳng định sẽ khen giống vậy đi? Không chừng nhất thời xúc động còn muốn lấy về nhà làm vợ đi?

Nghĩ tới đây Tiểu Tiện càng trở nên hưng phấn a, bùm mặt trồn vào trong chăn khanh khách cười cười một hồi.

Chờ cậu cười đủ rồi, đã là ba giờ sáng, ngày mai còn phải dậy sớm a!

Cậu lại bắt đầu chửi bản thân: Thảm Dịch! Ngươi đủ rồi nha! Có ai làm cu li lại làm tới vui vẻ nhiệt tình vậy không? Giống như đả kê huyết* vậy! Ngươi không phải là trời sinh đê tiện đi?! Mau ngủ đi, sáng mai còn phải mang điểm tâm cho học trưởng a!!

* đánh máu gà (‘đả kê huyết’ hay còn gọi là ‘liệu pháp máu gà’): Đại khái là bắt đầu năm 1959, Trung Quốc có không ít người cao tuổi sức khỏe rất kém, nhà ai mà có người như vậy đều có nuôi một con gà trống mập mạp, nhưng không nuôi để ăn mà để lấy máu bổ thân. Người già ốm yếu mỗi ngày sẽ ôm con gà trống đó tới bệnh viện để người ta rút máu gà tiêm vào cơ thể mình để bổ sung dinh dưỡng. Đương nhiên mấy nhà

này phải chú ý bồi bổ cho gà mới có nguồn máu dồi dào nha, nhưng do mỗi tuần có hai lần rút máu cho nên gà trống đương nhiên không tốt rồi, nghe nói gà bị còi xương, nấu ăn không có hương vị gì hết.

Theo như “Phương pháp chăm sóc sức khỏe” có ghi thì tiêm 100cc máu gà sẽ giúp thân thể có thể tăng hệ miễn dịch, tiêm vào dưới da chứ không tiêm vào tĩnh mạch. Người tiêm máu gà cả người khô nóng, sắc mặt hồng nhuận (như gà trống chọi ý). Máu gà có tác dụng trong rất nhiều bệnh như bệnh ngoài da, vẩy nến, viêm nhiễm âm đạo, bệnh phụ khoa, bệnh trĩ, phù chân, sưng thũng, ho khan cảm mạo...chỉ cần là bệnh mà người nghĩ ra được nó đều có thể trị hết, so với thuốc y còn hiệu quả hơn. Mặc kệ đúng hay sai nhưng người dân Trung Hoa lại rất tin tưởng và sùng bái nó.

Chính là, hiện nay người ta phát hiện máu gà có một loại hoocmon thúc đẩy khung xương sản sinh chất kích thích, nhưng đối với cơ thể người máu gà vẫn là một loại dị chất khiến hệ miễn dịch sản sinh hiện tượng đào thải, cơ thể phát nhiệt, rối loạn miễn dịch, cứng cơ, thậm chí dẫn tới hoại tử. Càng ngày càng có nhiều người chết do tiêm máu gà, cho nên đã kê huyết nổi lên phong ba một thời cứ thế bị dập tắt (1965). Năm 1980, Khương Côn – một nhà viết kịch còn sáng tác [Khuẩn hồng trà cùng đã kê huyết] để chế nhạo phong trào ăn theo này. (Theo như Baidu, Wenda)

Nói đơn giản, bé Tiểu Tiệp nhà mình là “cả người khô nóng, sắc mặt hồng nhuận” mà thôi =))))))

35. Chương 35

6h30 sáng, ba đồng hồ báo thức thay phiên nhau kêu gào Tiểu Tiệp đã kê huyết từ trong cơn mơ bật dậy.

Cậu từ trên giường nhảy xuống, nhanh nhẩu rửa mặt đánh răng, mang theo hai vành mắt đen sì ra ngoài.

Vì để trận đấu bóng rổ lần này giành được thắng lợi, mỗi ngày Đỗ Hàng sáng sớm đều tới sân thể thao tập luyện.

Tiểu Tiệp xun xoe mang theo điểm tâm đi vào sân tập, đặt mông ngồi trên khán đài, một bên ngủ gật một bên chờ Đỗ Hàng.

Khá lâu sau Đỗ Hàng mới tập xong, đi tới nhéo nhéo mặt cậu cười: “Còn chưa tỉnh ngủ a? Sao trông giống như gấu mèo vậy?”

Tiểu Tiệp đánh cái xem thường, “Em ngủ ngon lắm, chính là chưa có hồi phục tinh thần thôi.”

Đỗ Hàng nheo mắt nhìn cậu từ trên xuống dưới một lượt, đột nhiên nhếch miệng cười.

Tiểu Tiệp bị nụ cười (vô lại) làm cho kinh tủng (kinh ngạc + lo sợ), nơm nớp mà hỏi thăm: “Học trưởng, anh, anh đang cười cái gì ...”

“Nhìn thân thể cậu, tay nhỏ chân thon, bình thường không có rèn luyện gì đúng không?”

Tiểu Tiệp gật gật đầu, “Em không thích vận động.”

“Như vậy sao được! Thân thể chính là tiền vốn cách mạng!”

Tiểu Tiệp cảm thấy lời này có chút không hợp, trực tiếp hỏi: “Học trưởng, có chuyện gì anh cứ nói thẳng đi....”

Đỗ Hàng xoa xoa đầu cậu, lộ ra biểu tình trẻ nhỏ dễ dạy, “Đem điểm tâm để đây, theo tôi cùng nhau tập luyện thể thao một chút.”

Tiểu Tiệp cả kinh trừng to mắt, cái gì?! Tập thể thao?!

“Có gì phải ngạc nhiên.” Đỗ Hàng lôi kéo tay cậu ra đường biên, “Chăm tập thể thao thân thể mới có thể cường tráng, chúng ta trước chạy mười vòng sân tập.”

Không thể nào?! Trước chạy mười vòng?! Chạy xong chẳng lẽ còn tập cái gì khác?

Tiểu Tiệp bị thúc (đau buồn+gặp khó khăn) nga, dưới đáy lòng kêu rên: học trưởng, người ta chỉ ngủ có ba giờ, thân hư thể yếu! Chạy xong mười vòng kia anh trực tiếp đem người ta mang tới nhà tang lễ hỏa thiêu đi! =))))))

36. Chương 36

Tiểu Tien rất yếu ớt lại không thích vận động, cậu ghét đổ mồ hôi, ghét thở hổn hển, chỉ cần cái gì liên quan tới vận động cậu đều ghét. Bình thường nếu không phải ở trong phòng ngủ lên mạng, hay loay hoay làm một ít hoa hoa thảo thảo thì cũng ngồi đan len, là một trạch nam tiêu chuẩn.

Thân thể yếu đuối giống cậu đi đường dài hay leo khoảng năm ba tầng lầu đều thở dốc tới lợi hại, thừa đâu ra hơi chịu được cường độ vận động mạnh như tập thể thao.

Cho nên, mới chạy có vòng rưỡi cậu đã không thể chịu được nữa.

Một bên chạy, một bên từng ngum từng ngum thở dốc, dưới chân nặng giống như đeo thêm hàng nghìn cân, bước tiến càng lúc càng chậm.

Đỗ Hàng ngừng lại, chờ cậu chạy tới gần mới hỏi: “Chạy không nổi sao? Cậu chạy so với tôi đi còn chậm hơn.”

Tiểu Tien lau một tay mồ hôi, suy yếu cười nói: “Học trưởng, em còn chịu được, chúng ta cùng chạy đi.”

Đỗ Hàng nhìn mặt cậu, hơi nhướn mày: “Quên đi, nhìn cái mặt trắng bệch của cậu không khác gì trét thêm một tầng vôi, liền một tia huyết sắc cũng không thấy. Đừng chạy nữa, cậu mau lên khán đài nghỉ ngơi một chút.”

“Hào.” Tiểu Tien lên tiếng đáp, xoay người đi hướng khán đài.

“Uy, chờ chút.” Đỗ Hàng vươn tay ra sa lưng cầm lấy khăn mặt dùng để lau mồ hôi ném vào tay Tiểu Tien. “Đem mồ hôi lau sạch, chờ tôi thêm mười phút nữa.”

“Nga....” Tiểu Tien lau mồ hôi, chuẩn bị đưa khăn trả lại cho Đỗ Hàng thì thấy đối phương giống như cơn gió chạy mất hút.

Khăn mặt có chút ẩm ướt, trên mặt hòa lẫn hân hợp mùi mồ hôi cùng bột giặt, Tiểu Tien đem đặt dưới mũi tinh tế ngửi, ngửi mùi này thật thơm.

37. Chương 37

Tiểu Tien nghĩ chính mình thực sự là cái tiện mệnh. (tiện: ti tiện, dè tiện)

Vừa nãy lúc chạy bộ cậu phát hiện bao cổ tay của Đỗ Hàng đã phá mòn. Cậu giống như chú mèo máy vạn năng (Doraemon nhà mềnh ý), chủ động đề xuất giúp Đỗ Hàng làm một cái mới.

Đỗ Hàng thất kinh, bao cổ tay còn có thể tự mình làm?

Tiểu Tien trong lòng trộm cười: học trưởng, đừng nói bao cổ tay, áo lông, khăn quàng, lắc tay, móc chìa khóa toàn bộ không làm khó được ta! Yên tâm đi, người ta sau này sẽ giúp anh làm! Lấy ta đi lấy ta đi!! Người vừa thông minh vừa có khả năng như người ta có đốt đèn cũng tìm không được nga!

Kỳ thực Tiểu Tien rất muốn đem mấy lời đó hô to ra, nhưng cậu đã thầm nhắc chính mình không được biểu hiện quá rõ ràng, nên không còn cách nào khác là lại đem nuốt trở về.

Sau đó, cậu chạy ra ngoài trường học mua vài cuộn len sợi, chuẩn bị tranh thủ thời gian đi học len lén làm bao cổ tay. (ko fải người mà, như vậy mà thành tích lúc nào cũng No1 là seo T^T)

38. Chương 38

Bạn cùng phòng của Tiểu Tien là một hài tử rất thích bắt chước, tạm thời gọi cậu ta là Tiểu Ngốc ba.

Người khác làm cái gì, Tiểu Ngốc thường làm theo cái đó, người lại ngốc không có chủ kiến, hoàn toàn là một quả dưa chuột ngu ngốc không có đầu óc.

Cậu ta thấy Tiểu Tien cầm kim móc trên lớp đan bao cổ tay, ngực liền bắt đầu ngứa ngáy.

Nhỏm qua, nhỏ giọng hỏi: “Thẩm Dịch, cậu đang làm gì thế? Tớ cũng muốn làm.”

Tiểu Tiệp bĩu môi, “Mình làm bao cổ tay, bắt quá trình tự làm cái này khá phức tạp, cậu học không được đâu.”

Tiểu Ngốc giống như con cún con đáng thương hề hề chớp chớp đôi mắt to, thấp giọng cầu xin: “Cậu dạy tớ đi ~ dạy tớ đi ~~ tớ cũng muốn làm

!”

Tiểu Tiệp nhẹ dạ, chịu không được cậu ta không nheo liếc đáp ứng.

“Được rồi được rồi, tôi dạy là được chứ gì! Bất quá, cậu không tập bóng rổ, làm bao cổ tay cũng không dùng làm gì a!”

Tiểu Ngốc hỏi: “Cậu cũng đâu có tập bóng rổ, vậy cậu làm làm gì?”

Tiểu Tiệp rung đùi đắc ý, có chút dương dương tự đắc: “Mình là làm cho người trong tim mình nga.”

Tiểu Ngốc học dáng rung đùi của Tiểu Tiệp, “Tớ cũng giúp người trong tim làm.”

“Di?” Tiểu Tiệp rất kinh ngạc, “Người trong tim cậu là ai?”

Tiểu Ngốc hoàn toàn thành Tiểu Tiệp thứ hai, mô phỏng theo ngữ khí của cậu hỏi: “Di? Người trong tim cậu là ai?”

Tiểu Tiệp không nói gì....

Tật xấu thích bắt chước lại tái phát rồi, đứa ngốc giống cậu ta thế nào lại có người trong lòng! ()

39. Chương 39

Có sự phụ toàn năng giống như Tiểu Tiệp chỉ dạy, Tiểu Ngốc cho dù có ngu nữa cũng dần dần học được cách chính xác làm bao cổ tay.

Hai người đi học thì đan, tan học về phòng ngủ vẫn đan, không tới một ngày đêm thì đã đan xong.

Tiểu Tiệp đan bao cổ tay xinh đẹp ra hình giống như một món đồ mỹ nghệ, hoàn toàn có thể đem ra ngoài hàng bán. Trong khi đó, Tiểu Ngốc đan lại xiêu xiêu vẹo vẹo rất khó coi, cầm tặng người khác, người ta còn ngại nó chướng mắt.

Sở dĩ, đây chính là điểm khác biệt giữa người thông minh và ngu ngốc.

Đến tối, hai người cầm bao cổ tay tới sân bóng rổ.

Tiểu Tiệp đi tới bên người Đỗ Hằng, đem bao cổ tay nhét vào trong tay đối phương, bỏ lại một câu liên tục mặt chạy – học trưởng, đây là người ta tặng cho anh, anh nhất định phải thích nga!

Tiểu Ngốc mở to mắt loạn nhìn xung quanh, thấy có một nam nhân đứng bên cạnh Đỗ Hằng, cậu ta liền đem bao cổ tay nhét vào tay người kia, nói như vẹt – học trưởng, đây là người ta tặng cho anh, anh nhất định phải thích nga!

Nói xong, bùm mặt chạy theo Tiểu Tiệp. =))))chết ta có ai bít ‘nam nhân xấu số’ đó là ai hêm?==))

Nam nhân nhận được bao cổ tay kia đúng là đội trưởng đội bóng rổ, Tề Huy!

Nhìn một chút bao cổ tay lung linh trong tay Đỗ Hằng, lại nhìn một chút hai cái mảnh gì đó y hệt như khăn lau trong tay mình, Tề Huy hoa hoa lệ lệ . Đây là hài tử từ đâu mọc ra? Thầm mến ta? Sùng bái ta? Cho dù thật là vậy, cũng không nên tặng ta hai khối giẻ lau chứ!

40. Chương 40

Tại trường học, Đỗ Hàng tuy có chút danh tiếng, nhưng hẳn lại là người rất ngang bướng. Mà Tề Huy vừa vận tương phản.

Làm đội trưởng đội bóng rổ, Tề Huy tại trường học có thể coi như nhân vật làm mưa làm gió. Hơn nữa gã lại có bộ mặt yêu nghiệt, cá tính đường hoàng lại cuồng vọng, người thích hẳn có thể nhét đầy mấy xe tải.

Gã nói toạc ra lại là cái tư bản, trên bảng các xí nghiệp lớn toàn quốc có tên lão ba gã, vừa nhắc tới Tề đại thiếu gia, ai lạ không nhận ra gã a!

Cực độ yêu nghiệt, phong tao thành nghiện, thích đùa người, bình thường toàn làm mấy chuyện bại não. Đây là cảm nhận chung của mọi người về Tề đại thiếu gia.

Bình thường đều là gã đùa giỡn người khác, nhưng ngày hôm nay hẳn lại nghĩ chính mình bị người giỡn.

Hai khối 'khăn lau' kia làm hẳn rất đau đầu. Nếu như cho gã đôi bao cổ tay xinh đẹp giống như Đỗ Hàng gã đương nhiên sẽ thích, dù sao bình thường người tặng gã mấy món quà nhỏ nhỏ như vậy gã cũng không thiếu.

Lúc này cũng là nhận được quà tặng, cái chính là món quà này có hơi quái dị.

Gã nghĩ, nếu tiểu quỷ kia thật thâm mến gã sùng bái gã, có thể đem cái gì đó khó coi như vậy tặng người ta?

Lẽ nào tiểu quỷ kia thấy ta được hoan nghênh nhìn không quen, sợ dĩ đem ta thành con khỉ đùa giỡn?

Ấn! Khẳng định là như vậy!

Tiểu tử kia học theo Thẩm Dịch nói, cái gì học trưởng a, đây là người ta làm cho anh, anh nhất định phải thích nga!

Phi phi phi! Ta thích cái rắm!

Tiểu tử thói cư nhiên đùa giỡn ta?! Xem ta thế nào đùa chết người!

Vì vậy, Tiểu Ngốc vô tội ở dưới tình huống máu chó như vậy mặc danh kỳ diệu bị Tề đại thiếu gia liệt vào hàng ngũ địch nhân số 1.

41. Chương 41

Tiểu Tiệp đăng nhập QQ, kinh ngạc phát hiện tên QQ trông trơn mấy tháng liền của Đỗ Hàng dĩ nhiên có một loạt chữ nhỏ.

[Bao cổ tay rất đẹp, tôi rất thích, cảm ơn.]

Oh my god! Học trưởng anh chừng nào trở nên thảo nhân thích vậy?! (OMG ta chém đó!)

Dãy QQ của Đỗ Hàng là dãy số phổ thông, một hàng dài các chữ số loạn thất bát tao, vừa nhìn đã biết là dãy số miễn phí trên web. Tên QQ của hẳn cũng rất phổ thông, viết kép hai ký tự tiếng anh: DH, chính là hai chữ cái đầu tên hẳn.

Hồ sơ QQ càng thêm phổ thông, tên, tuổi, nhóm máu, sinh nhật là điền đầy đủ đúng thật, những cái khác thì để trống.

Tiểu Tiệp từng hỏi qua hẳn vì sao không biểu đạt tâm tình một chút trên QQ, có lẽ có khả năng điểm QQ đồ tiêu toàn bộ điểm lên.

Hẳn nói, loại đồ chơi của tiểu nữ sinh này hẳn không thích.

Nhưng hôm nay hẳn lại ở trên QQ viết ra cảm xúc của mình, rất rõ ràng là vì Tiểu Tiệp mà viết.

Tiểu Tiệp là hình mẫu điển hình của chòm Song ngư, mẫn cảm, buồn bực không ổn định, hay mơ mộng, lại có điểm trẻ con. Bình thường thoát nhìn tương đối hướng nội, cùng cậu ở chung lâu mới biết cậu có một trái tim lãng mạn nóng bỏng không bị cản trở.

Cậu dễ tự mình đa tình, chỉ cần có người đối cậu tốt, cậu sẽ cho rằng đối phương có ý với mình.

Hiện tại dưới tình huống này, cậu phải tự mình đa tình một chút, dù sao Đỗ Hàng lần đầu phá vỡ thói quen dĩ vãng vì cậu.

Sử dụng nhật ký QQ, cậu đem câu nói kia phát lại nhiều lần, sau đó che miệng cười ngây ngô.

Ai da, học trưởng, anh làm vậy, người ta hội mắc cỡ a! (?????)

42. Chương 42

Trận mở màn giải đấu bóng sinh viên chính thức khai hỏa.

Ngày đó, so với toàn trường kích động nhất chính là Tiểu Tiệp.

Cậu làm một tấm băng rôn ngập tràn tình yêu, ở bên ngoài chạy tới chạy lui, vì Đỗ Hàng mà nỗ lực cổ vũ.

Tiểu Ngốc thích bắt chước kia cũng chạy tới chạy lui theo sau cổ vũ Đỗ Hàng theo cậu.

Nhờ ơn hai người mà bất quá toàn trường bắt đầu khai sinh.

Có người nói, hiện tại nam sinh thực lớn mật, có can đảm phá tan quan niệm thế tục, làm trò trước mặt mọi người truy đuổi đồng tính ái.

Có người nói, hiện tại nam sinh không bị cản trở, ngang nhiên tại sân bóng diễn một màn hai nam điên cuồng theo đuổi một nam.

Còn có người nói, hiện tại nam sinh thực sự cởi mở, bọn họ đây là đang đùa 3P, nhất phu đa thê người hiểu hay không? Nói không chừng còn có 4P, 5P, 6P, nP....

Lời đồn truyền tới tai diễn viên chính trong ‘nhóm thổ lộ’, phản ứng của bọn họ là không giống nhau.

Tiểu Tiệp bùng mặt khóc như mưa như bão: ta làm rõ ràng vậy sao? Có sao có sao có sao!! Cái này xong rồi! Học trưởng sẽ bị ta dọa chạy mất a? Có hay không ghét ta nha?!

Tiểu Ngốc bùng mặt dùng sức muốn khóc mà khóc không nổi, vươn tay quệt lấy nước mắt của Tiểu Tiệp bôi lên mí mắt mình, bùng miệng trộm cười. |||

Xem ra ngốc cũng có chỗ tốt à nha, thân là một trong hai diễn viên chính, Tiểu Ngốc hoàn toàn đem mình đặt bên ngoài bất quá.

Về phần nam diễn viên được ái mộ kia, lúc này đang ở trong phòng ngủ ngon lành cảnh đào. Cái gì kỳ ái, cái gì lưỡng nam nhất nam, cái gì 3P, 4P, nP cùng hấn nữa mao tiền quan hệ cũng không có.

Còn có một người cùng sự kiện này bị khí tới không chỗ phát tiết.

Tề đại thiếu gia ở trong lòng rít gào: rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra a?! Tiểu quỷ tặng bao cổ tay cho ta kia sao lại hướng người khác thổ lộ a! Còn cùng người chơi 3P?! Hấn có đem ta để vào mắt không a?! Lẽ nào thực sự hấn đang đùa giỡn ta?!

Đúng! Khẳng định là hấn đang đùa giỡn ta!! Từ đầu tới cuối hấn chưa từng liếc ta một cái!! Đừng hỏi ta sao lại biết! Ta dưới tay tiểu đệ nhiều như vậy, tùy tiện hét một đứa hỏi không phải sẽ biết sao! Xú tiểu quỷ, người cư nhiên dám không nhìn ta?! Người xong!! (1’ truy điệu cho tiểu Ngốc, A-men!)

43. Chương 43

Tiểu Tiệp bị kịch a. Mấy ngày nay vô luận đi tới chỗ nào cậu cũng nghĩ mọi người đang ở sau chỉ trở, khe khẽ nói thầm, hình như đang nghị luận cậu cái gì.

Tiểu Tiện mãi cảm lại thích miên man thoáng cái trở nên sa sút, trái tim thủy tinh mong manh của cậu ‘crack crack’ vỡ tan thành nghìn vạn mảnh nhỏ, thế nào cũng không khép lại được. Cậu trốn trong phòng không đi học, không đi tìm Đỗ Hàng, di động bị nhét tận góc giường, đến cả QQ cũng bị cậu thủ tiêu. Cậu giống như chú đà điểu vùi mình trong cát trốn tránh hiện thực.

Không biết Đỗ Hàng là bạn quá hay không, trong suốt mùa thi đấu, hẳn cũng không đi tìm cậu. Tất cả tựa như lúc ban đầu, cậu một mình chờ ra trong phòng, một mình ăn, một mình ngủ, len lén nghĩ tới đối phương.

Cậu từ trong miệng Tiểu Ngốc biết được đội bóng rổ đập bước quần hùng tiến vào chung kết. Cậu muốn đi cổ vũ nhưng lại sợ làm phiền Đỗ Hàng, không thể làm gì khác hơn là buông tha cho ý niệm đó.

Ngày nối tiếp đêm, thời gian cứ thế trôi đi, Tiểu Tiện ma xui quỷ khiến thế nào lại đi tới KTX của Đỗ Hàng. Cậu không đi lên mà tìm một khối đất trống ngồi xuống, một bên thưởng thức gió đêm, một bên chăm chú nhìn vào phiên cửa sổ quen thuộc kia.

Bên trong cửa sổ đèn bật sáng, thấp thoáng một nhân ảnh hiện lên.

Cái bóng đó ... là học trưởng sao?

Tiểu Tiện nhếch miệng cười.

Học trưởng, trận đấu ngày mai, anh phải cố gắng lên nha!

44. Chương 44

Đèn sắp tắt rồi, Tiểu Tiện đứng lên, vỗ vỗ bụi bẩn trên mông, chuẩn bị quay về phòng ngủ. Khi đi ngang qua cửa KTX, cậu dùng khước mắt nhìn thấy có người đi từ trong ra.

Thân ảnh người kia, thanh âm người kia, tất cả của hắn, từ lâu đã khắc sâu vào tâm khảm cậu. Tiểu Tiện kinh hỉ xoay người, nhưng tại một khắc chân chính đối diện đối phương, cậu lại không biết phải làm sao.

“Học, học trưởng ...”

Đỗ Hàng đi tới bên cậu, trên cao nhìn cậu, sau đó trong xoang mũi truyền ra một tiếng hừ lạnh.

“Cậu cuối cùng cũng hiện thân a. Nếu tới vì sao không lên lầu? Nếu như không phải tôi nhìn thấy cậu, cậu chắc lại định trốn a?”

“Em ... Em ... Em ...”

Một chữ ‘em’ nói mấy lần vẫn không thành câu.

Đỗ Hàng lại hừ một tiếng, “Đã trễ thế này cậu chạy tới làm cái gì?”

Tiểu Tiện lần thứ 2 phát sinh ‘Em Em Em’ một chuỗi cả nửa ngày vẫn không phóng ra được một cái rắm.

“Cậu cậu cậu, cậu cà lăm a!” Đỗ Hàng vươn tay nheo nheo mắt cậu, nhíu mày “Cậu ngốc ở đây bao lâu rồi? Mặt sao lại lạnh như vậy?”

“Em mới tới không lâu.” Thanh âm khinh khinh phiêu phiêu a.

“Cậu lừa quỷ a!” Đỗ Hàng tức giận, “Nói, vì sao lại trốn tôi?”

“Em không có trốn anh a.....” Tiểu Tiện nhỏ giọng, rõ ràng chột dạ.

“Di động tắt máy, QQ không lên, ba bữa của tôi cậu cũng không quản, cậu dám nói không trốn tôi?”

Tiểu Tiện cúi đầu không nói lời nào, hận không thể đào một cái lỗ chui vào.

Cậu nghĩ Đỗ Hàng hình như không đem chuyện kia để trong lòng, bằng không sẽ không xuống lầu tìm cậu.

Đỗ Hàng không ngại, Tiểu Ngốc không lo, chỉ có cậu có tật giật mình lâu như vậy, cậu đột nhiên cảm thấy rất xấu hổ. Bên tai bỗng truyền đến thanh âm thúc giục: “Nói mau a, vì sao trốn tôi?”

Tiểu Tiệp ập ứng một hồi mới nói: “Em không muốn ảnh hưởng sinh hoạt của anh”

Đỗ Hàng bắt đắ dĩ thở dài, “Miệng là mợ trên người người ta, bọn họ muốn nói gì mặc xác họ, quản làm gì, chỉ cần không để trong lòng là đợc. Quên đi, sự tình đều đã qua, đừng suy nghĩ nữa ...”

Tiểu Tiệp nhỏ giọng đắp: “Nga.”

“Sau này không chuẩn lại trốn tôi.” Đỗ Hàng trừng mắt, “Đã biết chưa?!”

Tiểu Tiệp thuận theo nga một tiếng.

Đỗ Hàng lập tức nở nụ cười, ôm lấy tay cậu kéo đi ra ngoài KTX.

Tiểu Tiệp kinh ngạc hỏi: “Học trưởng, chúng ta đi đâu? KTX sắp đóng cửa rồi!”

Đỗ Hàng cũng không quay đầu lại, lôi cậu tiếp tục đi về trước: “Đi ra ngoài ăn, tôi còn chưa ăn cơm chiều đâu!”

“Hiện tại đi ra, một lát nữa sẽ không vào KTX đợc đâu!”

“Không có việc gì, chúng ta ngủ bên ngoài một đêm.”

45. Chương 45

Chúng ta ngủ bên ngoài một đêm

Lúc này, Tiểu Tiệp đầy đầu đều là hình ảnh hạn chế +.

Hôn môi nè, xoa xoa nè, còn có ‘pít tông’ nè. Fisty quá nhiều =)))

Chỉ là tưởng tượng thôi cậu liền cảm thấy mình sắp thăng thiên rồi. Mặt vô cớ đỏ ửng, tim cũng bùm bụp bùm bụp đập liên tục.

Đỗ Hàng vô ý liếc cậu, kinh ngạc nói: “Mặt cậu sao hồng như vậy? Có phải bị cảm không? Nóng rần lên rồi.”

Tiểu Tiệp liên tục lắc đầu, “Không có, hay là đi đường mau có điểm suyễn, mặt cũng đỏ lên theo.”

“Thân thể cậu sao kém như vậy?” Đỗ Hàng ngồi xổm xuống, “Leo lên, tôi cõng cậu.”

Tiểu Tiệp vừa ổn định hình ảnh 18+ nào dám cùng đôi phương thân cận như vậy, trực tiếp cự tuyệt nói: “Không có việc gì, em có thể đi đợc, em cũng không phải Lâm Đại Ngọc (người quen, ko chú thích nữa nhé!), em chỉ không thích vận động chứ thân thể rất bình thường.”

Cậu không muốn, Đỗ Hàng cũng không miễn cưỡng tiếp tục kéo cậu đi theo. Ăn xong cơm, hai người tới một nhà nghỉ nhỏ, đựng phải một đoạn đã bị cày nát trong đám tiểu thuyết ngôn tình.

Ông chủ nhà nghỉ mặt mang mỉm cười nói cho bọn họ: Bởi hôm nay là ngày tốt, nhà nghỉ đã đầy phòng nên chỉ còn lại duy nhất một phòng nghỉ.

46. Chương 46

“Hảo, lấy phòng đó.”

“Quên đi, chúng ta không cần.”

Đây là hai người song song mở miệng nói.

Đỗ Hàng liếc Tiểu Tiệp, “Cậu hoảng cái gì?”

Bị nói trúng tim đen, Tiểu Tiệp giống như con thỏ nhỏ bị chấn kinh, trở nên càng thêm hoảng loạn. Cậu vừa xoa tay vừa lắc đầu, “Em không hoảng, chỉ là đột nhiên không muốn ngủ, chúng ta ra tiệm net ngồi đợc không?”

Đỗ Hàng đưa tiền cho ông chủ, quay đầu nói với Tiểu Tiệp: “Tôi ngày mai còn muốn đấu cầu, một đêm không ngủ đánh cái rắm a!”

Tiểu Tiệp vuốt gan đánh thương lượng: “Nếu không anh đi ngủ, em ra tiệm net ngồi một đêm?”

“Chơi cái gì suốt đêm.” Đỗ Hàng giận tái mặt, “Lẽ nào ngày mai cậu không tới xem tôi thi đấu?”

Tiểu Tiệp liên tục xua tay, “Không có không có, em sẽ tới a.”

“Vậy còn dong dài cái rắm a!” Đỗ Hàng lấy chìa khóa trong tay ông chủ, không nói nhiều kéo cậu đi theo.

Tiểu Tiệp khóc không ra nước mắt: cô nam quả nam cùng chung một phòng, khiến người không tưởng loạn cũng khó! Học trưởng, em sợ sẽ không nhìn được cậu dẫn anh a!

47. Chương 47

Vào phòng, Đỗ Hàng cởi áo khoác cùng quần jean đi tắm. Tiểu Tiệp ngồi ở đầu giường lấy tay dắt góc chăn, vẻ mặt không biết làm sao.

Học trưởng! Anh làm gì lại muốn tắm a! Có đúng hay không đợi lát nữa sẽ làm gì gì đó? Làm sao bây giờ? Người ta còn chưa chuẩn bị tốt a!

Tiểu Tiệp mở to hai mắt quét khắp phòng một lượt, sau cùng rơi vào một góc.

Àn, nơi này có áo mưa. Thế nhưng vì sao không có trơn dịch a? Xong! Lần đầu tiên sẽ rất đau a, học trưởng sẽ làm mình bị thương a! = =

Tiểu Tiệp quẫn quýt, nhưng cậu cũng lại mong quan hệ của hai người thân thiết hơn; về phương diện kia cậu vốn cũng rất yếu ớt, nếu hai người làm được phần nửa cậu không trụ được phải làm sao bây giờ? Có lẽ đau ngất đi thôi! Vậy mất mặt chết. Còn có, nếu hai người cần bản không tâm ý tương thông, mơ hồ phát sinh quan hệ, sau này làm như không có gì xảy ra, cậu nhất định sẽ tan vỡ a!

Tiểu Tiệp đột nhiên nghĩ áp lực thật lớn, trong lòng hiện lên một loại xung động muốn chạy trốn chết. Cậu đứng lên, chậm rãi chạy tới cửa phòng, vừa định mở cửa đào tẩu thì Đỗ Hàng lại vừa lúc đi ra. “Cậu chuẩn bị đi đâu?”

Thanh âm bình thản, Tiểu Tiệp lại càng hoảng sợ, xoay người, chỉnh khuôn mặt xoát đỏ.

Học trưởng! Anh vì sao chỉ quần cái khăn tắm đã chạy ra a?! Ai yêu! Anh rấp tâm bất lương! Không nên ‘nude’ ở trước mặt ta lúc ẩn lúc hiện nga! Ta cũng là một nam nhân! Ta cũng có xung động a!!

Cái tên nam nhân bán lõa kia lại một chút tự giác cũng không có, hẩn lắc lắc đầu, bọt nước nhất thời tứ tán, bắn lên mặt Tiểu Tiệp, trong không khí bay ra vị hoa quả thanh nhả. Tiểu Tiệp thẳng tắp nhìn hẩn, phát hiện bọt nước trên đầu hẩn theo tóc mai tích lặc trên bờ ngực rắn chắc, sau đó trườn xuống.

Tiểu Tiệp tưởng hét lên! Học trưởng, anh thực gọi cảm a! Xong, ta sắp không chế không được mình a! Hảo muốn đem anh đẩy ngã a!! (>_<) đồ=” hàng=” đi=” tới=” trước=” mặt=” tiểu=” tiệp,=” ghé=” vào=” lỗ=” tai=” cậu=” thối=” khí,=” “nhanh=” đi=” tắm,=” thuận=” tiệp=” đem=” quần=” sịp=” của=” ta=” giặt=” sạch,=” phơi=” dưới=” điều=” hòa=” một=” đêm=” hẩn=” là=” có=” thể=” khô.=” áo=” thun=” không=” cần,=” ta=” mai=” quay=” về=” phòng=” thay=” sau.=” cái=” gì?!=” anh=” cư=” nhiên=” không=” mặc=” ...?!=” học=” trưởng!=” anh=” thực=” không=” có=” ý=” muốn=” câu=” dẫn=” ta?!=” tiểu=” tiệp=” chỉ=” cảm=” thấy=” lỗ=” mũi=” tuôn=” ra=” một=” cỗ=” nhiệt=” lưu,=” vươn=” tay=” quẹt=” thử,=” trên=” ngón=” tay=” có=” một=” tảng=” lớn=” hồng=” sắc.=” ách,=” chảy=” máu=” mũi=” rồi!=” cậu=” mau=” bùng=” mũi,=” hoang=” mang=” rói=” loạn=” chạy=” vào=” trong=” phòng=” tắm.=” đồ=” hàng=” nhìn=” cửa=” phòng=” tắm=” đang=” đóng=” chặt=” kia=” không=” khỏi=” cảm=” lạnh:=” ta=” có=” đúng=” hay=” không=” làm=” hơi=” quá=” đáng?=” tiểu=” tử=” kia=” dĩ=” nhiên=” chảy=” máu=” mũi,=” vậy=” cũng=” không=” khỏi=” quá=” ngây=” thơ=” a=” ...=”>

48. Chương 48

Tiểu Tiệp rửa mặt, lại nhìn hai lỗ mũi đầy bông, sau đó lo lắng bước tới bước lui trong phòng tắm. Cậu hiện tại rất muốn đem mình đánh giặt, như vậy có thể không cần đối mặt với chuyện sắp xảy ra.

Cùng người mình thích nằm trên một cái giường, hơn nữa đối phương còn trần như nhộng, điều đó ko phải khảo nghiệm ý chí cùng lực không chế con người sao?

Tiểu Tiệp cũng từng nghĩ tới chủ động câu dẫn Đỗ Hàng, chân chính tới lúc cậu mới biết chính mình cần bản không đủ gan làm chuyện đó. Cậu dễ xấu hổ, làm việc luôn nghĩ trước xem sau, nghĩ thất nghĩ bát nghĩ một đồng lớn mới cho ra một cái kết quả rồi tỉnh rồi mù.

Cậu sợ tất cả chỉ là do mình một sương tình nguyện mà thôi, Đỗ Hàng kỳ thực chỉ đem cậu làm bạn bè, cần bản ko có ý khác. Như vậy cậu nếu đột ngột biểu lộ cũng như làm cái gì đó, không riêng kẻ khác thấy đột ngột, còn có thể khiến đối phương sợ bỏ chạy. Kết quả dùng ngón chân cũng nghĩ ra, Đỗ Hàng khẳng định sẽ ghét cậu, hơn nữa sẽ lẩn trốn cậu.

Bất quá nghĩ lại, Đỗ Hàng luôn đối với người khác một bộ xa cách, riêng đối với cậu lại thân thiết nhiệt tình, nơi chốn nhân nhượng chiều cố. Như vậy có đúng hay không chứng minh cậu đối với Đỗ Hàng mà nói là một tồn tại đặc biệt? Đỗ Hàng cùng cậu luôn làm một ít động tác mờ ám, giống như nheo mắt, xoa đầu, tất cả đều mang theo một cỗ sùng nịch. Cậu nghĩ đối phương hẳn là rất thích cậu, nhưng lại không thể xác định. Sở dĩ cậu một người từ những mau thuần tổng thể lại luôn luôn lắc lư bất định, lúc nào cũng khắc khắc đều tại so sánh lựa chọn. Cùng lúc muốn nếm thử. Lại cùng lúc len lén tự ti, sợ bị tổn thương, nghĩ tới nghĩ lui thủy chung không thoát ra được.

Chẳng qua bao lâu, thanh âm Đỗ Hàng ở ngoài cửa vang lên.

“Uy, cậu ở trong đang làm cái gì? Sao không có tiếng nước, có phải muốn tôi vào tắm giúp cậu không?”

“Anh anh anh Đừng có vào, em lập tức tắm!”

Tiểu Tiệp mở vòi nước, hoàn toàn quên trên người còn mặc quần áo, cái này hay rồi, quần áo ướt nhèm a.

Tiểu Tiệp ôm đầu kêu rên, “Làm sao bây giờ? Ta làm sao ra ngoài nha?!o(> <>

49. Chương 49

Khi Tiểu Tiệp chui ra khỏi nhà tắm là lúc Đỗ Hàng đang uống nước khoáng. Thấy dáng vẻ của cậu hẳn thiếu chút đem nước trong miệng phun ra.

Cậu thân trên mặc áo thun dài tay của Đỗ Hàng, thân dưới quần cái khăn tắm, hai chân nhỏ nhỏ trắng nõn hơi run run.

Đỗ Hàng nhanh đem nước trong miệng nuốt xuống, ghen cười hỏi: “Cậu đang mặc cái gì vậy?”

Tiểu Tiệp lắp bắp giải thích: “Quần áo em ướt rồi Áo khoác, quần đều ướt ... Thật sự không còn cách nào mới mặc như vậy...”

“Một người lớn như vậy mà tay chân thế nào lại đem quần áo làm ướt?” Đỗ Hàng ngoài miệng nói thăm, đi vào nhà tắm mang quần áo ướt đi ra, phơi dưới điều hòa. Hiện tại là mùa đông, quần áo trong một chốc một lát cũng không khô mau được, Đỗ Hàng bắt đắc dĩ thở dài: “Sáng mai cậu ở đây chờ tôi, tôi trước về phòng cậu lấy quần áo mang tới cho cậu thay sau.”

Tiểu Tiệp nga một tiếng, cúi đầu chậm rãi bước đi thông thả ngồi bên giường. Bên người vang lên thanh âm kinh ngạc: “Uy, quần áo cậu không phải ướt hết rồi sao? Quần lót đâu? Cậu không phải vẫn còn mực trên người chứ?”

Tiểu Tiệp gật đầu. Nói thật, quần lót ẩm ướt dán trên người không phải khó chịu bình thường, nhưng cậu nào dám cởi nó ra a, hai người bên dưới là ‘nhà trống’ hết mà ngủ cùng một chỗ, cậu nghĩ, cậu khẳng định sẽ cuồng phun máu mũi tới chết luôn a.

Cậu không muốn cời, nhưng Đỗ Hàng nào dễ dàng buông tha, trực tiếp kéo khăn trên người cậu ra lệnh: “Cời mau.”

Tiểu Tiện cấp tốc lấy tay che kín hạ thân, lắc đầu nguầy nguậy.

Đỗ Hàng có điểm nóng nảy, “Cậu sao so với con gái còn nhàn nhó hơn? Hiện tại là mùa đông, không cời sẽ bị cảm đấy!”

Tiểu Tiện chính lắc đầu, chậm rãi bắt tay lấy khăn tắm trên giường.

Đỗ Hàng đột nhiên cong miệng cười, biểu tình xấu xa: “Cậu không cời phải không? Tốt lắm, tôi cời giúp cậu.”

Vì vậy Tiểu tiện tại tình huống không hề đề phòng mà bị cời sạch trơn.

Tiểu Tiện lóa mông lui vào đầu giường, dùng chân trùm kín, từ đầu tới chân bao kín như tằm. Tiểu Tiện trốn trong chăn, một bên dùng tay cào đệm một bên tru lên trong lòng: học trưởng, anh có ý gì a?! Cời quần liền cời quần, vì sao đem y phục người ta cũng cời hết!!!

50. Chương 50

Muốn hỏi Đỗ Hàng có ý gì, đây ko phải là trêu đùa người ta sao.

Từ khi quen biết tới nay đã có hơn ba bốn tháng rồi. Đỗ Hàng cũng không phải thẳng ngốc, Tiểu Tiện làm rõ ràng như vậy hẳn không nhìn ra liền đâm đầu vào gối tự sát đi. Hơn nữa hai người ở chung dần dần hẳn cũng nảy sinh tình cảm với Tiểu Tiện, chỉ là miệng chưa nói mà thôi.

Ngày đó thi đấu, hình ảnh Tiểu Tiện cầm băng rôn chạy tới chạy lui cổ vũ đã khắc sâu vào tâm trí hẳn. Dưới ánh đèn loang loáng khuôn mặt kia vì chạy trốn mà hơi phiểm hồng, như vậy chói mắt, như vậy ko giống người thường. Hẳn có thể tưởng tượng nghe thấy một thanh âm không ngừng lặp lại trong lòng, thật giống như bước vào vũng lầy tình ái, một chút một chút lún sâu, cho dù có thương tích đầy mình, cho dù có bị dẫn vật tới kiệt sức, hẳn cũng cam tâm tình nguyện lún vào. Lúc hẳn càng thêm ra sức chơi bóng phẳng phát như có cỗ lực lượng vô hình đang cổ vũ hẳn, làm cho toàn thân hẳn đều tràn đầy sức sống. tại mười phút cuối cùng hẳn cư nhiên quảng được ba cầu 3 điểm, mang về liên tiếp 9 điểm, đánh cho đối thủ nước chảy hoa rơi.

Hắn vốn định chờ cho lần thi đấu này kết thúc sẽ biểu lộ tâm ý với Tiểu Tiện, thế nhưng tiểu tử đó lại biến mất, không trả lời tin nhắn, không lên QQ. Bởi vì tiến nhập đấu loại, đối thủ ngày càng mạnh, thi đấu cũng ngày càng kịch liệt, hẳn mỗi ngày nếu không phải luyện cầu thì cũng là cùng đội viên thảo luận tác chiến, sợ dĩ rút ko ra thời gian đi tìm Tiểu Tiện hỏi lý do. Hiện tại đầu số khiến hẳn phiền muộn thật lâu chủ động tới cửa, hẳn không cho đối phương nhỏ nhỏ nghiêm phạt hẳn sẽ ko là Đỗ Hàng.

Đỗ Hàng đem khăn tắm trên người quảng đi, sau đó nằm ngửa trên giường, đá đá người đang trốn trong chăn giả làm tằm cứng: “Uy, cậu lấy hết chăn vậy tôi dùng cái gì?”

Nghe vậy Tiểu Tiện chuẩn bị gỡ chăn chia cho hẳn một nửa. Vừa ngồi dậy thấy trước mắt là một khối thân thể xích lỏa, Tiểu Tiện vô pháp bình tĩnh: “Học trưởng! Anh vì sao cũng là trống trơn a?! Anh rốt cuộc muốn làm gì?! Anh làm như vậy rất khủng bố có được hay không!! ”

51. Chương 51

Trong phòng trầm mặc vài giây, một chuỗi cười thanh liên truyền ra từ miệng Đỗ Hàng. Hẳn một bên cười một bên nhéo mặt Tiểu Tiện, “Làm gì phản ứng lớn như vậy? Tôi cũng sẽ ko ăn cậu.”

Tiểu Tiện càng không ngừng đảo mắt, dùng dư quang liếc qua hạ thân hẳn, sau đó ko được tự nhiên nữu qua...

“Học trưởng, anh cố ý đúng ko? Trêu đùa em vui vậy sao?”

Đỗ Hàng cười hỏi lại: “Tôi sao lại trêu cậu?”

Tiểu Tiệp hất cằm: “Anh ko cười hoàn hảo, anh cười em liền toàn bộ minh bạch nha. Anh cố ý bọc một cái khăn tắm lượn trước mặt em, sau lại làm một ít động tác mờ ám hại em chảy máu mũi. Hiện anh còn làm hai ta trơn tuột là muốn nhìn em xấu mặt, đó ko phải trêu đùa là gì?”

“Yêu, cậu cũng khá thông minh nha.” Đỗ Hàng nhéo một cái trên mặt cậu, “Trêu cậu một chút mà thôi, ko cần tức giận a.”

“Em ko tức giận, em ngủ.” Tiểu Tiệp nằm xuống giường trùm kín chăn.

Đỗ Hàng chui vào theo, dùng khủy tay nhẹ huých, “Uy, nói cái gì đi, sớm vậy cậu đã ngủ sao?”

Người bên cạnh từ từ nhắm hai mắt bất động.

Đỗ Hàng lại huých một cái, “Uy, thực đang ngủ?”

...

“Uy?”

...

“Cậu ko để ý tới tôi, tôi đây cũng ngủ.”

Tiểu Tiệp mạnh ngồi dậy, thở phì phì kêu to: “Em ko có tên sao? Anh luôn uy uy uy gọi ai!”

Ko thể nào? Thật đúng sinh khí? Đỗ Hàng then thùng, nhóc con sao so với đàn bà còn đàn bà hơn! -_-|||

Tiểu Tiệp thấy đối phương cau mày trưng ra cái mặt như bị táo bón lại sinh khí, nhào tới cố sức đấm ngực hần, “Anh xấu lắm xấu lắm! Toàn khi dễ em, lúc này trong bụng khẳng định đang oán thầm em! Em hận chết anh!”

Đỗ Hàng sao có thể nói toẹt ra, nhóc con này yếu ớt như đóa hoa nhỏ, người nói hần giống một bà nương hần còn ko tìm người liều mạng? Nhanh bắt lấy tay cậu, nhẹ nhàng trấn an khóa tâm linh yếu ớt kia: “Tôi nào có khi dễ cậu, chỉ là trêu trêu cậu chút mà thôi, đừng tức giận nữa, ngày mai thi đấu xong tôi mang cậu ra phổ chơi được ko?”

Tiểu Tiệp mở to hai mắt, bên trong loe lóe quang mang, “Thực sự?”

“Đương nhiên là thật, nếu ko tôi cũng ko nói ra.”

Tiểu Tiệp nghiêng đầu lên cười một chút.

Đỗ Hàng thấy cậu vui vẻ, thuận lợi đem cậu ôm vào lòng, ghé bên tai cậu nói nhỏ: “Ba bữa của tôi đều giao cho cậu, quần áo cũng đưa cậu giặt, thẳng thắn cậu giúp tôi làm cả đời ba.”

Tiểu Tiệp trong lòng vui vẻ, đây coi như là thông báo sao? Ai yêu, học trưởng, ta chỉ biết anh thích ta thật lâu rồi! Thông báo này tuyệt ko lãng mạn! Bất quá người ta chính rất hài lòng a!(*^ ^*)

Đỗ Hàng cười cười, “Làm hay ko làm, cậu dù sao cũng phải nói một câu a.”

Tiểu Tiệp che miệng trộm cười, cậu nghĩ mình quả thực hạnh phúc đến nổi bong bóng, một lát sau mới nũng nịu ân một tiếng. Đỗ Hàng trên trán cậu hôn cái bẹp nói: “Trong phòng ngủ của tôi còn một đồng quần áo bẩn, ngày mai nhớ kỹ giặt cho tôi.”

Nghe xong câu này Tiểu Tiệp cười ko nổi nữa, nghiêng răng nghiêng lợi ở trong lòng quát: học trưởng, bà xã lấy về ko phải để làm ô sin mà là lấy về để đau a!!

52. Chương 52

Kỳ thực bà xã cũng là một dạng ô sin cao cấp.

Tiểu Tien biến mất một đoạn thời gian, Đỗ Hàng quả thực ko xong. Quần áo bẩn cùng tất thối hần chưa bao giờ giặt, nhét vào túi liền ko quần nữa. Có một lần hần tắm xong phát hiện, quần lót hết rồi, liền thẳng thẩn mặc lại quần cũ, nói cho cùng mặc bên trong ai nhìn thấy.

Ăn cũng ko chú ý dinh dưỡng, có gì ăn nấy. Có đôi khi luyện cầu phát hiện căn tin đóng cửa rồi, hần không thể làm gì khác là trở về phòng ngâm tồ mì ăn.

Đêm khuya người vắng thì hần luôn suy nghĩ, thế nào vừa thiếu một người bên cạnh sinh hoạt liền xuống dốc như vậy? Hai mươi năm qua làm sao ta vẫn còn sống được?

Nghĩ trước nghĩ sau kết quả chính là hần ko thể thiếu Tiểu Tien a. Thời gian Tiểu Tien cùng hần cậu đều đem hần dưỡng hư, làm hại trong tiềm thức hần sản sinh ra cảm giác ỷ lại, tựa như mất đi năng lực tự gánh vác cuộc sống như thời còn quần tã, Tiểu Tien ko quan tâm hần là hần liền đem mình đông lạnh chết đói. Kỳ thật hần như vậy cũng là do nhận thức Tiểu Tien nhất định sẽ ko bỏ mặc hần.

Hiện tại đem bà xã truy trở về, cuộc sống gia đình sau này nhất định ổn thỏa.

Vừa nghĩ tới sau này có quần áo sạch cùng cơm ngon canh ngọt đợi chờ, Đỗ Hàng liền rất hưng phấn, giống như con cún con được Tiểu Tien vuốt một cái liền sung sướng ngoáy tí đuôi.

Nhìn người đang ngủ say, Tiểu Tien ko biết là nên khóc hay nên cười.

Ko thể nào?! Hai chúng ta cởi sạch hết ôm cùng một chỗ cứ nhiên cái gì cũng ko làm! Lẽ nào mị lực của ta kém như vậy sao?!

53. Chương 53

Ngày thứ hai, Tiểu Tien cần lao giặt xong y phục cùng tất thối liền lôi Tiểu Ngốc đi coi bóng rổ. Hai người vừa đi vừa nói chuyện phiếm.

Tiểu Ngốc hỏi: “Cậu ko phải nói không bao giờ đi xem nữa sao, hôm nay sao lại muốn coi a?”

Tiểu Tien đáp: “Ông xã mình đi thi đấu, mình ko tới cổ vũ sao được.”

Tiểu Ngốc lại hỏi: “Cậu ko sợ người khác lại nói xấu sau lưng sao?”

Tiểu Tien lại đáp: “Ông xã mình nói miệng mọc trên người người ta, bọn họ muốn nói sao thì nói, chính mình vui vẻ được rồi, hoàn toàn có thể coi như chỗ sửa bên tai.”

Tiểu Ngốc gào khóc thẳng kêu, “Thẩm Dịch, nguyên lai cậu đang đàm luyện ái! Hảo hạnh phúc! Hảo ngọt ngào a!”

Tiểu Tien hắc hắc cười khúc khích, “Na đương nhiên, ông xã mình tới qua thổ lộ với mình nga, chúng mình mới xác định quan hệ.”

Tiểu Ngốc ao ước muốn chết, “Tớ cũng muốn đàm luyện ái, tớ cũng muốn!”

Tiểu Tien nói tỉnh queo: “Tìm một người mà nói.”

Tiểu Ngốc chống cằm làm ‘Người suy nghĩ’—“Tìm ai đây? Ta cũng phải tìm một người cao lớn anh tuấn, biết đánh bóng rổ, ăn nhiều cơm, ko thích giặt quần áo ...”

Tiểu Tien nhanh cắt đứt cậu ta nói, “Được rồi, cậu làm gì muốn tìm người giống ông xã mình vậy? Chỉ cần thích cậu, đối tốt với cậu là được rồi. Bất quá cậu phải có cảm giác với người ta, như vậy hai người ở chung mới thấy hạnh phúc.”

Tiểu Ngốc thấp giọng thì thào, “Có cảm giác? Ân Tớ đối ai có cảm giác đây? Cậu biết ko?”

Tiểu Tien bĩu môi: “Mình cũng ko phải con giun trọng bụng cậu sao biết đc. Được rồi, lần trước bao cổ tay cậu đưa cho ai a? Hần là người trong đội bóng ba? Nói ko chừng các cậu có thể thử xem a.” có thể, có thể nha

~~Tiểu Ngốc gãi gãi đầu, “Ko biết a, tớ đem bao cổ tay tùy tiện nhét vào tay một người liền chạy mất.”

Tiểu Tiệp dùng loại nhũn thnh nhìn người ngu nhìn cậu ta, “Hình dáng đối phương cậu nhớ ko?”

Tiểu Ngốc vò đầu, “Ko nhớ rõ, hình như là tóc dài thắt thành cái bím nhỏ.”

Tiểu Tiệp thất kinh: “Đội bóng rổ có mỗi Tề Huy là để tóc dài Ai, người kia có phải rất cao? Lớn lên giống một con yêu tinh? Còn có một đôi mắt màu lam?”

Tiểu Ngốc suy nghĩ một chút nói: “Hình như vậy, hình dạng anh ta tớ nhớ ko rõ, bất quá vóc dáng thật ra đỉnh cao a, tớ còn chưa cao tới cằm anh ta.”

Tiểu Tiệp rất nghiêm túc nói: “Nhớ cho kỹ, gã là người xấu, sau này ko được tới gần gã!”

Tiểu Ngốc cũng rất nghiêm túc gật đầu: “Nga, tớ đã biết!!!”

54. Chương 54

Đi vào sân bóng rổ, trận đấu còn chưa bắt đầu. Tiểu Tiệp muốn gặp ông xã nhà mình nên cùng Tiểu Ngốc đi tới phòng nghỉ.

Đội viên đội bóng toàn bộ ở bên trong, có tại nhắm mắt dưỡng thần, có tại giãn gân cốt, có tại tụ một chỗ thảo luận tác chiến. Tiểu Tiệp liếc mắt một cái liền nhìn thấy Đỗ Hàng, nhẹ nhàng kêu một tiếng, “Học trưởng...”

Đỗ Hàng nghe tiếng đi tới, néo néo mặt cậu hỏi: “Vừa tới? Đã ăn trưa chưa?”

Tiểu Tiệp thành thật trả lời, “Ăn, vừa ăn xong liền chạy tới.”

Đỗ Hàng thấu qua bên ti cậu, rất nhanh liếm một cái, “Muốn tôi sao?”

Tiểu Tiệp đỏ mặt gật đầu.

Thành viên đội bóng thấy một màn kia liền tùm một góc xầm xì.

“Nhóm biểu lộ có mặt đầy đủ hết rồi!”

“Nhìn hai người kia ngọt ngào thân mật, thực khiến người ta chịu ko nổi.”

“Đi? 3P biến thành 1 x 1, xem ra có người bị cho rơi .”

...

Tiểu Tiệp mắc cỡ muốn đem chính mình giấu đi, lôi kéo Tiểu Ngốc chuẩn bị chạy. Tề đại thiếu gia chậm rì rì lung lay đi tới, lộ ra nụ cười mỉm tự nhận là suất khí nhất, “Hi, cậu bạn nhỏ cuồng theo dõi, nhóc lại tới nữa rồi.”

Tuy rằng Tiểu Tiệp ko muốn để ý tới hắn, nhưng xuất phát từ lễ phép liền bắt chuyện: “Tề học trưởng hảo.”
– Sau đó liền nghiêm trang nói: “Mời anh sau này đừng gọi là ‘cậu bạn nhỏ cuồng theo dõi’ nữa.”

Tề Huy nhún nhún vai, “Đi a, ko gọi thì ko gọi.”

Tiểu Tiệp vốn định cùng Đỗ Hàng nói tiếng rồi đi, nhưng Tề Huy cứ lôi kéo hắn làm hại cậu ko chen mở vô được. Hơn nữa Tề Huy nói thanh âm rất lớn, nói cũng toàn những lời vô ích, giống như có chút muốn cho người mình thích để ý, cố ý cả tiếng, cố ý cùng người khác cãi nhau, làm hết mấy chuyện buồn chán, hành vi như vậy thực ấu trĩ đến buồn cười.

Tiểu Tiệp phát hiện Tề Huy vừa nói chuyện vừa liếc nhìn Tiểu Ngốc, nhưng cái đầu đất kia lại đang trộm nghe bọn họ nói chuyện. Tiểu Tiệp hết lời rồi, hai tên kia một ngu ngốc một ấu trĩ, nếu đem họ ghép thành một đôi ko biết sẽ ra bao nhiêu ồn ào đây.

55. Chương 55

Trở lại sân bóng rổ, Tiểu Tiệp tìm một vị trí gần đích ngồi xuống. Cậu lúc này cũng ko nghĩ quá nhiều, chỉ cần nỗ lực cổ vũ là được rồi.

40 phút thi đấu còn có giờ nghỉ giải lao, Tiểu Tiệp tâm vẫn là lơ lửng. Trận đấu quá kịch liệt a, thực lực hai bên ngang ngửa nhau, điểm số cũng giằng co ko dưới.

Tiểu Tiệp nghĩ đây là trận đấu đặc sắc nhất mà cậu từng xem, cậu nắm chặt tay ở trong lòng cổ vũ Đỗ Hàng, khi kích động cũng sẽ theo đoàn người lớn tiếng hoan hô. Thắng đến khi trận đấu kết thúc, thanh âm cậu đều ách, toàn thân cũng thấm một tầng mồ hôi mỏng. Cậu tuyệt ko thấy mệt mỏi, một khắc chiến thắng kia cậu cùng mọi người lao xuống khán đài, còn chưa vọt tới bên Đỗ Hàng đã bị mọi người đụng trái ngã phải, đường nhìn dần ly khai đối phương. Nhìn đối phương bị mọi người tung hô, cậu liệ miệng cười liên tục.

Đỗ Hàng bị mọi người tung lên, quay đầu tìm thân ảnh quen thuộc kia.

Giữa những lần bị tung lên hạ xuống kia, tầm mắt hai người giao nhau, ngẩn người, sau đó lộ ra nụ cười xán lạn.

56. Chương 56

Từ sân bóng rổ đi ra, Đỗ Hàng để Tiểu Tiệp nghĩa vô phần cổ (không cho phép chùn bước) vút bỏ chiến hữu bước lên xe bus tới trung tâm thành phố. Bọn họ vốn nghĩ tới thể giới hai người, nhưng là có hai tên mặt dày mày dạn theo đằng sau. Tiểu Tiệp cùng Đỗ Hàng ngồi phía trước, hai tên mặt dày mày dạn kia ngồi ở phía sau.

Tề Huy bắt tay vươn qua, một mình ngồi đó toái toái niệm: “Bao cổ tay này cũng ko tệ lắm, màu sắc tốt, các loại màu đậm hỗn cùng một chỗ làm cho có cảm giác ko dính bụi bẩn. Còn có, bên trên có rất nhiều lỗ, nhìn qua giống giẻ lau, nhìn gần chính thị một cái khăn lau, tuyệt ko mỹ quan.”

Tiểu Ngốc quay đầu nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, tựa hồ ko nghe thấy người nào đó đang phê bình bao cổ tay mình làm ko đáng một đồng.

Nhưng thật ra Tiểu Tiệp ngồi trên lại vì cậu ta mà bất bình. Tiểu Tiệp quay đầu hừ lạnh một tiếng: “Anh ngại nó khó coi thì đừng mang a.”

Tề Huy nói đương nhiên: “Thứ này tuy ko mỹ quan nhưng cũng là một phen tâm ý, ta sao có thể tùy ý chà đạp tâm ý người khác.”

Tiểu Tiệp bĩu môi ở trong lòng phun ới. Liền nhìn cái miệng độc ác của người nói không lưu tình. Hoàn hảo quả dưa ngốc kia độ cầu thả đủ lớn, căn bản ko cùng người tính toán, đổi lại người khác ko đem người mắng mấu chó đầy đầu ko được!

Tề Huy nhìn Tiểu Ngốc ko nói lời nào, để khiến cậu ta chú ý gã liền càng ko ngừng lái nhải, một chốc nói hôm nay trời đẹp nhỉ, lúc sau lại nói may đen nhiều thế kia chắc sắp mưa đây, nói cho Tiểu Tiệp ko hiểu ra sao, mấy lời này không phải rất mâu thuẫn sao?

Đồng nói một câu tây niệm một cú, mấy việc vụn vặt này ko có đem linh hồn nhỏ bé của Tiểu Ngốc câu trở về, ngược lại khiến tiểu vũ trụ của Tề đại thiếu gia bùng nổ.

Gã huých vai Tiểu Ngốc, ác thanh ác khí hỏi: “Người đang làm gì? Thế nào ko để ý tới người?”

Tiểu Ngốc tà liếc gã, sau đó tiếp tục ngắm phong cảnh.

Tề Huy tức tới xì khói, từ nhỏ đến lớn chưa ai dám bỏ qua gã. Vươn tay túm lấy lỗ tai Tiểu Ngốc, cố sức kéo: “Người có tai không a? Ta cùng người nói chuyện, người lại ko để ý tới ta?”

Để giảm bớt đau đớn, Tiểu Ngốc hướng đầu về phía gã, trong miệng phát sinh tiếng kêu ô ô, “Đừng kéo, hảo đau a!”

Tề Huy giận dữ phản cười, trên tay liền thêm sức: “A, ngươi ko phải câm điếc sao! Vì sao ko nói lời nào?”

Tiểu Ngốc chớp chớp đôi mắt to vô tội, đặc biệt ủy khuất nói: “Bởi vì, ngươi là người xấu nên ta ko để ý tới ngươi!”

Tề Huy bất khả tư nghị trợn mắt, “Ai nói ta là người xấu? Ta đắc tội ngươi? Ngươi dự vò cái gì nói ta là người xấu?!”

Tiểu Ngốc áp ứng nửa ngày chính ko phun ra được một chữ.

Một mực nghe trộm bọn hắn nói chuyện Tiểu Tiệp thẳng đến lúc này mới thở dài một hơi. Cậu rất may mắn Tiểu Ngốc ko đem cậu bán ra, tiểu tử này ngu thì có ngu nhưng rất có nghĩa khí nha.

Tuy rằng vô duyên vô cớ bị dính cái mác < người=”” xấu=””>> nhưng Tề đại thiếu gia ko đơn giản bị đánh bại như vậy a. Gã có cái miệng dẻo quẹo, tùy tiện bịa ra hai câu là phòng tuyến của quả dưa ngốc kia nhất định sẽ đỡ xuống.

Gã nói, muốn phán đoán một người là tốt là xấu, phương pháp trực tiếp nhất chính là —— nhìn vào mắt hắn. Con mắt là cửa sổ tâm hồn, người tốt nhãn thần trong suốt sáng sủa, kẻ xấu nhãn thần lảo liên. Gã chỉ vào hai mắt mình nói, nhìn hai ánh mắt lấp lánh hữu thần này, ko có một tia tạp chất, người xấu sẽ có con mắt đẹp như vậy sao?

Tiểu Tiệp nghe được tưởng thổ huyết, nếu như là người mù thì làm sao bây giờ? Vậy nhìn cái gì mà phán đoán? Quan điểm đó chẳng phải là phỉnh gạt sao?

Tiểu Ngốc nghe vào lại nhiệt huyết sôi trào, nhất nhất gật đầu như gà con mổ thóc, còn kém điểm vỗ tay hoan hô.

Diễn thuyết xong, Tề Huy bắt đầu hạ mãnh được, ko chút nào keo kiệt khích lệ Tiểu Ngốc. Gã nói mắt Tiểu Ngốc vừa to vừa tròn lại sáng sủa, trong suốt như hồ nước mùa thu, xuyên qua đôi mắt là có thể thấy một tâm hồn trong sáng. Gã còn rất thận trọng nói rằng, Tiểu Ngốc là người tốt, đơn thuần, thiện lương, khả ái, ... bla bla bla...

Còn chưa tới nửa tiếng đồng hồ, Tiểu Ngốc đã triệt để bị Tề Huy thu phục.

57. Chương 57

Đến trung tâm thành phố còn hơn nửa tiếng nữa, để tránh cho lỡ tai bị độc hại, Tiểu Tiệp thẳng thần lấy MP3 tựa vào người Đỗ Hàng nghe nhạc.

Tiểu Ngốc cùng Tề Huy còn đang thảo luận về ‘con mắt’

Tiểu Ngốc hỏi: “Ánh mắt của ngươi sao lại là màu lam?”

Tề Huy thừa nước đục thả câu, “Ngươi đoán?”

Tiểu Ngốc thử thăm dò: “Lẽ nào đeo kính áp tròng?”

Tề Huy đắc ý dào dạt, “Trời sinh đó, mẹ ta là người Pháp.”

Tiểu Ngốc ước ao cực kỳ: “Ta cũng muốn mắt màu lam, ta cũng muốn!!”

Tề Huy cười vỗ vỗ đầu cậu, “Đi a, đợi lát nữa ta mua cho ngươi một cặp kính màu lam.”

Tiểu Ngốc bỗng nhiên như nghĩ tới cái gì, kinh ngạc kêu lên: “Nguyên lai ngươi là con lai!!”

Tề Huy vẻ mặt hắc tuyến, “Bây giờ mới để ý? Phản ứng của ngươi ko phải trì độn bình thường a!”

Tiểu Ngốc trong mắt lóe sao, dùng ánh mắt thập phần sùng bái nhìn Tề Huy, “Ta cũng muốn làm con lai!!”

Tề Huy khóe miệng co quắp: yêu cầu này của ngươi cũng quá ko phù hợp thực tế a! Ta cũng ko phải thần tiên, ta không có năng lực này giúp ngươi! -_-|||

58. Chương 58

Hẹn hò đơn giản chính là ăn cơm, xem phim, dạo phố.

Bây giờ còn chưa tới giờ ăn, bốn người thương lượng sau quyết định trước đi xem phim, ăn sau.

Tiểu Tiện cùng Tiểu Ngốc phụ trách nhiệm vụ xếp hàng mua vé, Đỗ Hàng cùng Tề Huy đi siêu thị mua đồ ăn vặt.

Hôm nay là cuối tuần, trước cửa bán vé nổi một hàng dài, Tiểu Tiện cùng Tiểu Ngốc thành thành thật thật đi tới đoàn người xếp hàng. Đại khái hơn mười phút sau hàng người phía trước giảm bớt. Mắt thấy sẽ tới phiên bọn họ, bỗng nhiên có một nữ nhân mập mạp như một tòa núi nhỏ chen ở trước họ.

Tiểu Tiện nhìn nữ nhân kia, sau đó vỗ vỗ vai nàng. Nữ nhân xoay người, một bộ bình thản ung dung, “Làm sao? Có việc gì?”

Tiểu Tiện đè lại lửa giận nhắc nhở: “Cô chen ngang đó!”

Nữ nhân vô tình cười cười, xoay đi, ko biết đối ai sử cái ánh mắt, một nam nhân to con liền đi tới.

Nam nhân từ trên cao nhìn xuống Tiểu Tiện, trước trừng mắt, sau đó bóp các khớp tay kêu răng rắc, tới hậu từ trong lỗ mũi hừ một cái cười nhạt.

“Tiểu tử, người ngứa da phải không a?”

Tiểu Tiện sợ tới rụt lui cổ, ở trong lòng kêu rên: học trưởng, anh so còn chưa về a? Em bị người ta khi dễ!
~~o(>_<>

59. Chương 59

Trái tim mong manh yếu đuối của Tiểu Tiện liền vỡ tan thành trăm ngàn mảnh nhỏ. Từ khi mua vé tới khi vào rạp cậu vẫn mãi rầu rĩ không vui.

Đỗ Hàng hỏi nguyên nhân cậu ko nói, một mình sinh hờn dỗi.

Đỗ Hàng bắt đầu dĩ thử dài: nhóc con này sợi thần kinh nào vặn vẹo rồi?

Một mình dằn vặt quẩn quýt một hồi, Tiểu Tiện chậm rãi đem chú ý chuyển tới màn ảnh, tâm tình cũng theo đó tốt lên rất nhiều.

Đột nhiên có một bàn tay to khoát lên vai cậu, sau đó một cổ khí tức ấm áp phun bên tai.

“Tâm tình tốt điểm sao?”

Tiểu Tiện trong một khắc quay đầu kia cảm thấy ngoài miệng truyền đến xúc cảm ấm áp, chỉ là nhẹ phớt một chút liền biến mất. Cậu liếm liếm miệng, cảm thấy ý vị do tẫn.

Nương theo ánh đèn yếu ớt cậu nhìn thấy một đôi mắt mang ý cười, trong mắt quang hoa lưu chuyển, nhu tình mật ý như xuân thủy.

Người trước mắt rất gần, chỉ cần vươn tay là chạm tới. Tiểu Tiện đột nhiên nghĩ khổ não vì một việc nhỏ thật đúng là đủ ngu ngốc, ko chỉ khiến mình không vui mà còn ảnh hưởng tới tâm tình người khác.

Cậu nghiêng đầu lui vào trong lòng Đỗ Hàng, nhỏ giọng nói: “Học trưởng, vừa rồi có người khi dễ em”

Đỗ Hàng sủng nịch xoa đầu cậu, “Ai khi dễ cậu?”

“Là khi xếp hàng mua vé, có hai người không chỉ chen ngang còn hung ba ba uy hiếp em...” Thanh âm Tiểu Tiện âm mềm nhu nhu, có điểm đáng thương. Đỗ Hàng cười cười, ngực nhũn thành một mảnh, cúi đầu ngậm lấy lỗ tai cậu, một bên liếm, một bên mơ hồ nói: “Thật đáng thương ... Để tôi tới an ủi cậu nha ...”

Vừa dứt lời liền rướn qua trực tiếp hôn lên môi cậu.

Môi cùng môi tương thiếp, tim Tiểu Tiệp đập bình bịch như nai con chàng loạn, trên môi tê dại nháy mắt truyền khắp toàn thân khiến cho đại não cậu như say xe, thân thể cũng nhũn ra trượt xuống.

Đỗ Hàng đưa tay bế lấy cậu đặt trên đùi mình, sau đó ôm chặt cậu làm nụ hôn kia thêm sâu sắc.

Môi cùng môi trườn trượt không ngớt, lưỡi cùng lưỡi đan vào dây dưa không ngừng, một tiếng rên rỉ như tiếng mèo con nức nở từ giữa hai người nhộn nhạo truyền ra ...

60. Chương 60

Tề Huy rất phiền táo!

Gã nhìn bốn phía, một mảnh tối đen như mực.

Thế nhưng, thanh âm chùn chụt hôn môi lại cứ quanh quẩn bên tai.

Gã có xung động muốn tê rống.

Vì sao lại mua phim tình cảm a!!!!!! vì Tiểu Tiệp muốn xúc tiến tình cảm với ông xã, còn hai người là bám đuôi đi theo!

Chung quanh thế nào tất cả đều là thanh âm hôn môi cùng tiếng rên rỉ a!!!!

Các người đều cho ta thu liễm một điểm có được hay không a!!!!

Bộ phim kia còn có người muốn xem hay không a!!!! nên nói, muốn xem phim tình cảm tốt nhất dắt theo Sweeth Honey theo bằng ko ngồi nhà thuê đĩa mà xem a

Vô pháp chuyên tâm xem phim, gã ko thể làm gì khác hơn là quấy rầy Tiểu Ngốc. (=__= nhảm chán) Gã dùng tay huých người bên cạnh, đợi vì giây nhưng ko thấy đáp lại, gã quay đầu mới phát hiện đối phương cũng không có xem phim, không ăn vặt mà là trợn tròn mắt, nghiêng đầu, bắt tay dán bên tai làm nghe trạng.

“Hoàn hồn a! Hoàn hồn!” Gã vươn tay đập một cái lên trán Tiểu Ngốc, “Người đang làm cái gì vậy?”

Tiểu Ngốc xoa xoa trán, một bộ thần bí hề hề, “Nơi này hảo quý dị!!”

Tề Huy không giải thích được, “Vì sao quý dị?”

Tiểu Ngốc chăm chú trả lời, “Thật nhiều thanh âm kỳ quái a!!”

Tề Huy ko nói gì, xem ra tiểu tử này cũng nghe được thanh âm hôn môi.

Tiểu Ngốc nghi hoặc hỏi: “Lẽ nào người không nghe thấy?”

Tề Huy: ...

Tiểu Ngốc đắc ý cười, “Không nghe thấy đừng lo, ta mô phỏng lại cho người nghe.”

Nói xong nắm yết hầu thanh thanh cổ họng, bắt đầu mô phỏng.

“Nga

ba ba

a a a

ân

a a a a

~ ba ba

~ a ân ân

”

Tề Huy tổng nghĩ thanh âm đó hình như là thanh âm phát sinh lúc làm tình ko phải là thanh âm hôn môi gã nghe thấy, vội hỏi: “Thanh âm đó từ đâu truyền tới? Người so lại nghe được?”

Tiểu Ngốc lấy tay chống cằm suy nghĩ trong chốc lát, “Hẳn là từ dãy ghế cuối cùng.... Ân, ta sẽ không nghe lắm!”

Tề Huy kinh ngạc cực kỳ, “Dãy cuối cùng cách chúng ta khá xa, người cũng có thể nghe?”

Tiểu Ngốc cười hì hì, “Lỗi tại ta rất linh nha! Tất cả mọi người gọi ta là Thuận Phong Nhĩ! Là Thuận Phong Nhĩ trong Phong thần bảng!”

Tề Huy lần thứ hai câm lặng.

Tiểu Ngốc đột nhiên cúi đầu thở dài.

Tề Huy cảm thấy mặt dày kỳ diệu, “Người vô duyên vô cớ thở dài cái gì a?”

Tề Ngốc trưng ra vẻ mặt đau khổ, rầu rĩ nói: “Mấy lưng ghế dựa này rất cao, xung quanh lại tối om à, ta rất muốn nhìn một chút dãy ghế cuối kia đang làm cái gì a! Thế nhưng nhìn nửa ngày cũng ko thấy được!”

Mí mắt Tề Huy thẳng khiêu, “Nhìn cái rắm ấy! Tiểu hài tử ko nên nhiều chuyện! Chuyên tâm xem phim cho ta!!”

Tiểu Ngốc vẻ mặt chờ mong thấu qua, “Lẽ nào người biết bọn họ đang làm gì? Mau nói cho ta biết!”

Tề Huy liếc mắt nhìn cậu nhóc, cười nhạt, “Người là thật khờ chính giả ngu?”

Tiểu Ngốc vẻ mặt mê hoặc, “Cái gì thật khờ giả ngu? Ta làm sao vậy?”

Tề Huy có chút bất đắc dĩ, “Người còn có thể tái xuất một điểm!”

Tiểu Ngốc nga một tiếng, kể tục nói tới vấn đề trước: “Ai nha! Bọn họ rốt cuộc đang làm cái gì! Ta hảo muốn biết a!!”

Tề Huy mặc kệ cậu ta, đem đường nhìn chuyển tới màn ảnh.

Tiểu Ngốc lôi kéo tay gã, “Ta muốn đi xem!”

Tề Huy tức giận, “Nó có gì đẹp mà xem!”

Tiểu Ngốc cố tình gây sự, “Ta muốn xem muốn xem!! Người theo ta xuống đó nhìn một cái nha!!!”

Tề Huy rất muốn mắng người! Mẹ nó! Rốt cuộc là hai phế vật nào làm cái loại chuyện này tại rạp phim?! Muốn động dục thì về nhà mà động! Đừng ở đây ảnh hưởng lão tử xem phim!!

61. Chương 61

Hết phim, Tề Huy cố ý nhìn về phía sau một chút. Quả nhiên thấy một đôi nam nữ từ đó đi tới, nữ mặt mang đồ ửng, nam đang chỉnh lại y phục. Dãy cuối cùng trên cơ bản không có ai ngồi, Tề Huy cười nhạt, trách ko được hai người họ lớn mặt như vậy.

Tề Huy đứng tại chỗ, đợi khi hai người kia đi qua, gã đặc biệt dùng ngữ khí hạ lưu nói: “Các người là gia súc a? Tại rạp chiếu phim cũng có thể động dục, lại còn gây tiếng động lớn như vậy?”

Hai người kia cả người run lên, quần bách chạy ra rạp chiếu phim.

Xem xong phim rồi đi ăn, cơm nước xong bọn họ chuẩn bị dạo chợ đêm, thế nhưng chỉ nghe thấy thùng một tiếng, trời liền đổ mưa to tầm tã.

Từ đây chạy về trường học, lâm một đường nước mưa, Tiểu Tiệp rất ko chịu thua kém bị cảm mạo.

Chiều cổ bệnh nhân vốn là chuyện không khác khổ sai, chiều cổ một bệnh nhân vừa yếu ớt lại bốc đồng hoàn toàn là chuyện khổ thân. Bình thường Tiểu Tiệp nếu như có đùa giỡn buồn bực thì ... ít nhất ... đại não còn thanh tỉnh, có thể khống chế một chút, không làm chuyện quá phận, nhưng khi sinh bệnh cậu lại đem toàn bộ tính tình phơi ra. Mẹ Tiểu Tiệp sợ nhất chính là khi cậu bị bệnh, ko phải bởi vì yêu thương

sợ cậu chịu khổ, mà là bởi vì cậu một khi bệnh rất thích cố tình gây sự, người hổng hần hầu hạ hần, hần trả lại cho người sắc mặt coi, đặc biệt khó chơi. Khi chiếu cố hần, hần dám có bản lĩnh cho người nguyên ngày chờ đợi lo lắng, thể xác và tinh thần chịu đủ tàn phá dằn vặt. Chờ hần khỏi bệnh, trên cơ bản người cũng vào viện đi là vừa.

Đương nhiên lúc này Đỗ Hàng hoàn toàn ko biết, thấy cậu bị bệnh thì yêu thương muốn chết. Thế nhưng, qua đêm nay, Đỗ Hàng thầm nghĩ ngửa mặt lên trời hét dài, nhóc con này nhất định là do ông trời phải xuống trừng ta!!!

62. Chương 62

Đỗ Hàng đưa Tiểu Tiệp về phòng, canh cho cậu ngủ sau liền chạy tới phòng y tế trong trường lấy thuốc. Mang thuốc về đập vào mắt liền thấy cậu ngồi yên lặng trên giường chảy nước mắt.

Đỗ Hàng lại càng bị hoảng sợ, nhanh chạy qua hỏi: “Cậu sao lại khóc? Thân thể khó chịu sao?”

Tiểu Tiệp bên khóc bên phát giận: “Bỏ đi! Ta không muốn nhìn thấy người!”

Đỗ Hàng không biết mình khi nào đắc tội cậu, thấy cậu là bệnh nhân nên hần không tính toán, rót một chén nước ấm cho cậu uống thuốc. Tiểu Tiệp đem thuốc ngâm trong miệng, ko uống nước cũng không nuốt xuống, nước mắt chính từng giọt từng giọt lớn rơi xuống.

Đỗ Hàng chưa từng có kinh nghiệm chăm sóc người bệnh, thấy cậu như vậy ko khỏi sốt ruột a, đem nước tới bên miệng cậu, trực tiếp hạ lệnh: “Uống!”

Tiểu Tiệp uống một ngụm nhỏ, vội đem chén đẩy ra, “Nóng! Người muốn bỏng chết ta a!”

Đỗ Hàng không nói gì, cốc nước này còn chưa nóng quá 400!!

Vì vậy bỏ thêm nước lạnh, lần thứ 2 đưa tới bên miệng cậu.

Tiểu Tiệp lúc này nhấp cũng không thêm, lấy tay đẩy chén ra quay đầu sang bên, “Quá lạnh! Ta mới không uống a!”

Đỗ Hàng có loại xúc động muốn bóp nát cái chén, nỗ lực khống chế mình, hỏi: “Cậu rốt cuộc làm sao vậy?” Ngữ khí có chút không kiên nhẫn.

Tiểu Tiệp trừng to mắt nhìn hần, vẻ mặt khó tin: “Người cư nhiên chê ta phiền?”

Đỗ Hàng: -_-|||

Tiểu Tiệp vai run lên, oa một cái khóc lên.

Đỗ Hàng cấp tốc che lại miệng cậu, “Đừng khóc, phòng ngủ còn có người!!”

Tiếng khóc nhỏ một điểm, Tiểu Tiệp thẳng ngoắc ngoắc nhìn Đỗ Hàng, nước mắt lị tuôn dạt dào.

Thấy cậu một bộ đáng thương hề hề, Đỗ Hàng mềm lòng a, rướn tới liếm đi nước mắt trên mặt cậu, “Đừng khóc nữa, cậu làm sao vậy? Nói cho tôi biết được không?”

Tiểu Tiệp ghen ngào: “Ta đau hảo vụng, đau quá a... Vừa tỉnh lại không thấy người, ta nghĩ người không cần ta nữa...”

Đỗ Hàng bắt đắc dĩ thở dài, “Tôi sao lại không cần cậu, tôi đi phòng y tế lấy thuốc.”

Tiểu Tiệp nhào vào trong lòng Đỗ Hàng, vùi đầu cọ cọ trước ngực hần, “Học trưởng, ta đau đầu, toàn thân phát nhiệt, thật khó chịu a!”

Đỗ Hàng sờ trán cậu, có điểm phỏng tay, coi bộ nóng rần lên rồi. Một tay ôm lấy cậu, ngoài miệng nói: “Đi, chúng ta đi bệnh viện!”

Tiểu Tiệp liều mạng giãy, “Ta không đi! Ta ghét nhất bác sĩ! Hận nhất tiêm!”

Đỗ Hàng tốt tính khuyên nhủ, “Đi tiêm bệnh mới tốt, đến lúc đó sẽ không khó chịu nữa.”

thực sự cứng quá! Tiếp lại sờ sờ mặt, da rất trơn, xúc cảm không tệ lắm! Tiểu Tiệp cúi đầu chuẩn bị liếm một cái đôi môi mong mỏng kia, trong đầu đột nhiên lại hiện lên mấy đoạn hình ảnh.

Tiểu Tiệp ngây dại, tỉ mỉ hồi tưởng lại chuyện tối qua, một màn chính mình cố tình gây sự kia lại chậm rãi hiện lên trong đầu.

Xong xong! Tiểu Tiệp bưng mặt trong lòng thầm kêu rên: vì sao lại cảm mạo nóng rần lên a?! Ôi! Ta đều nóng tới hồ đồ rồi! Vừa khóc vừa nháp, đổi lại là ai cũng thấy phiền. Học trưởng có ghét ta hay không a? T_T

64. Chương 64

Cả ngày kể tiếp, Tiểu Tiệp đều rất an tĩnh.

Đỗ Hàng cảm thấy ngoài ý muốn, lúc sinh bệnh thì dẫn vật người chết, bệnh hết rồi cư nhiên biến nhu thuận, cậu ta thực không bị sốt cháy đầu óc đi?

Buổi tối, Tiểu Tiệp tự học xong trở về, phát hiện Đỗ Hàng đứng dưới KTX của cậu, trong tay xách theo một cái túi. Tiểu Tiệp còn chưa đi qua, Đỗ Hàng thấy cậu sau liền chạy tới, lắc lắc cái túi trong tay, “Đoán xem đây là cái gì?”

Tiểu Tiệp tỉ mỉ quan sát cái túi, nghĩ thầm bên trong khẳng định đựng rất nhiều thứ, đem túi tắc tròn, chỉ tiếc túi là màu đen nên nhìn ko thấy bên trong.

Đỗ Hàng mở túi, đưa tới trước mặt cậu, “Tối qua không phải cậu muốn ăn hỏa long quả sao? Tôi mua cho cậu đây.”

Tiểu Tiệp nhìn hỏa long quả trong túi, lại ngẩng đầu nhìn Đỗ Hàng. Trên mặt đối phương lộ ra một nụ cười ôn hòa, nhàn nhàn, ấm áp, phảng phất mang theo một cỗ ma lực, trong nháy mắt có thể khiến người cảm thấy ấm áp.

Tiểu Tiệp lao tới, ôm lấy thắt lưng hắn chôn đầu trước ngực hắn muộn thanh (thanh âm phiền muộn) nói: “Học trưởng, anh đối em tốt như vậy, em sẽ không ly khai anh...”

Tiểu Tiệp luôn yêu loạn tưởng bỗng nhiên trở nên đa sầu đa cảm. Càng là quan tâm một người càng dễ lo được lo mất. Tiểu Tiệp đi học sớm, lại nhảy cấp, người khác mười tám lên đại học, cậu học đại học thì lại mới vừa tròn mười sáu.

Tâm tư cậu nhẩn nhai, phải lo lắng một ít vấn đề rất hiện thực.

Cậu cùng Đỗ Hàng không phải người địa phương, bọn họ một ở phía nam một tại phương bắc, cách xa nhau vạn dặm. Đỗ Hàng năm nay năm tư rồi, đại khái quá nửa năm nữa sẽ ra ngoài tìm việc.

Đỗ Hàng nói qua, hắn học xong không dự định học tiếp. Tiểu Tiệp không biết hắn sẽ ở lại đây hay là về nhà tìm việc.

Muốn hỏi, lại sợ nghe đến kết quả chính mình sợ hãi.

Nếu như Đỗ Hàng tốt nghiệp xong thực sự về nhà, Tiểu Tiệp nghĩ chính mình sinh hoạt sau này khẳng định rối tinh rối mù.

65. Chương 65

Tiểu Tiệp mang theo hỏa long quả trở lại phòng ngủ thì Tiểu Ngốc đang ngồi lên mạng.

Tiểu Tiệp lại gần quan sát, Tiểu Ngốc dĩ nhiên đang chơi trò chơi trên Internet.

Tiểu Tiệp cảm thấy kinh ngạc, Tiểu Ngốc biết mình đầu óc không tốt nên ko dễ dàng ném thử cái mới, trừ phi có người dạy cậu ta, đó cũng chính là nguyên nhân cậu ta thích bắt chước. Không cần suy nghĩ đút đo

liền mù quáng đâm đầu theo, như vậy người ta làm gì cậu ta đều có thể làm theo, không cần quan tâm kết quả, chỉ cần vui vẻ là được.

Có đôi khi, Tiểu Tiệp thực sự ngưỡng mộ cậu ta. Vô ưu vô lự không có phiền não, cho dù gặp ngăn trở cũng có thể bảo trì tâm tình tích cực lạc quan, không tạo áp lực cho mình.

Tiểu Tiệp đi tới cầm theo một trái hỏa long quả đưa cho cậu ta, “Cậu đang chơi cái gì vậy? Ai kêu cậu chơi?”

Tiểu Ngốc tiếp nhận hỏa long quả, nói tiếng cảm ơn, sau đó chuyển đường nhìn tới màn hình máy tính, “Tớ đang chơi ma thú, là tên tóc dài kia bảo chơi. Cấp bậc của hần rất cao a, mãn cấp đó! Thật là lợi hại!”

Tiểu Tiệp lấy một cái ghế ngồi cạnh xem cậu ta chơi, bên gọt hoa quả bên cùng cậu ta nói chuyện phiếm.

“Cậu cùng tên tóc dài kia lúc nào quan hệ trở nên tốt như vậy? Hần kêu cậu chơi cậu liền chơi a? Mạng trường rất kém a!”

“Đúng là rất kém, hần kêu mình đợi đi net suốt đêm.”

“Vậy cậu đi không?”

“Đi a, trò nơi chơi vui, tớ đêm nay muốn luyện tới cấp 20.”

“Àn, chính mình chú ý điểm. Hần nếu gọi cậu đi nơi khác nghìn vạn lần đừng đi! Sáng mai chơi xong liền về thẳng.”

“Nga, đã biết.”

Tiểu Tiệp gọt xong vỏ đang chuẩn bị ăn, suy nghĩ một chút đem hỏa long quả đưa cho Tiểu Ngốc, tiếp cầm lấy quả khác gọt vỏ. Một bên vội vàng động tác trong tay, một bên giả một bộ tùy ý hỏi: “Hỏi cậu một việc.”

“Chuyện gì?”

“Cậu nói, muốn một người yêu mình đến chết đi sống lại, ly khai mình liền không sống được phải làm thế nào?”

Tiểu Ngốc nhúc nhích đầu, “Không biết...”

Tiểu Tiệp bĩu môi trợn mắt, “Mình chỉ biết hỏi cậu cũng bằng không.”

Tiểu Ngốc đột nhiên cơ linh khê động, “Chúng ta có thể lên mạng tìm a, tùy tiện kiếm một diễn đàn hỏi một câu, luôn luôn có người cho cậu một câu trả lời thuyết phục.”

Tiểu Tiệp thỏa mãn gật đầu, đưa ngốc này cuối cùng cũng thông minh một chút!

Nửa giờ sau, Tiểu Tiệp mặt đỏ tim đập chạy ào vào phòng tắm, Tiểu Ngốc lại chỉ ngây ngốc nhìn màn hình thoát hồn.

Nguyên lai Tiểu Ngốc ngốc nghếch kia không biết đã vào lầm một diễn đàn giao lưu XXX 419.

Đem bài post gửi đi rất nhanh liền có hồi phục. mọi người chúng khẩu đồng thanh, nhất trí nói —— muốn một người ko ly khai người, liền dùng thân thể lưu lại hần. Những người đó phi thường nhiệt tâm, cũng phi thường bà tám. Một phen oanh tạc sau, Tiểu Tiệp đều đem gốc gác phun ra hết. Mọi người nói cậu nhanh lên đem tiểu cục hoa dâng ra, hiện tại lưu hành ái tình cấp tốc, chỉ cần nhìn thuận mắt là có thể lăn trên giường, cảm tình thì có thể chậm rãi bồi dưỡng. Hơn nữa hảo nam nhân ôn nhu thâm tình giống như trong miệng cậu nói đã sắp tuyệt chủng rồi, không bắt nhanh sẽ bay mất, còn có bao nhiêu người đang rình mò ni!

Tiểu Tiệp nghĩ bọn họ nói tuy có chút khoa trương, nhưng là có vài phần đạo lý. Chỉ là cậu không biết cụ thể làm thế nào mới khiến Đỗ Hàng mắc câu. Mỗi lần chỉ cần tới gần đối phương, cậu rất dễ khẩn trương, đầu vưng lợi hại, sau cùng đại não trở nên trống rỗng, chuyện gì cũng làm không xong. Mọi người lại kêu cậu không cần lo, có mấy người nói gửi mấy đoạn video cho cậu, muốn cậu hảo hảo học. Có người còn nói giỡn, nếu như trực tuyến không được có thể hẹn ra ngoài dạy trước mặt.

Vừa mở video, Tiểu Tiệp liền xấu hổ đỏ mặt.

Trong đoạn video đó có hai nam nhân giao triền cùng một chỗ, y phục toàn bộ cởi bỏ, đang làm cái loại sự tình này. Nhìn chằm chằm một hồi, Tiểu Tiệp tưởng tượng trong đầu cậu cùng Đỗ Hàng đang abcdxyz, hạ thân đột nhiên có phản ứng, cái mềm mềm gì đó thoáng cái đứng lên, sờ dĩ cậu chỉ có thể tay bưng hạ thân chạy ào vào phòng tắm.

66. Chương 66

Rèn sắt ngay khi còn nóng, Tiểu Tiệp đem mình tắm sạch thơm tho, đương nhiên còn cố ý rửa sạch tiểu cục hoa.

Đợi cho Tiểu Ngốc cùng Tề Huy lên mạng suốt đêm sau, cậu lén lút chuồn vào phòng ngủ của Đỗ Hàng, thuận tiện đem cửa khóa kín.

Phòng ngủ không một bóng người, bất quá trong phòng tắm có tiếng nước truyền ra. Cậu đoán Đỗ Hàng lúc này đang tắm, đột nhiên nhớ tới lần trước ở nhà nghỉ thấy được thân thể to lớn cao ngất kia, trong đầu liền hiện ra một ít hình ảnh 18+. Cậu le lưỡi, nhắc nhở chính mình đừng háo sắc như vậy!

Cậu chạy tới bên giường Đỗ Hàng, sau đó tiến vào trong chăn.

Áo khoác, quần jean, áo lông, quần ẩm, bít tất, quần lót, từng kiện từng kiện vứt ra bên ngoài. Qua một hai phút, cậu lại thò đầu ra khỏi chăn, vươn tay lấy quần lót cùng bít tất xong liền rút trở lại.

Cởi sạch hết, ngược lại không có tình thú, giữ lại quần lót cùng tất ở trên người có thể kích phát tính dục của nam nhân.

Để ý nho nhỏ nhìn như ngụy biện đó là do cậu học được từ trên diễn đàn.

Đỗ Hàng tắm rửa xong đi ra, chỉ là tùy ý nhìn thoáng qua liền phát hiện trên giường mình ẩn núp một người.

Chăn nhếch cao cao, muốn không phát hiện cũng khó.

Nhìn lại mấy món ý phục quen thuộc vứt lung tung trên sàn, Đỗ Hàng cả cười, là nụ cười xuất phát từ nội tâm.

Hắn đi tới bên giường, xóc mạnh chăn, một thân hình nho nhỏ trắng trắng nộn nộn bại lộ trong tầm nhìn của hắn. Chủ nhân thân thể đó ngửa đầu nhìn hắn, nhãn thần vô tội phối với biểu tình tinh khiết thiện lương làm hại hắn thiếu chút phun máu mũi. Hắn miễn cưỡng khống chế xúc động trong cơ thể, cố ý giả ra một bộ bình thản hỏi: “Sao cậu lại tới đây?”

Nghe xong những lời này Tiểu Tiệp rất xấu hổ. Cậu nguyên tưởng rằng Đỗ Hàng nhìn thấy một màn này sẽ khẩn cấp nhào tới, sau đó đem cậu đặt dưới thân, XXOO lại OXXX. Thế nhưng sự tình phát triển cùng cậu suy nghĩ không giống với, cậu không rõ là mị lực của mình rất thấp hay Đỗ Hàng căn bản không có hứng thú với phương diện này.

Lẽ nào Học trưởng là tính vô năng?! Em nói ra bảo đảm chết ko toàn thây >”< tiểu=”” tiệp=”” nghĩ=”” cái=”” này=”” có=”” khả=”” năng=”” dù=”” sao=”” cũng=”” từng=”” có=”” một=”” lần=”” hai=”” người=”” cởi=”” sạch=”” ôm=”” cùng=”” một=”” chỗ=”” ngủ=”” một=”” đêm=”” kết=”” quả=”” chuyện=”” gì=”” cũng=”” không=”” phát=”” sinh=”” chính=”” đột=”” nhiên=”” làm=”” ra=”” chuyện=”” này=”” học=”” trưởng=”” khăng=”” định=”” tức=”” gịnà=”” đi?”” tiểu=”” tiệp=”” chậm=”” rãi=”” xê=”” dịch=”” xuống=”” giường=”” chuẩn=”” bị=”” mặc=”” lại=”” quần=”” áo.”” đột=”” nhiên=”” một=”” đôi=”” tay=”” vươn=”” tới=”” ôm=”” ngang=”” lấy=”” cậu=”” đỉnh=”” đầu=”” truyền=”” tới=”” tiếng=”” cười=”” khe=”” khẽ.”” “nếu=”” đã=”” đem=”” y=”” phục=”” cởi,”” vậy=”” không=”” nên=”” lại=”” mặc=”” vào=”” a.”” ngôn=”” ngữ=”” rõ=”” ràng=”” mang=”” theo=”” ý=”” chế=”” nhạo.”” tiểu=”” tiệp=”” lại=”” bắt=”” đầu=”” say=”” xe,”” cậu=”” không=”” có=”” công=”” phu=”” tính=”” toán=”” đối=”” phương=”” có=”” đúng=”” hay=”” không=”” đang=”” trêu=”” đùa=”” mình,”” đây=”” chính=”” là=”” kiểu=”” ôm=”” công=”” chúa=”” mà=”” cậu=”” mơ=”” ước,”” làm=”” đến=”” thật=”” không=”” dễ=”” dàng!”” đồ=”” hàng=”” cúi=””

người=" chuẩn=" bị=" đem=" cậu=" thả=" lại=" giường,=" cậu=" lập=" tức=" kêu=" lên=" "đừng=" thả=" đừng=" thả!=" ôm=" em=" đi=" vài=" vòng=" trong=" phòng=" đi!=" đổ=" hàng=" súng=" nịch=" cười=" cười,=" nhẹ=" hôn=" khuôn=" mặt=" cậu,=" ôm=" cậu=" đi=" vài=" vòng,=" cậu=" vươn=" tay=" ôm=" lấy=" cổ=" đối=" phương,=" ghen=" nửa=" ngày=" mới=" phiêu=" ra=" vài=" từ=" "học=" trưởng,=" em=" muốn=" anh=" vĩnh=" viễn=" ôm=" em=" như=" vậy..."=" đổ=" hàng=" thiêu=" mi=" cười,=" "hảo,=" sau=" này=" mỗi=" ngày=" tôi=" đều=" ôm=" cậu=" như=" này."=" tiểu=" tiện=" được=" một=" tác=" lại=" muốn=" tiến=" một=" thước,=" "mỗi=" ngày=" ôm=" em=" đi=" nửa=" giờ!=" sai,=" một=" giờ!=" không=" được=" ngại=" khổ,=" không=" được=" ngại=" mệt!=" đổ=" hàng=" không=" nói=" gì=" nhún=" nhún=" vai,=" "hai=" ba=" giờ=" đều=" được,=" chỉ=" cần=" cậu=" thích,=" tôi=" vẫn=" sẽ=" ôm=" cậu=" như=" vậy."=" tiểu=" tiện=" vui=" tới=" nở=" hoa,=" nghiêng=" đầu=" a=" ô=" một=" ngum=" cắn=" cánh=" tay=" của=" đổ=" hàng,=" ngoài=" miệng=" dùng=" một=" chút=" lực,=" đổ=" hàng=" không=" ngại=" cười=" cười,=" "tôi=" đều=" đã=" đáp=" ứng,=" cậu=" hân=" là=" nên=" hôn=" tôi=" chứ=" không=" phải=" cắn=" tôi."=" tiểu=" tiện=" buông=" miệng,=" ngửa=" đầu=" nhìn=" đối=" phương,=" "học=" trưởng,=" em=" thích=" đùa=" giỡn=" như=" vậy=" anh=" có=" ghét=" em=" không?"=" "sẽ=" không,=" cậu=" muốn=" đùa=" sao=" thì=" đùa."=" "thực=" sự?"=" anh=" tuyệt=" không=" ngại=" phiền?"=" "tuyệt=" không=" phiền."=" "nếu=" như=" qua=" thời=" kỳ=" yêu=" cuồng=" nhiệt,=" anh=" có=" ngại=" phiền=" không?"=" "cũng=" sẽ=" không."=" "anh=" sẽ=" yêu=" em=" súng=" em=" cả=" đời?"=" "khăng=" định=" sẽ."=" "vĩnh=" bất=" biến=" tâm?"=" "ân."=" "tuyệt=" không=" vứt=" bỏ=" em?"=" "tuyệt=" không."=" "na=" "...=" người=" ta=" đem=" thân=" xác=" hiến=" cho=" anh=" nha="=" ">

67. Chương 67

Dứt bỏ tư tưởng bao vây Tiểu Tiện liên nhiệt tình không gì cản trở.

Hai người đảo thẳng trên giường, cậu liên chủ động dâng lên môi hôn.

Đỗ Hàng lập tức nắm giữ quyền khống chế, ôm cậu cuồng nhiệt hôn môi. Cậu trái lại mở miệng lộ ra đầu lưỡi tùy ý đối phương ngậm lấy mãnh hút. Nước bọt không kịp nuốt dọc theo khóe miệng chảy xuống, thấm ướt gối đầu.

Đó là cái hôn khiến kẻ khác hít thở không thông, cậu cắn bản không có biện pháp thở dốc, rồi lại luyến tiếc kết thúc, không thể làm gì khác hơn là dùng mũi chạm rai hô hấp. Cả khuôn mặt đều đỏ bừng, đại não cũng càng ngày càng vụng về. Đỗ Hàng đột nhiên buông ra cười nói: “Ngu ngốc, hô hấp không được có thể đẩy ta ra a.”

Tiểu Tiện lắc đầu liên thấu tới. Cậu liếm liếm cằm Đỗ Hàng, đầu lưỡi chạm rai dời xuống, lướt qua cổ, dừng lại tại xương quai xanh nhẹ nhàng gặm cắn, ở trên mặt lưu lại hôn ngân. Tay cũng không nhàn rỗi, len lén chuyển tới hạ thân Đỗ Hàng, cách quần lót cầm trụ lấy vật cứng kia, xoa xoa, sau đó luồn tay vào trong cầm lấy nó di động lên xuống. Ngoạn ý trong tay càng trưởng càng lớn, trên đỉnh còn thoáng tràn ra dịch thể niêm trù, cậu đột nhiên ngồi dậy cởi quần lót đối phương, sau đó cúi xuống hàm trụ vật cứng lửa nóng kia.

Đỗ Hàng trong lòng cả kinh, hoàn toàn không nghĩ cậu sẽ làm chuyện như vậy. Sợ cậu ủy khuất, vốn định kêu cậu đừng làm vậy ... nhưng hạ thân truyền đến vui vẻ khiến hắn dứt bỏ lý trí, dần dần mê thất trong thế giới *** vô pháp tự kiềm chế.

Tiểu Tiện là lần đầu tiên làm loại chuyện này, tự nhiên có chút mới lạ. Cậu sợ rằng mình sẽ làm tổn thương đối phương, cố vươn đầu lưỡi liếm mát, liếm một hồi lại một ngum hàm trụ, cố sức hút. Khi cậu nghe thấy trên đỉnh đầu truyền đến tiếng rên rỉ nhỏ vun, ngực không khỏi có chút dạt dào đắc ý, xem ra cái video kia không phải xem không!

Đỗ Hàng cũng là lần đầu tiên cùng người làm cái chuyện này, thật lớn kích thích hại hắn suýt nữa trụ không được bắn ra. Một đợt lại một đợt khoái cảm ập tới trùng kích đại não hắn, hắn muốn đòi lấy càng nhiều,

khẩn cấp nhắc Tiểu Tiệp dậy đề ép tới.

68. Chương 68

Nam nhân khi tình trờng thượng não sẽ biến thành nhất chích cảm thú. Đỗ Hàng cũng không ngoại lệ.

Hắn cầm lấy tiểu huynh đệ của mình hướng mông Tiểu Tiệp thượng thống. Tiểu Tiệp kinh hô một tiếng, nhanh kêu hắn dừng tay, su đó từ dưới gối lấy ra một tuýp thuốc bôi trơn nhét vào tay hắn.

Đỗ Hàng có chút kinh ngạc: “Đây là từ đâu tới?”

Tiểu Tiệp nhớ tới một màn đi mua thuốc bôi trơn kia mặt không tự chủ được đỏ lên, cậu thể nhưng phải hạ thật lớn quyết tâm mới bước vào cửa hàng bán đồ tình thú kia. Hoàn hảo ông chủ rất nhiệt tình, cậu chỉ ấp úng đại khái đối phương liền đưa thuốc bôi trơn cho cậu. Trả tiền sau cậu lập tức đỏ mặt vọt ra, đằng sau còn truyền tới một trận cười của ông chủ cửa hàng.

Tiểu Tiệp hướng Đỗ Hàng trát trát nhân tình, giống cô vợ bé nhỏ e thẹn cười, “Học trưởng, đây là em đặc biệt mua tới, anh giúp em sát sát nha, không nên làm em đau ...”

Nhìn nhân thần cậu mang theo yêu mị trí mạng mê hoặc, Đỗ Hàng thâm nghĩ nói một câu.

Yêu tình, yêu tình, nhóc con khẳng định là yêu tình biến thành!!

Kỳ thực trong đầu Đỗ Hàng có rất nhiều từ, nhưng hắn không dám nói ra, dù sao cũng chẳng phải lời hay ý đẹp gì.

Đỗ Hàng vốn là người thô lỗ, bình thường tại đội bóng rổ cùng mọi người hỗn một chỗ thường xuyên diễn mấy tiết mục nho nhỏ hạ lưu, thô tục. Trước mặt Tiểu Tiệp, hắn thực sự thu liễm rất nhiều. Tại hắn xem ra Tiểu Tiệp giống một cô gái nhỏ, không chỉ lớn lên đẹp, còn có đầy đủ tính tình của con gái, kiều khí tùy tính, đùa giỡn kiều bảo không để ý hình tượng, thích khóc thích mộng mơ, quả thực đầu thai sai rồi! Khổ tâm linh yếu ớt của Tiểu Tiệp là ai cũng không được tùy tiện bính, không nghĩ tới lại kích thích tới hắn, kết quả là khổ đến chính mình.

Đỗ Hàng sớm biết tính hướng của mình, tại hai mươi năm sinh mệnh của hắn, hắn chỉ đàm luận ái qua một lần. Điều không phải có câu nói có một loại độc thân gọi là thiếu không ẩu (thiếu tình nhân cũng không chọn ẩu). Nhìn không hợp mắt, không có cảm giác, hắn tình nguyện làm ‘lính phòng không’.

Hắn nguyên tưởng rằng mình sẽ thích thượng một dễ nhìn dương cương suất khí mười phần nam nhân vị, lại không nghĩ cuối cùng lại bại trong tay một tiểu nương C. Mặc kệ thế nào, hắn thực sự rất thích tiểu nương C này, đối phương thích đùa giỡn buồn bực, hắn tuyệt không ngại phiền, ngược lại thấy thế nào cũng khả ái. Hắn lại càng không làm ra bất luận chuyện gì tổn thương đến đối phương.

Sở dĩ, mấy loại từ ngữ toa hóa, *** oa kia chỉ loạn chuyển trong đầu óc hắn một lần, hắn liền không hề suy nghĩ nữa, thuận tiện thôi miên mình, nhóc con này là một đóa sen trắng tinh khiết, đó là trăm triệu lần không thể khinh nhờn, mấy tư tưởng xấu xa dơ bẩn mau biến mất cho ta!!

69. Chương 69

Đóa sen trắng thánh khiết kia đột nhiên thấy hắn ngốc đờ ra không khỏi có chút tức giận. Làm tình vốn có một loại hành vi tự nhiên kêu là tên đã trên dây không thể không phát, tại thời khắc mấu chốt này hắn cư nhiên hồn du thiên ngoại?! Tiểu Tiệp lần thứ hai đối với mị lực của mình sản sinh hoài nghi. Cẩn mòi, một bộ sắp khóc bộ dáng, “Học trưởng, có đúng hay không anh không có hứng đối với thân thể em? Có phải anh không muốn làm chuyện này với em ...”

Đỗ Hàng phục hồi lại tinh thần, không nói hai lời hôn trụ lấy cậu. Hoa sen trắng tự động đưa lên miệng, không ăn không là nam nhân. Đem vật cứng để ở trên mông cậu, dùng hành động nói cho cậu biết chính mình khẩn cấp bao nhiêu!

Tiểu Tiệp nhỏ giọng nhắc nhở, “Đừng quên bôi trơn.”

Đi, ta bơi!

Đỗ Hàng mở nút, đổ trơn dịch ra tay, bơi lên trên mông Tiểu Tiệp, dùng ngón tay mở rộng cho cậu.

Thấy thời cơ đã chín, nơi nào đó đã có thể dung hạ ba ngón tay, liền thu hồi tay, nâng cái mông lên, để thương ra trận.

70. Chương 70

Đương lúc Đỗ Hàng đem tiểu huynh đệ nhập thể thì Tiểu tiện đột nhiên kêu lên một tiếng, chịu đựng đau đớn, đột nhiên mở miệng nói, “Học trưởng, có chuyện quên nói cho anh.”

“Chuyện gì?”

“Em năm này 16, còn chưa thành niên.”

Đỗ Hàng:(_)

Tiểu Tiệp còn nói: “Người ta chính là tiểu hài tử nga!”

Đỗ Hàng nghĩ mình đang phạm tội, phạm tội dụ dỗ vị thành niên!

Tâm tình hắn lúc này dị thường phức tạp. Cùng người mình thích hòa hợp nhất thể, cảm tình cũng thăng hoa tới một tầng cao mới, hắn vừa kích động vừa mừng rỡ, đang chuẩn bị xuất tất cả nhiệt tình đại chiến một hồi, thế nhưng Tiểu Tiệp dội cho một chậu nước lạnh giết sạch nhiệt tình của hắn. Hắn muốn rời khỏi cơ thể Tiểu Tiệp, không nghĩ tới hai cái chân nhỏ bỗng nhiên cuốn lấy thắt lưng hắn, trên đùi dòn điểm lực đem toàn bộ cái mông hắn áp xuống, vật cứng kia nhất thời đánh tới chỗ sâu nhất.

Tiểu Tiệp nhìn hắn cười hì hì: “Học trưởng, không được lùi bước nga!”

Đỗ Hàng nghiêm phạt tính đựng vài cái, “Cậu nói mấy lời này không phải cố ý khiến tôi bức bối chứ?”

Tiểu Tiệp hanh một tiếng, “Đúng, em cố ý đó.”

Đỗ Hàng cúi đầu nhắm ngay mặt cậu cắn một ngụm, “Vì sao lại làm vậy?”

Tiểu Tiệp lễ thắng khí hùng nói: “Anh làm đau em, cho nên em muốn nghiêm phạt.”

Đỗ Hàng bất đắc dĩ cười, vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm môi cậu, “Bây giờ còn đau không?”

“Có điểm đau.”

“Tiếp tục chứ?”

“Tiếp tục.”

...

Rất nhỏ tiếng đánh vang lên trong phòng, Tiểu Tiệp giơ mông nỗ lực thuận theo động tác của Đỗ Hàng, địa phương bị dị vật xâm nhập kia có chút sưng toan đau, cũng may Đỗ Hàng cũng rất ôn nhu cẩn thận, không đến mức làm cậu quá khó chịu.

Đỗ Hàng chính là một tiểu tử mới nếm thử ***, tâm tình có chút vô cùng kích động, kích thích quá mạnh mẽ khiến cho hắn rất nhanh liền tiết ra.

Hắn không dự định làm lần hai mà là giúp Tiểu Tiệp thanh lý thân thể một chút, sau đó hai người ôm nhau nằm trên giường, trò chuyện giết thời gian, cho tới tận một giờ sáng hôm sau.

Bọn họ mơ về sinh hoạt hạnh phúc tương lai, mng theo nụ cười ngọt ngào nện nề ngủ.

71. Chương 71

Sáng hôm sau, một trận đập cửa kịch liệt đánh thức hai người từ trong mộng.

Không cần đoán, gõ cửa khẳng định là Tề Huy.

Đỗ Hàng xuống giường, dùng chân đem Tiểu Tiệp bao kín mới chậm rì rì đi mở cửa.

Tề Huy bước vào phòng ngủ, phiêu mắt nhìn y phục vất đống ở trên sàn, bút đầu kỳ quái, “Ai ô, mấy người nhanh vậy đã cuộn thành một khối a.”

Tiểu Tiệp trừng mắt không đáp, Đỗ Hàng lại càng không để ý tới gã, lại bò lên giường chui vào trong chăn. Tề Huy đưa tay kéo tóc, mái tóc dài rơi lả tả trên vai phối hợp với khuôn mặt đẹp đẽ kia khiến gã có một cỗ mị khí. Tiểu Tiệp có điểm chịu không được bĩu môi, nếu gã ko có thân thể cao to kia mọi người nhất định đưa gã làm nữ nhân.

“Anh là một đại nam nhân để tóc dài làm chi?” Tiểu Tiệp rất là ko giải thích được, tóc quá dài khó kiểm bạn gái a.

Tề Huy đặc biệt phong tào mà đem tóc hất ra sau, “Nhóc biết cái gì, đầu tóc dài này đã mê đảo không biết bao nhiêu thiếu nam thiếu nữ đó.” – Dứt lời gã còn cười rộ lên, “Bạn cùng phòng nhóc cũng bị tóc dài của ta mê hoặc.”

Tiểu Tiệp trở mình trợn trắng mắt, ở trong lòng mắng gã ko biết xấu hổ!

Tề Huy đột nhiên hỏi: “Được rồi, nhóc cùng đưa ngốc kia hôm qua ở trong phòng ngủ đã làm cái gì?”

Lẽ nào chúng ta xem hoàng phiến (??) đã bị gã phát hiện?

Tiểu Tiệp trong lòng cả kinh, tỉ mỉ quan sát thần sắc Tề Huy, kết quả không có phát hiện dị trạng, đơn giản nói qua loa.

“Không làm cái gì a, tối qua tôi tới đây tìm học trưởng, cậu ta ko phải đi cùng anh cả đêm sao?”

Tề Huy ko dễ bị hồ lộng như vậy, gã thiêu mi, đi thẳng vào vấn đề mà hỏi.

“Ta là nói trước đó các người đang làm cái gì? Khẳng định không làm cái gì tốt đi?”

Tiểu Tiệp thất đầu lưỡi, “Cái ... cái gì cũng ko làm!!”

Tề Huy xuy một tiếng, “Nhóc cứ chối đi, một người chủ động hiến thân, một người vô duyên vô cớ phát tao, hai các người ăn nhằm xuân được hả?”

Vô duyên vô cớ phát tao?? Tiểu Tiệp vẻ mặt hắc tuyến, tên đàn kia lại làm chuyện ngu xuẩn gì a!!!

72. Chương 72

Tiểu Tiệp vốn là người đặc biệt nghiêm nhân, cùng Đỗ Hàng một đêm xuân càng trở nên không rời đối phương. Ngoại trừ khi đi học, Đỗ Hàng tới đâu cậu theo đó, quả thực là cái đuôi nhỏ theo sau.

Trưa hôm nay, Tiểu Tiệp tan học sau liền đi tìm Đỗ Hàng. Vừa bò lên trên lầu, cậu thấy Đỗ Hàng cùng một nữ sinh đứng trên hành lang.

Đỗ Hàng đưa lưng về phía cậu, nữ sinh kia thẳng nhìn Đỗ Hàng, trên mặt có một tia đỏ ửng khả nghi.

Tiểu Tiệp là người thông minh a, vừa nhìn tư thế đó liền đoán được Đỗ Hàng bị người tỏ tình a.

Một ngọn lửa vô danh bùng một cái hừng hực thiêu đốt trong lòng, Tiểu Tiệp đến gần vài bước, dựng thẳng cái tai nghe trộm.

“Học trưởng, em, em có lời muốn nói với anh...” Đây là thanh âm của nữ sinh kia.

Tiểu Tiệp trong lòng rít gào: không được nghe không được nghe! Anh đã có em!! Không được đứng hai thuyền!! Mau đi đi!!!

“Nga? Chuyện gì? Nói đi.” Đây là thanh âm của Đỗ Hàng.

Tiểu Tiệp thật muốn một chương đập chết hần!

Nữ sinh đang muốn mở miệng nói, đột nhiên phát hiện Tiểu Tiệp đứng ở cách đó không xa, sau đó hồ nghi nhìn cậu.

Đường nhìn tương giao, Tiểu Tiệp nhanh xoay người, nhấc chân đi phía trước. Trực tiếp đi tới đầu hành lang, cậu lại xoay người, chậm rãi đi về phía này.

Còn chưa lại gần, thanh âm Đỗ Hàng liền vang lên. “Xưng hô ‘học trưởng’ này nghe không được tự nhiên, sau này đừng gọi như thế nữa. Còn có, ta có người yêu, xin lỗi.”

Nhìn nữ sinh bưng mặt chạy ra, Tiểu Tiệp mừng rỡ tưởng khoa chiêng gõ trống có lẽ mua dây pháo chúc mừng!

Lúc này, Đỗ Hàng đột nhiên xoay người, nhìn Tiểu Tiệp thiêu mi cười, “Nghe trộm cậu cũng làm được?”

Tiểu Tiệp cúi đầu, nhào tới trong lòng hần chơi xấu: “Em không phải cố ý nghe trộm! Không được trách em! Không được ghét em!!”

Đỗ Hàng cười cười, xoa xoa đầu cậu: “Không trách cậu, đi, chúng ta đi ăn.”

Tiểu Tiệp đưa tay cho hần nắm. Hai người một bên đi tới căn tin, một bên nói chuyện phiếm.

Tiểu Tiệp hỏi: “Anh không thích người khác gọi anh ‘học trưởng’ nữa?”

Đỗ Hàng đáp: “Cách gọi kiểu Nhật bản đó tôi nghe không quen.”

Tiểu Tiệp mau phát điên, “Ồi! Em sớm nói qua ‘học trưởng’ không phải là từ Nhật ngữ dẫn tới!”

Đỗ Hàng vẻ mặt bình tĩnh, “Hay là nghe không quen.”

Tiểu Tiệp lại hỏi: “Em luôn gọi vậy anh có phiền hay không?”

Đỗ Hàng nhếch miệng nhàn nhạt cười: “Không thể nói là, cậu muốn gọi sao thì gọi.”

Tiểu Tiệp ngực vui rạo rức, “Nếu không em đổi cách gọi khác?”

Đỗ Hàng thiêu mi, “Đổi cái gì?”

Tiểu Tiệp cai đầu dựa vào vai hần nũng nịu kêu một tiếng “Ông xã ~”

Đỗ Hàng: -_-|||

Tiểu Tiệp như chim con tiếp tục lú lo: “Ông xã Ông xã Ông xã ...”

Đỗ Hàng: -_-|||||||

Tiểu Tiệp ngẩng đầu giả ngu, “Em gọi anh ông xã, vậy anh nên gọi em là cái gì?”

Đỗ Hàng không nói gì nhìn trời: kiểu xưng hô buồn nôn đó ta sao nói ra miệng được!! ()

73. Chương 73

Bên ngoài trường học mới mở một tiệm net mới, để hấp dẫn khách hàng đánh bại đối thủ, ông chủ quán net quyết định miễn phí kinh doanh ba ngày. Nghe nói có máy tính miễn phí ngoạn, tự nhiên mọi người đến như xua vệt.

Ngày đó quán net khai trương, Tề đại thiếu gia mang theo Tiểu Ngọc đột phá vòng vây ôm chặt bốn máy. Hai máy kia đương nhiên cho Đỗ Hàng cùng Tiểu Tiệp.

Khi Tiểu Tiệp tới quán net tam tình có chút phức tạp. Cậu nghĩ Tề Huy người cũng không tệ lắm, có chuyện tốt không bao giờ quên bạn bè.

Thế nhưng Tề Huy là ai a? Là kẻ có tiền được công nhận! Mặc dù tất cả đều là hàng hiệu! Ai chẳng biết gã là đại thiếu gia Tề thị? Ba gã kiếm tiền đủ cho gã làm phá gia chi tử ba đời chưa hết.

Thế nhưng gã cứ nhiên cùng một đám sinh viên thưởng mấy tính miễn phí ngoạn?! Một lần đoạt chính là bốn cái!! Lẽ nào kẻ có tiền cũng thích chiếm tiện nghi nhỏ?!

Nhìn chất đồng bên cạnh máy vi tính nào là thịt bò khô, cá khô, chocolate, bánh pút-đinh, Tiểu Tiệp khoe miệng co quắp.

Gã quả nhiên là kẻ có tiền, tất cả đều là đồ vào đồ ăn vặt! Những thương hiệu này ta ngay cả nhìn còn chưa thấy qua!

74. Chương 74

Sinh hoạt vũng mạng ba ngày ba đêm bắt đầu rồi.

Tiểu Tiệp chậm rãi phát hiện một vấn đề. Đó chính là Tiểu Ngốc bé ngoan dĩ nhiên bị Tề Huy phá hủy rồi. Tề Huy làm cái gì, Tiểu Ngốc liền làm theo cái đó.

Tề Huy một bên ngoạn một bên mắng chửi người, Tiểu Ngốc cũng theo mắng chửi người, liền mắng thô tục đều như nhau.

Tề Huy một hồi kêu ông chủ lấy nước một hồi kêu ông chủ mua hộp cơm, hoàn toàn đem ông chủ đáng thương kia làm thành người hầu sai bảo. Tiểu Ngốc cũng theo giúp vui, ông chủ vừa mang ra chai nước, quay ra cậu ta đã hướng ông chủ cười cười, kéo dài giọng hô —— lại tới một chai!

Tề Huy cởi giày gác chân lên bàn máy tính, Tiểu Ngốc cũng học gã cởi giày gác chân. Tề Huy dùng tay sờ qua bàn phím lấy đồ ăn vặt, Tiểu Ngốc ăn so với gã càng hoan. Tề Huy khi kích động ở trong quán hô to gọi nhỏ, Tiểu Ngốc cũng gọi nhỏ hô to theo, liên ngữ khí cũng giống nhảy như đúc. Tề Huy châm thuốc hút một hơi, Tiểu Ngốc cũng bắt tay vào bao thuốc.

Tiểu Tiệp gấp đến độ mau giờ chân, đưa ngốc này cứ nhiên học hư hút thuốc?!

Tiểu Tiệp đang chuẩn bị đem bao thuốc đoạt lấy, chỉ thấy Tề Huy bàn tay to hươ qua, nhắm ngay ót Tiểu Ngốc vỗ một chưởng, sau đó đem kẹo que nhét vào miệng cậu ta, hung ba ba nói: “Nhóc con hút cái gì thuốc?! Người chỉ có thể ăn cái này!”

Tiểu Ngốc đem kẹo que ngậm trong miệng, nhưng đường nhìn vẫn dừng trên bao thuốc, vẻ mặt không muốn.

Tiểu Tiệp ở trong lòng đâm ngực dậm chân: xong xong! Hài tử tốt như vậy thế nào đi theo yêu nghiệt kia vài ngày liền học xấu ni?!

75. Chương 75

Tiểu Tiệp không chơi trò chơi trên Internet, chơi lâu cũng chẳng biết làm gì. Kêu cậu chơi với mấy tính ba ngày ba đêm khẳng định cậu chịu không nổi. Kiên trì được một ngày đêm, cậu liền chuẩn bị quay về phòng ngủ. Cậu không chơi, Đỗ Hàng đương nhiên theo cậu trở về.

Tề Huy hướng hai người phát phát tay, trong miệng gào to: “Các người trở về ngủ một giấc rồi quay lại, ta giúp các người giữ chỗ.”

Tiểu Ngốc nói như vệt: “Tĩnh ngủ thì trở lại, chúng ta giữ chỗ cho.”

Tiểu Tiệp không nói gì. Cả ngày nay cậu thấy có rất nhiều người tại quán net lượn quanh, có lẽ là muốn chiếm một chỗ. Phỏng chừng bọn họ vừa đứng lên sẽ có người cấp tốc nhào vô, nhưng Tề Huy lại nói sẽ giúp họ giữ chỗ?! Người đã đi còn giữ chỗ làm gì? Người không sợ bị người khác trù, bị người quần ẩu!!

Tiểu Tiệp trắng mắt liếc Tề Huy, “Quên đi, chúng ta không tới, mấy người chơi từ từ.” –Nói xong kéo Đỗ Hàng ly khai.

Trên đường quay về phòng ngủ, Tiểu Tiệp lo lắng hỏi Đỗ Hàng, “Anh nghĩ Tề Huy là người như thế nào?”

“Khá đi, làm sao?”

“Em sợ anh ta mang dưa ngốc phá hư.”

“Tuy rằng Tề Huy ăn nói cộc lốc lại hay làm việc tùy hứng nhưng con người hắn không tệ, trọng tình cảm, là một người đáng giá kết bạn.”

“Thật vậy chẳng? Em cuối cùng nghĩ anh ta cà lơ phất phơ, cho tới bây giờ chưa từng đứng đắn.”

“Nguyên nhân gia đình a, ba mẹ hắn ly dị rồi, đối hắn đả kích rất lớn, sợ dĩ nhiên biến thành như vậy.”

“Nga...”

“Đừng lo lắng, hắn sẽ không tổn thương bạn cùng phòng của cậu, tôi còn chưa từng thấy hắn đối ai để bụng như vậy.”

Nghe xong câu này, Tiểu Tiệp hơi an tâm chút.

Tiểu Tiệp tính cách hướng nội, lá gan lại nhỏ, chỉ có tại trước mặt người quen mới hoạt bát chút. Tiểu Ngốc là bằng hữu duy nhất của cậu, chiếu cố quan tâm đối phương tự nhiên trở thành chuyện đương nhiên.

Qua một ngày đêm quan sát, cậu phát hiện Tề Huy đối Tiểu Ngốc tốt, hơn nữa cũng rất dung túng Tiểu Ngốc. Tuy rằng Tề Huy luôn ác thanh ác khí với cậu ta, nhưng sùng nịch trong mắt là không giấu được.

Nghĩ tới đây, Tiểu Tiệp đột nhiên nở nụ cười. Nếu như Tiểu Ngốc có thể tìm thấy hạnh phúc, kia đúng là chuyện đáng ăn mừng.

Đỗ Hàng thấy cậu cười đến hài lòng, liền hỏi: “Cậu đang cười cái gì?”

“Em nghĩ nếu Tề Huy thực sự muốn theo đuổi dưa ngốc phỏng chừng phải hạ chút công phu.”

“Vì sao?”

“Tên kia phản ứng rất trì độn, có một lần bọn em tại phòng ngủ làm trắc nghiệm, điểm cao nhất là 174, cậu ta còn không có đạt tới 50 điểm.”

“Vậy cậu được bao nhiêu?”

Tiểu Tiệp phao cái mị nhãn nhìn Đỗ Hàng, “Ông xã ~ lát nữa đợi nằm trên giường người ta tái nói cho anh”

76. Chương 76

Con người luôn có thời gian đặc ý vênh váo.

Hai người trở lại phòng ngủ, cùng nhau tẩy uế ương dục. Tắm xong y phục quần áo cũng không mặc, liền trơn tuột lướt như vậy chui vào trong chăn.

Tiểu Tiệp mỗi lúc một chủ động, cậu ở đây sờ sờ ở kia liếm liếm, đem Đỗ Hàng toàn thân hôn hết một lượt. Đỗ Hàng bị cậu hôn hưng phấn không ngớt, hận không thể lập tức đem cậu đặt dưới thân đại chiến năm trăm hiệp.

Quá hưng phấn đại não dễ phát nhiệt, đại não đã phát nhiệt sẽ làm chuyện ngu xuẩn.

Đỗ Hàng từ phía sau đỉnh nhập vào thân thể Tiểu Tiệp thì đại não có chút phát nóng. Hắn giơ lên một tay vỗ trên mông Tiểu Tiệp, nhất thời in lại trên đó một bàn tay hồng hồng.

Tiểu Tiệp nhẹ giọng rên rỉ một chút, trướng đỏ mặt quay đầu liếc hắn. Trong mắt dày đặc hơi nước mê muội, biểu tình như oán như hờn, lại có loại mị thái nói không nên lời.

Đỗ Hàng bị biểu tình này gây sát, thoáng cái không kiềm chế được mình, dĩ nhiên đem ý nghĩ trong đầu nói ra. Hắn mạnh đánh một chút, cười nói: “Tiểu tao hóa, người sao lại *** dâng như vậy a?”

Kỳ thực giữa tình nhân nói loại này cũng không ảnh hưởng tới toàn cục, nếu như hai người cảm tình tốt, một câu này có thể làm tăng tình thú.

Nhưng Tiểu Tiệp nghe xong lại khó tiếp thu. Cậu cho rằng trong cảm nhận của Đỗ Hàng mình chính là người lỗ mãng phóng đảng. Cậu gục đầu xuống, viền mắt một trận lên men, nước mắt tí tách từng giọt rơi xuống. Đỗ Hàng còn đang ở sau cậu ra sức, căn bản không phát giác một tia dị dạng.

Cậu càng nghĩ càng ủy khuất, cái đầu chôn trên gối, không tiếng động khóc.

Tại đằng sau cậu động một hồi, Đỗ Hàng muốn đổi một tư thế, vừa đem người chuyển qua liền thấy một gương mặt treo đầy nước.

Đỗ Hàng bị hổng sợ, cậu đây là quá hưng phấn mà khóc hay là quá khó khăn nên khóc?

Hưng phấn? Có vẻ không giống. Kia biểu tình bi thương, tựa như bị thiên đại ủy khuất.

Đỗ Hàng càng nghĩ càng có chút khó hiểu, cậu vô duyên vô cớ thương tâm để làm chi?

Cậu đều khóc thành như vậy còn yêu đương cái gì nữa. Đỗ Hàng rút ra khỏi người cậu, đem cậu kéo hỏi, “Làm sao vậy? Vì sao khóc?”

Tiểu Tiệp dụi dụi mắt, thấp giọng lầm bầm, “Anh ... Anh dĩ nhiên mắng em...”

Đỗ Hàng hô to oan uổng, “Ách!! Tôi chửi cậu lúc nào?!”

Tiểu Tiệp nói, “Anh mắng! Anh mắng em tao hóa, *** đảng!”

Đỗ Hàng thật muốn gọi cậu là tổ tông a, bất đắc dĩ lật cái bạch nhãn, “Khụ, kia đều không phải đang mắng cậu!”

“Đều không phải mắng thì là cái gì?”

“Tình thú hiểu không? Là tình thú!!”

Hiểu làm đối phương Tiểu Tiệp có điểm không ý tứ, “Nga ... Là em nghĩ nhiều.”

Đỗ Hàng cúi đầu nhẹ hôn cái miệng nhỏ của cậu, “Sau này đừng suy nghĩ lung tung, tôi chửi ai mắng ai cũng không mắng cậu.”

Tiểu Tiệp gật đầu, chui vào trong lòng Đỗ Hàng nhỏ giọng hỏi: “Tiếp tục sao?”

Đó là đương nhiên! Ta sắp bị ghen chết!

Đỗ Hàng tiếp tục đem người đặt dưới thân, cầm tiểu đệ đệ sáp vào.

77. Chương 77

Kinh qua lần này Đỗ Hàng thường xuyên nhắc nhở chính mình, đừng nói không suy nghĩ, đặc biệt trước mặt Tiểu Tiệp, nhất định phải thường nói nhỏ nói nhẹ.

Nói nhỏ với cậu, nói khẽ đậu cậu hài lòng, nói nhẹ hổng cậu sủng cậu.

Đỗ Hàng thực sự buồn bực, trước hần rất ghét nói mấy lời nói tình thú buồn nôn vậy mà giờ lại nói được rất thuận miệng.

Lẽ nào tình yêu có thể khiến người ta cải biến tính cách, cải biến yêu thích?

Ngay cả Tề Huy cũng bình thường cười nhạo hần, nói hần chỉ biết tình tình ái ái, tuyệt không giống đàn ông. Mỗi khi đó hần cũng cười nhạo lại gã, bởi hần nếu là tám lạng thì gã cũng chính là nửa cân, đều là tù binh của tình ái.

Tề Huy so với hần còn muốn bi kịch, chỉ cần có mắt liền nhìn ra Tề Huy đang theo đuổi Tiểu Ngốc. Duy độc dựa ngốc kia cái gì cũng không phát giác ra, vẫn đem Tề Huy làm bạn tốt.

Hai người cùng nhau ăn, cùng nhau ngoạn, thậm chí còn ôm nhau ngủ thẳng tới hừng đông, chỉ là không nói chuyện tình cảm.

Đỗ Hàng nghĩ hẳn cùng Tề Huy muốn diện mạo có diện mạo, muốn tài có tài, là hai thanh niên tốt, bên người vệ tinh cũng là một chuỗi dài, thế nào lại chết trên tay hai nhóc con? Một người yếu ớt muốn chết, một người lại gốc đã chết, hai yêu tinh được biệt thích lẫn qua lẫn lại nhân.

Thật đáng buồn chính là, cho dù bị hai nhóc con kia lấn qua lấn lại đến chết, hẳn cùng Tề Huy chính là cam tâm tình nguyện xông vào!

78. Chương 78

Tiểu Tiệp cho tới bây giờ không nghĩ mình cũng sẽ có một ngày được người thổ lộ.

Bình thường Đỗ Hàng luôn luôn gặp thông báo, cậu tựa như một nữ nhân đánh đá, lúc nào cũng khắc khắc canh giữ bên người hẳn bảo vệ chủ quyền, còn kém kiểm cái nhãn dán trên người đối phương thông cáo thiên hạ.

Cậu toàn hướng Tiểu Ngốc oán hận vì sao mình lại không có người theo đuổi, vì sao mị lực của cậu lại thấp như vậy?

Lời này vừa nói không bao lâu cậu liền bị người ngăn tại cửa phòng học, chỉ bất quá hướng cậu tỏ tình là nam a.

Thực sự gặp phải loại sự tình này, Tiểu Tiệp không nghĩ hải lòng, trái lại rất sợ.

Cậu sợ bị Đỗ Hàng hiểu lầm, cậu sợ người này đối cậu dây dưa ko rõ.

Trọng tâm sinh hoạt của cậu luôn xoay quanh Đỗ Hàng, vui buồn hờn giận của đối phương luôn ảnh hưởng từng sợi thần kinh của cậu. Cậu không ly khai Đỗ Hàng, để chứng minh thật tình, cậu hận không thể đem toàn bộ tim gan phế phổi của mình lấy ra cho đối phương xem.

Cậu nghĩ ái tình của mình rất hèn mọn, tựa như Trương Ái Linh* nói—— thấy anh, cô trở nên rất thấp rất thấp, thấp như một hạt bụi, nhưng ngực cô lại rất vui mừng, từ trong bụi bặm khai hoa.

(* Trương Ái Linh – – zhāngàilíng (Bút danh Lương Kinh): nhà tiểu thuyết, nhà biên kịch, nhà tùy bút nổi tiếng của Trung Quốc những năm 1932 – 1995. Bà được đánh giá là một bậc thầy về truyện ngắn, thể giới của bà là nơi khắc nghiệt và u uẩn, nơi con người đấu tranh để tìm kiếm tình yêu, nhưng lại thường thất bại trước áp lực gia đình, truyền thống và tập tục. Những tác phẩm của bà chủ yếu nói về những căng thẳng giữa nam và nữ trong tình yêu. Hai tác phẩm nổi tiếng nhất của bà là Sắc, Giới (Lust, Caution) và Tình yêu khuyên thành (Love in a Fallen City). Danh vọng và tiếng tăm của bà lại tương phản với cuộc sống cá nhân, bà gặp nhiều trở ngại với những nỗi thất vọng, bi kịch, xa lánh và kết thúc bằng cái chết bởi bệnh tim năm 74 tuổi.)

Ở trong lòng cậu, cậu chính là bụi bặm, mà Đỗ Hàng chính là tồn tại cao nhất. Đóa hoa nở ra từ trong bụi bặm kia chính là nụ hoa ái tình của cậu, tượng trưng cho thuần khiết, mỹ hảo cùng vô hạn chờ mong. Nếu như Đỗ Hàng cho rằng cậu ngoại tình, dưới cơn giận dữ muốn cùng cậu chia tay. Cậu nghĩ, trước hết cậu sẽ giết chết nam nhân này sau đó tự sát giữ lấy thuần khiết!

79. Chương 79

Nhìn nam nhân trước mắt, Tiểu Tiệp chà chà chân, lo lắng hỏi: “Người rốt cuộc muốn thế nào a?”

Tiểu Tiệp sắp vội muốn chết, nam nhân này quả thực lý lợm, du diêm bất tiến bách độc bất xâm!!! Cậu đã nói rõ mình có bạn trai nhưng người này giống như bị điếc, vẫn ngăn trước người cậu, đã không nghe còn không cho cậu đi.

Tiểu Tiệp tưởng đẩy y ra rồi chạy mất, lại không muốn có bất cứ cái gì tứ chi tiếp xúc với y, không thể làm gì khác hơn là gấp đến đảo quanh tại chỗ.

“Người nói chuyện a! Rốt cuộc muốn làm sao? Không nói gì mau tránh! Đừng ngăn ta!”

“Tôi là Lưu Hi, cậu nhớ ký tên tôi sao?” Nam nhân kêu Lưu Hi lại lần nữa báo tên.

“Nhớ nhớ.” Tiểu Tiệp có điểm muốn khóc, người này đã đem tên mình nói hơn mười lần! Cậu tiếp theo khẳng định là chúng ta hẹn hò đi hoặc là tôi muốn theo đuổi cậu.

Quả nhiên Lưu Hi thẳng ngoắc ngoắc nhìn Tiểu Tiệp, dùng ngữ khí đặc biệt chăm chú nói: “Tôi muốn theo đuổi cậu.”

Tiểu Tiệp gấp đến độ vò đầu bứt tai, không thể làm gì khác hơn là lặp lại câu mà mình cũng đã nói hơn mười lần kia, “Tôi có bạn trai rồi!”

Nghe xong lời này Lưu Hi lại im lặng ngây ngốc đứng tại chỗ.

Nhìn y cái dạng ngốc ngốc kia Tiểu Tiệp hoài nghi y có đúng hay không có bệnh tâm thần?!

Giữa lúc Tiểu Tiệp hết đường xoay sở, trên hành lang truyền đến tiếng chân gấp gáp, tiếp theo là thân ảnh Đỗ Hàng hiện ra trước mặt hai người.

Đỗ Hàng trên mặt vốn lộ vẻ lo lắng, thế nhưng khi hắn thấy đứng trước Tiểu Tiệp là một nam nhân, trên mặt chậm rãi khôi phục bình tĩnh. Hắn dừng bước nhìn Tiểu Tiệp nhàn nhạt mở miệng, “Thẩm Dịch, đi.”

Tiểu Tiệp trong lòng cả kinh, Đỗ Hàng rất ít gọi tên cậu, giống như bây giờ dùng ngữ khí bình tĩnh gọi cả họ lẫn tên lại càng ít. Cậu nghĩ Đỗ Hàng khẳng định sinh khí, trong lòng bỗng nhiên trở nên hoảng loạn, một phát đẩy Lưu Hi ra vọt tới bên người Đỗ Hàng. Đỗ Hàng lập tức nắm lấy cổ tay cậu, lôi kéo cậu ly khai địa phương này, đi trước còn quay lại quăng cho Lưu Hi một nhãn thần lạnh như băng.

80. Chương 80

Hai người một đường từ phòng học tới phòng ngủ đều không nói gì. Khi cả hai vào phòng ngủ, Tề Huy đang ngồi trên giường ăn. Tề Huy thấy bọn họ có chút không thích hợp, cái gì cũng không hỏi thức thời lượn đi.

Cửa phòng đóng sập một tiếng, Tiểu Tiệp toàn thân run lên, sợ hãi nhìn Đỗ Hàng, căn cứ môi ko dám nói một câu.

Đỗ Hàng đặt mông ngồi trên giường, sau đó nhấc chân ngoắc ngoắc ngón tay: “Tối.”

Tiểu Tiệp chậm rãi đi qua, cúi đầu đứng trước mặt Đỗ Hàng, lấy tay vắn vẹo góc áo, chính là không dám lên tiếng. Cậu nghĩ Đỗ Hàng với khí tràng cường đại kia đã trở về. Đối phương chỉ lẳng lặng ngồi đó đều có thể khiến cậu cảm giác được một cỗ áp lực vô hình, ép tới liền hô hấp cũng rất cố sức.

“Người cầm điếu sao? Ta không hỏi, người không dự định nói? Cho ta một lời giải thích?”

Thanh âm trầm thấp vang lên trong phòng, ngữ điệu bình thản như nước không gợn sóng, làm cho nghe ko ra tâm tình.

Tiểu Tiệp nhanh chóng giải thích, “Học trưởng, em không biết người kia, thực sự! Hắn đột nhiên đem em ngăn ngoài cửa, thổ ... thổ lộ với em, em đã cự tuyệt rồi! Nhưng hắn không cho em đi ... Em thề, em chưa làm chuyện gì xin lỗi anh!”

“Nga? Bị biểu lộ a?” Đỗ Hàng đạm đạm nhất tiếu

Tiểu Tiệp nghĩ nụ cười này thật kinh khủng, hai chân ko khỏi nhũn ra, thiếu chút nữa té trên mặt đất. Đỗ Hàng chính cười cười, trực tiếp nằm trên giường, trong miệng phân phó: “Cởi quần áo tèo lên đây.”

“Nga.” Tiểu Tiệp nào dám cãi lời, hai ba nhát liền lột sạch trơn, sau đó bò lên giường.

Đỗ Hàng xoay người đặt cậu dưới thân, mạnh mẽ hai chân cậu, từ dưới gối đầu lấy ra thuốc bôi trơn, lấy một khối bôi lên trên mông cậu, cấp tốc cởi quần mình trực tiếp đem ngoại ý kia đỉnh vào. Tiểu Tiệp chưa từng thấy qua Đỗ Hàng thô lỗ bá đạo như vậy, hậu huyết không qua mở rộng đột nhiên bị dị vật xâm nhập khiến cậu thấy không khỏe, nhưng cũng không giãy dụa. Cậu nghĩ Đỗ Hàng là vì đổ kỵ mới làm ra chuyện điên cuồng như vậy, ngực không khỏi có chút lạnh lẽo.

Ôi, học trưởng! Không nghĩ tới anh yêu em như vậy a!!! ~()/

~Tiểu Tiện vươn tay ôm cổ Đỗ Hàng, vui sướng hài lòng hỏi: “Học trưởng, anh ghen đúng không?”

Đỗ Hàng nheo mắt hỏi ngược lại: “Người nghĩ sao?” Trong giọng nói mang theo vài phần khí tức nguy hiểm.

Đáng tiếc Tiểu Tiện không phát giác ra, cậu đem chân cuốn lấy lưng Đỗ Hàng, hướng cái hông về phía trước, sau đó nhìn đối phương, vẻ mặt dạt dào đắc ý, “Tầm tắc, anh khẳng định đang ghen! Bình thường một câu ‘tôi yêu em’ anh đều luyến tiếc nói, hiện tại có người theo đuổi em, liền thiếu kiên nhẫn ba? Vừa rồi người kia là Lưu Hi, hình như là người trong hội học sinh, hẳn nói sẽ theo đuổi em, anh cần xem em chặt chút nha!”

“Liền tên hắn cậu cũng nhớ.” Đỗ Hàng mạnh sắp hai cái, cúi đầu ngậm lấy môi cậu một trận cuồng mát, tái ngắc đầu thấy môi cậu hồng sắp thấy máu, “Cậu còn ngại ít chọc tôi? Hiện tại liền trêu chọc người khác? Xem tôi thế nào giết chết cậu!”

Sớm nói qua, con người luôn có thời gian đắc ý vênh váo. Tiểu Tiện thấy Đỗ Hàng ghen mù đầu, cậu lẳng lẳng tự nhiên có chút quên hết tất cả, nói cũng không suy nghĩ. Đương nhiên cậu nói kia kích thích tới Đỗ Hàng rồi, khiến lý trí hắn trong nháy mắt sụp đổ, hắn đem Tiểu Tiện đặt trên giường làm tới hai ba lần, bữa trưa của hai người là ở trên giường vượt qua.

Xong việc, Tiểu Tiện liều mạng đánh vào ngực Đỗ Hàng, trong miệng còn ô ô kêu thảm, “Đáng ghét đáng ghét! Em hận chết anh! Khóa học chiều phải điểm danh! Xong! Em trốn khóa! Trốn khóa sẽ không có điểm cũng bị nhớ qua! Còn bị mồi phụ huynh! Anh thực sự là hại chết em rồi!”

Đỗ Hàng khòe miệng co quắp, vẫn không nhúc nhích tùy cậu đánh: ghi tội? Mồi phụ huynh? _-||| cậu cho là cậu bây giờ còn học cao trung a!

81. Chương 81

Từ khi Tiểu Tiện gặp phải thổ lộ chiều nào sau khi hết khóa Đỗ Hàng đều đi tìm cậu. Tên kia còn tới vài lần, mỗi lần y còn chưa cùng Tiểu Tiện nói một câu đã bị Đỗ Hàng dùng ánh mắt lạnh như băng bức lui. Tiểu Tiện ngực cái kia nhạc a, liền thời gian bước đi cũng là sôi nổi, còn kém bật Champagne chúc mừng.

Ngược lại so với Đỗ Hàng, Tiểu Tiện thích nghe nhất là đồ ngon đồ ngọt, cậu ước gì Đỗ Hàng ngày ngày đem câu ‘tôi yêu em’ động bên miệng. Cậu giống như bệnh nhân tâm thần, động bất động liền hỏi Đỗ Hàng yêu không yêu cậu, sẽ yêu cậu bao lâu, có vứt bỏ cậu đi tìm tân hoan ... v.v... cùng một loại vấn đề buồn chán như nữ nhân. Ban đầu Đỗ Hàng còn phối hợp, lặp đi lặp lại nhiều lần hứa hẹn. Nhưng nói nhiều lần cũng không khỏi có chút phiền tảo.

Hôm nay tự học, hai người quay về phòng ngủ, Tiểu Tiện lại đem mấy vấn đề kia hỏi lại một lần. Đỗ Hàng ko tiếp lời, vừa vặn lúc này có điện thoại, hắn thẳng thẩn lấy điện thoại nói chuyện. Yêu cầu đưa ra bị bỏ qua khiến Tiểu Tiện có điểm khổ sở. Cậu tưởng túm áo Đỗ Hàng kéo đi lại sợ đối phương nghĩ cậu lại nổi tính đùa giỡn mà tức giận, ko thể làm gì khác hơn là buông đầu đi về phía trước.

Hai người đi tới KTX, Đỗ Hàng còn đang nghe điện thoại đầu nói với cậu một câu: “Cậu lên phòng ngủ trước đi.” Liền ko để ý tới cậu nữa.

Tiểu Tiện ngắc đầu nhìn Đỗ Hàng, nước mắt đảo quanh bên viền mắt, nhìn xuống một cái, nhắm ngay ngực Đỗ Hàng đập xuống một quyền, rống to: “Ta hận chết người!” Sau đó khóc chạy đi.

Đỗ Hàng qua loa cắt điện thoại, nhắc chân chuẩn bị đuổi theo lại nhìn ko thấy bóng dáng của cậu. Đỗ Hàng khẳng định cậu đang trốn ở góc nào đó liền tìm một vòng, kết quả chính là ko phát hiện lấy một bóng người. Khe khẽ thở dài, Đỗ Hàng quay người, một bên lên phòng ngủ một bên gọi điện cho cậu.

82. Chương 82

Di động rung, Tiểu Tiệp trốn sau bụi hoa nhanh chóng cắt đứt sau lại tháo pin, cắn môi dưới mảnh rơi nước mắt.

Cậu không nghĩ Đỗ Hàng nhanh như vậy liền chán ghét cậu, cậu rất thương tâm bởi cậu còn chưa nếm hết ái tình ngọt ngào. Trong đầu đột nhiên toát ra các loại ý niệm không tốt khiến cậu thấy hoảng sợ. Cậu sợ Đỗ Hàng sẽ nhân cơ hội này vắng vẻ cậu, sau đó đoạn tình cảm này sẽ vô tận mà chết, hai người về sau sẽ là hai người xa lạ.

Tiểu Tiệp bị ý nghĩ của mình dọa tới rồi. Cậu rất muốn gọi cho Đỗ Hàng, nhưng lại kéo ko được mặt mũi. Cậu nghĩ căn bản mình không hề sai, mà Đỗ Hàng lại rất thái quá, đã vậy còn vô tình với cậu.

Nghĩ tới đây, cậu trở nên phần nộ, lau nước mắt, sau đó chạy đi siêu thị mua một chai rượu đế, nỗ lực mượn rượu tiêu sầu.

Khi cầm cầm chai rượu trở lại phòng ngủ, phát giác không khí trong phòng có điểm ko thích hợp. Tiểu Ngốc cầm di động đứng ở sân thượng lẳng lặng nhìn bầu trời đêm, khuôn mặt bình thường luôn cười hì hì lúc này treo đầy u sầu.

Tiểu Tiệp kêu vài tiếng cậu ta cũng không để ý tới, tựa như một pho tượng đứng tại chỗ không nhúc nhích. Tiểu Tiệp kéo cậu ta vào phòng, ấn ngồi trên ghế, hỏi: “Cậu làm sao vậy?”

Tiểu Ngốc nhăn mày thì thào, “Tề Huy có bạn trai ...”

Nghe câu đó Tiểu Tiệp giận tím mặt, “Không thể nào?! Hắn có bạn trai còn trêu chọc cậu làm gì?!”

Tiểu Ngốc tiếp tục lẩm bẩm, “Vừa nãy hắn cùng bạn trai hắn đi ra, bọn họ hắn là qua đêm bên ngoài đi ...”

Tiểu Tiệp tức giận đến rống to hơn, “Tề Huy tên vương bát đản! Thực sự không có tiết tháo!!”

Mắng xong cậu trái lại an ủi Tiểu Ngốc: “Đừng khổ sở, loại nam nhân này không có cũng được! Sau đó cậu khẳng định tìm được người tốt hơn. Được rồi, cậu với hắn quan hệ phát triển tới đâu? Mấy người cùng ngủ một chỗ cũng lâu rồi, không làm chuyện gì khác người đi?”

Tiểu Ngốc sững sốt một chút mới hỏi: “Tớ cùng hắn ko có quan hệ gì a, chúng ta cái gì cũng chưa làm.”

Tiểu Tiệp thẳng trợn mắt, “Vậy cậu trưng cái bộ khổ tình đó ra làm gì? Giống như bị người ta bỏ rơi vậy!”

Tiểu Ngốc gãi gãi đầu, biểu tình có chút mê man, “Tớ cũng không biết, hay ngực có điểm khó chịu...”

Tiểu Tiệp nghĩ Tiểu Ngốc động tâm rồi, chỉ là cậu ta chưa phát hiện ra thôi. Tiểu Tiệp không định thức tỉnh cậu ta, Tề Huy tên vô lại kia cước đạp hai thuyền, cậu sao có khả năng đem Tiểu Ngốc giao cho gã.

Ba một cái mở nút chai, Tiểu Tiệp rót đầy hai chén, đưa Tiểu Ngốc một chén, “Chúng ta tới uống rượu, uống say cái gì cũng không có, sẽ ko cảm thấy khó chịu nữa.”

“Nga, tốt.” Tiểu Ngốc tiếp nhận chén rượu, để gần miệng vào nhấp nhẹ một ngụm. Một cổ cay độc thẳng trùng cổ họng, nước mắt nhất thời ứa ra, cậu ta bị sắc thẳng ho khan liên tục.

Tiểu Tiệp buồn bực vỗ vỗ cậu ta, rượu kia đáng sợ vậy sao? Cậu ta mới nhấp thử một ngụm liền ho như vậy, na uống nguyên chai kia không phải ngay cả phổi cũng bị khụ ra?!

Tiểu Tiệp hiển nhiên coi thường uy lực của rượu đế, cậu ngẩng đầu lên, hung hăng uống một ngụm lớn.

Giây tiếp theo, một chuỗi kịch liệt ho khan vang vọng khắp phòng.

83. Chương 83

Rượu tuy rằng khó uống nhưng Tiểu Tiệp và Tiểu Ngốc quyết định uống hết. Hai người đều là lần đầu tiên uống rượu, sức chống cự với cồn thực sự quá yếu. Uống hơn phân nửa bọn họ không sai biệt lắm đã say tới bảy tám phần, một bên uống một bên say khướt, hét to trong phòng.

Tiểu Tiện giờ chén hướng Tiểu Ngốc cười a, “Đến, chúng ta cùng ly!”

Hai chén cùng chung phát sinh thanh âm thanh thúy. Tiểu Ngốc đặc biệt dùng cảm hết lớn một tiếng, “Uống!”

Hai người song song ngửa đầu đem rượu văng trong họng uống. Chén rượu thấy đáy liền rót một chén khác.

Tiểu Tiện giờ chén kích động kêu: “Tới! Chúng ta phải đá hai xú nam nhân kia, vì tương lai hạnh phúc sau này cặn ly!”

“Đá bọn họ! Vì hạnh phúc cùng ly!” Tiểu Ngốc bên rống bên chạm cốc.

Một chén rượu đầy lại nhanh thấy đáy, Tiểu Tiện đột nhiên cười lại đột nhiên khóc lên. Cậu ném chén rượu, cao giọng thét, “Họ Đồ không có thứ tốt! Hồn dẫn! Đều là hồn dẫn!!”

Tiểu Ngốc cũng đem chén ném xuống đất, học cậu hét: “Họ Tề cũng không phải thứ tốt. Hồn dẫn! Đều là hồn dẫn!!”

Tiếng kêu của hai người thực sự quá lớn, kinh động tới cách vách, bên trong vừa vặn có hai người họ Đồ họ Tề, hai người kia lặng: chúng ta họ Đồ họ Tề chiêu ai nhạ ai, thế nào vô duyên vô cớ thành hồn dẫn?!

Hai người uống rượu nổi điên không dứt. Ban đầu họ chửi ầm lên, nhưng lại chỉ quẩn quanh vài từ, cái gì vương bát đản, cái gì hồn dẫn, ô quy vương bát, vạn năm rùa già.

Các học sinh lại một lần nữa lặng: ta van người, các người có thể đổi một câu khác không? Một điểm sáng ý cũng không có! -_-|||

Mắng xong hai người bắt đầu tiêu ca, đem thủ khúc Nhĩ hảo độc hát hơn mười lần, mỗi lần hát tới câu “nhĩ hảo độc, nhĩ hảo độc, nhĩ hảo độc, ô ô ô” bọn họ liền hát cao tám quãng, tiếng ca phải nói là phá âm quán nhĩ, cộng thêm tiếng khóc thảm thiết làm cho người nghe ngực thẳng sợ hãi. Nhóm đồng học sắp tan vỡ rồi, tất cả đều có một cổ xung động muốn đập tường: hảo hảo một thủ ca bị bọn họ đập hư! Sau này chúng ta không bao giờ nghe Trương Học Hữu hát nữa! T__T

Hát xong Nhĩ hảo độc bọn họ liền hát Chia tay vui vẻ cùng Hảo tâm biệt ly. Các học sinh khóc rống lưu nước mắt: quả thực rất tàn nhẫn! Bọn họ cứ nhiên đập hư thêm hai thủ hảo ca!!

Tối hậu bọn họ hát một cách tự phát. Khúc không ra khúc, âm không ra âm, rầm rì không biết đang hát cái gì. Các học sinh vểnh tai tỉ mỉ nghe (=_=||), nghe rõ sau mọi người triệt để mất trật tự. Đồ ô quy, Tề vương bát, ô quy vương bát, vương bát ô quy, toàn bộ đều không phải thứ tốt! Hai bạn đồng học họ Đồ họ Tề kia cùng lấy tay ôm ngực làm suy yếu trạng: ai tới đem hai con côn trùng gây hại kia tha đi a!!!

84. Chương 84

Trong trường học Đồ Hàng chưa từng tận lực giấu diếm quan hệ của hắn cùng Tiểu Tiện, cho nên có rất nhiều người biết họ là một đôi. Tiểu Tiện cùng Tiểu Ngốc ở trong phòng ngủ hô to gọi nhỏ hơn mấy tiếng đồng hồ, tạo ra bao nhiêu tạp âm làm hại mọi người không được an bình. Có người thật sự không chịu được nữa liền chạy tới phòng Đồ Hàng, thêm mắm dặm muối đem chuyện Tiểu Tiện say khướt nói cho hắn.

Đồ Hàng cùng Tề Huy chạy tới, hai người vừa bước vào phòng ngủ liền có một chai rượu bay qua. Hoàn hảo bọn họ trốn mau, nếu không đầu đã nổ hoa.

Tiểu Tiện ngồi dưới đất, một bên dậm chân một bên chỉ vào hai người ồn ào, “Hai tiện nam các người mau cút ra ngoài cho ta!”

Tiểu Ngốc lúc này đã say đến quỳ rạp trên đất, nghe thấy Tiểu Tiện ồn ào cũng theo vào giúp vui. Cậu ta từ mặt đất đứng lên, lưng lay lắt lắt đi tới cột trước giường ôm lấy nó lắc lắc, ngoài miệng rít gào: “Ô quy! Vương bát! Tiện nam! Hồn dẫn! Mau cút ra ngoài cho ta!”

Nhìn hai tên một bộ khóc lóc om sòm, hai tiện nam song song rút khóe miệng, sau đó về mặt bình tĩnh đi qua.

Tiền nam họ Đỗ đem Tiểu Tiệp khiêng ngang trên vai, quay đầu nói với tiền nam họ Tề: “Ta dẫn hấn về phòng ngủ, hai người ở lại đây đi.”

Tiền nam họ Tề nắm áo Tiểu Ngốc quăng lên giường, “Đi ra ngoài nhớ khóa cửa cho ta.”

Hai tiền nam nhìn nhau cười, cười đến phá lệ không có hảo ý.

85. Chương 85

Trở lại phòng ngủ Đỗ Hàng dùng nước lạnh lau mặt cho Tiểu Tiệp. Mùa đông nước lạnh kích thích Tiểu Tiệp hơi chút thanh tỉnh. Cậu nhìn người trước mặt, chớp chớp mắt, đột nhiên gào khóc.

Đỗ Hàng ngồi xổm trước mặt cậu, lấy tay lau nước mắt cho cậu, nhẹ giọng nói: “Đừng khóc nữa, là tôi sai.”

Tiểu Tiệp nhào vào lòng Đỗ Hàng, chôn đầu trước ngực hấn cọt cọt lui, thút thít khóc: “Học trưởng Anh chán ghét em đúng không? Anh hiện tại thấy em phiền đúng không? Khi em chạy anh cũng ko tìm em....”

Đỗ Hàng nhẹ nhàng vuốt lưng cho cậu: “Tôi không phiền, vừa nãy tôi có đi tìm nhưng lại tìm không được.”

“Thật sự?”

“Ân.”

Nghe xong lời này, tâm tình Tiểu Tiệp hảo hơn rất nhiều. Đỗ Hàng ôm cậu lên giường hỏi: “Choáng váng đầu không? Muốn uống nước không?”

Tiểu Tiệp lắc đầu.

Đỗ Hàng lại hỏi: “Muốn tắm không?”

Tiểu Tiệp lại lắc đầu.

“Có buồn ngủ?”

Tiểu Tiệp lại lắc.

“Vậy tỉnh rượu sao?”

Lúc này Tiểu Tiệp gật đầu.

Kỳ thực đầu cậu còn có chút vụng hồ hồ, sau khi say làm chuyện gì cậu cũng không nhớ rõ, hơi hồi tưởng lại đầu liền đau vô cùng.

Đỗ Hàng cười nhạt một cái.

Tiểu Tiệp ko khỏi sửng sốt, “Học trưởng, anh cười cái gì?”

Đỗ Hàng một bên cởi quần áo một bên nói: “Xem ra tôi chiều hư cậu rồi, cậu hiện tại lá gan rất lớn đúng không? Tắt điện thoại của tôi, lên uống rượu, say khướt còn mắng chửi người, ném bình rượu đập tôi ... A, thật giỏi, có bản lĩnh a! Tôi không giáo huấn cậu một chút phỏng chừng tiếp vài ngày cậu sẽ trèo lên đầu tôi đúng không?”

Thanh âm Đỗ Hàng không lớn, nghe rất bình thản, biểu tình cũng rất bình thường, nhưng khí tràng đáng sợ lại từ trên người hấn bạo phát đi ra.

Trong lòng nhất thời cảnh báo reo vang, Tiểu Tiệp đánh cái rùng mình, ôm đầu trốn trong chăn.

Đỗ Hàng lột sạch quần áo nhấc chân lên giường, một nhát xốc chăn lên lạnh lùng mệnh lệnh, “Cởi quần áo!”

86. Chương 86

Đỗ Hàng giống như ko phát giận nhưng không có nghĩa là hắn không tức giận. Lúc này hắn rất tức giận, khi phát ra cũng là tương đương đáng sợ.

Một nhóc con mười sáu tuổi chưa đủ lông đủ cánh cư nhiên dám lên uống rượu? Uống say lại còn không an phận phát điên náo loạn tới mọi người. Đỗ Hàng tức giận đến ngực ứa ra lửa, thật muốn hảo hảo đánh nhóc con.

Nhìn người trước mắt càng bức càng gần, Tiểu Tiệp lui lui trong giường, chớp mắt vài cái, nỗ lực dùng nước mắt tranh thủ đồng tình.

Đỗ Hàng hét lớn một tiếng, “Đem nước mắt ghen trở lại cho ta!”

Tiểu Tiệp bị hắn rống tới sững sờ, qua nửa ngày mới hồi thần, nước mắt đảo quanh vài vòng nhưng không rơi xuống.

Đỗ Hàng vươn tay giwo cầm cậu lên, giận tái mặt hỏi: “Người biết mình sai chỗ nào sao?”

“Em Em không có sai...” Tiểu Tiệp nhỏ giọng phản bác, thanh âm run đến lợi hại.

Đỗ Hàng lật cậu lại, hai ba cái thoát sạch y phục của cậu, nhắm ngay cái mông ‘Chát’ một cái. Một cái tát này dùng đủ khí lực, đánh cho cậu đau rất liều mạng giãy dụa.

“Nằm úp sấp hảo.”

Thanh âm hơi không kiên nhẫn từ trên đỉnh đầu vang lên, Tiểu Tiệp sợ đến không dám nhúc nhích, để khỏi bị cái khổ nơi da thịt, cậu mang nước mắt lưng tròng nhìn Đỗ Hàng, lần thứ 2 nỗ lực dùng nước mắt lấy đồng tình.

Đỗ Hàng nhưng lại bất vi sở động, một chưởng lại hạ qua, “Không được khóc, không được phản kháng, hảo hảo ngâm lại rồi cuộc sai ở đâu.”

“Ta không có làm sai không có làm sai! Chuyện gì cũng không làm sai!!!” Không được khóc không được phản kháng, Tiểu Tiệp ko thể làm gì khác làm lớn tiếng kêu to.

“Người dám cãi lại? Ngày hôm nay không cho mông người nở hoa ta liền cùng người họ Thảm!”

Đỗ Hàng vung tay, chát chát chát vài cái. Mấy cái đánh đó khi tiếp xúc, lòng bàn tay Đỗ Hàng đều thấy tê dại, Tiểu Tiệp khỏi nói rồi, cái mông nộn nộn đỏ một mảng lớn, giống như bị hỏa thiêu, đau tới hỏa lạt lạt.

Tiểu Tiệp chịu đựng đau đớn, ô ô kêu rên: “Đồ vũ phu người cư nhiên dám đánh ta, ba mẹ ta còn chưa từng đánh ta! Người bạo lực gia đình, người biến thái vô sỉ! Ta muốn đi pháp viện tố cáo người!”

Đỗ Hàng lạnh lùng cười nhạo, cười đến bộ mặt đều vặn vẹo, “Người đi a, không đi ta còn chê người quá uất ức! Lấy tay đánh người ta cũng đau tay. Người là muốn ném thử tư vị dây lưng hay là thước cuộn bằng thép?”

“Nga!!!!” Tiểu Tiệp ôm đầu cuồng hô, “Học trưởng anh điên rồi! Như vậy sẽ đánh chết em đó!!!”

Đỗ Hàng vẻ mặt bình tĩnh sửa đúng: “Tối đa cái mông nở hoa, lại lưu chút máu, không chết được!”

Tiểu Tiệp vốn có tâm tính hài tử, nghe xong những lời này lập tức bị dọa, cậu giống như bị điên hai tay loạn trảo, hai chân loại đá, nước mắt nước mũi chảy dài, “Học trưởng em sai rồi! Đừng đánh em! Em biết sai ở đâu rồi Em không nên tắt điện của anh, không nên lên uống rượu, không nên say khướt, không nên mắng chửi người, không nên lấy chai rượu ném anh ... Em sai rồi sai rồi! Anh đừng đánh! Em, em sẽ chết đó ...”

Đỗ Hàng cười cười, “Thực sự biết sai rồi?”

“Thực sự!”

“Sau này không phạm vào nữa?”

“Tuyệt không phạm vào.”

“Tốt lắm, nhanh đi WC rửa mặt.”

“Mông em đau ...”

“Thế nào? Còn muốn tôi ôm cậu đi?”

“Àn!!”

“Mơ tưởng! Chính mình đi!”

“Ô ô ô ~”

“Tôi cho cậu mười giây.”

“Anh xấu anh xấu.”

“Một ...”

“Anh xấu lắm!”

“Hai ...”

...

Tiểu Tiệp từ trên giường nhảy xuống, bưng cái mông thẳng đến WC, nhịn không được ở trong lòng oán hận. Học trưởng là người xấu! Là bạo quân! Ta căn bản không làm gì sai!

87. Chương 87

Rất nhanh rửa xong mặt trở về, Tiểu Tiệp mới biết màn nghiêm phạt này còn chưa kết thúc!

Đỗ Hàng xích lõa nằm trên giường, đem thuốc bôi trơn ném qua. “Chính mình tự bôi trơn sau tới ngồi trên người ta.”

Tiểu Tiệp đen mặt, “Không nên, rất thẹn!”

Đỗ Hàng cười lạnh một tiếng, không nói một câu.

Tiểu Tiệp đánh thương lượng: “Có thể không làm cái này không? Anh đổi một yêu cầu khác được không?”

Đỗ Hàng tà nghệ liếc mắt, “Được a, đứng trước mặt tôi, tự an ủi cho tôi coi.”

O__O ... Tiểu Tiệp mãnh trao tóc, đỏ mặt rống to: “Anh, anh lưu manh!”

Đỗ Hàng dùng một bộ dáng đạo mạo nói: “Hai chọn một, chính cậu làm, hai cái đều chọn càng tốt.”

Tiểu Tiệp thử thăm dò hỏi: “Nếu em không làm, anh sẽ không cần em nữa phải không?”

Đỗ Hàng ghen cười, “Sẽ.”

Tiểu Tiệp bĩu môi, ủy khuất muốn chết, “Em chọn cái đầu tiên...”

Đỗ Hàng cong miệng cười, cười đến có chút ác liệt, “Àn, làm đi.”

Tiểu Tiệp tận lực không nhìn tới biểu tình ác liệt của hắn, mở nắp chai lấy trơn dịch ra tay, sau bôi lên mông mình. Tay cậu cứ dán trên mông không nhúc nhích, nếu nhìn kỹ sẽ để ý thấy hai đùi cậu đang phát run.

“Đừng lo lắng a, đem ngón tay vói vào.” Ngửi khí không nhịn được quả thực khiến người khác sôi gan!

Tiểu Tiệp muốn khóc a, khẽ cắn môi, vươn một ngón tay vào địa phương tối thẹn kia. Bởi vì cậu thật khẩn trương, thân thể ép chặt, chui vài lần cũng không vào, cậu thương cảm hề hề nhìn Đỗ Hàng một bộ không biết làm sao.

Thanh âm đáng đánh lại vang lên lần hai, “Cậu có thể chọn cái thứ hai.”

(__)# học trưởng, anh thật ghê tởm! Tiểu Tiệp tức giận đến khóe miệng run rẩy, tưởng rống nhưng rống không được, chỉ có thể trong lòng rít gào: đánh chết ta ta cũng không ở trước mặt người làm cái trò đó!!

Đỗ Hàng trưng ra một bộ quần quýt, than nhẹ một tiếng. “Cậu kia không làm này cũng không, căn bản là không có thành tâm ăn năn. Quên đi, ngủ đi. Sau đó cậu muốn làm gì thì làm, tôi không bao giờ quản nữa.

Không bao giờ quản nữa...

Lời này nghiêm trọng a! Tại giờ khắc này Tiểu Tiệp có loại cảm giác bị người bỏ rơi. Cảm giác đó thực không xong! Cậu tình nguyện bị Đỗ Hàng đánh mắng, nhưng không thể không để ý tới cậu. Bạo lãnh gia đình còn đáng sợ hơn bạo lực gia đình! Cậu lập tức khôi phục khuôn mặt tươi cười, giống như một chú chó con, hướng Đỗ Hàng thẳng vẫy đuôi, “Học trưởng, đừng mặc kệ em. Anh nếu mặc kệ em, em sẽ học xấu đó! Em làm em làm, em làm cái đầu tiên nha!”

Đỗ Hàng lung lay ngón tay, được một tác tiến một thước, “Không được, hai cái đều làm.”

Tiểu Tiệp lần thứ 2 biến sắc, hai mắt dầm lệ lưng tròng nói: “Học trưởng, anh còn bức em, em liền .. em liền ... liền đâm chết!”

88. Chương 88

Đỗ Hàng ngồi dậy dựa trên gối, vắt chân bắt chéo, một chân còn lắc lư tại không trung. Nhìn bộ dáng đó của hần Tiểu Tiệp trong ngực học máu: học trưởng, anh là đại soái ca! Đừng đem mình làm như lưu manh giống nhau!

“Hảo, tôi không bức cậu.” Đỗ Hàng hướng cậu ngoắc ngoắc ngón tay, “Tới hôn cái.”

Tiểu Tiệp chậm rãi tới gần, cúi thân chuẩn bị hôn xuống. Đỗ Hàng dùng ngón tay chỉ trên trán cậu, “Chờ một chút, trước lên giường.”

Ác, anh đùa giỡn em! Tiểu Tiệp bò lên giường, khóa ngồi trên người Đỗ Hàng, chậm rãi dán miệng vào mặt hần. Cái ót đột nhiên bị bắt lấy, Tiểu Tiệp còn chưa kịp kêu sợ hãi, miệng liền bị hung hăng ngăn chặn. Đầu lưỡi mở ra khớp hàm, thẳng tiến đi vào tùy ý trở giảo. Loại hôn môi dã man này khiến cậu có chút khó chịu, nhẹ nhàng giẫy ra muốn đem người đẩy ra.

Đỗ Hàng lập tức buông cậu ra, ghéech mặt nhìn cậu.

Tiểu Tiệp chợt hiện vẻ nịnh nọt cười cười: “Chúng ta làm lại làm lại.”

Cậu tự động dâng môi lên, tùy ý Đỗ Hàng ‘ngược đãi’. Cậu thành thành thật thật ngồi trên người Đỗ Hàng, mặc đối phương ‘bạo ngược’ không dám nhúc nhích.

Đỗ Hàng lần thứ 2 buông cậu ra, đen mặt nhìn cậu.

(__)? Tiểu Tiệp mặc danh kỳ diệu, nơm nớp lo sợ hỏi: “Em lại làm sai cái gì?”

“Cậu hiểu phối hợp viết như thế nào không? Chủ động điểm, nhiệt tình điểm, làm lại!”

Úc, học trưởng! Yêu cầu của anh thật đúng là cao! Hảo, em chủ động, em nhiệt tình, như vậy tổng được rồi ba!

Tiểu Tiệp vui vẻ, xuất ra 100% nhiệt tình, dầu miệng chuẩn bị hôn, Đỗ Hàng lại hạ lệnh, “Trước đem cái đồng tây kia bỏ vào trong cái mông cậu lại hôn.”

Cái hôn đầy nhiệt tình lại lần nữa bị mưa to tiêu diệt, Tiểu Tiệp sắp phát điên rồi.

Học trưởng, anh có muốn tiếp tục làm? Sảng khoái điểm được không? Đừng động bất động lại kêu dừng! Em sắp bị anh dần vạt chết!

89. Chương 89

Tiểu Tiện nhếch mông, cầm lấy lửa nóng của Đỗ Hàng sau đó chậm rãi ngồi xuống. Huyệt khẩu bị mở ra, có chút đau, Tiểu Tiện nhăn mày, hơi dùng chút lực, vật cứng kia một tắc một tắc nhập khẩu.

Đỗ Hàng tựa như không có việc gì, nhàn nhạt mở miệng, “Toàn bộ ngồi vào.”

Nói được dễ dàng, chính anh thử ngồi xem? Loại tư thế này đau quá a!

Tiểu Tiện một bên ai oán, một bên ngồi xuống.

Đông tây kia rốt cuộc chỉnh căn không có vào.

Địa phương bị dị vật xâm nhập có điểm không khỏe, Tiểu Tiện không vội mà làm bước tiếp theo. Hít sâu tái thở ra, lặp lại vài lần.

Thanh âm phiền lòng lại vang lên bên tai, “Đừng cọ xát nữa, nhanh một chút.”

Ôi ôi đừng đẩy đừng đẩy, em lập tức động.

Tiểu Tiện nhẹ nhàng đưa eo, cậu cảm thấy trong cơ thể gì đó lại trưởng lớn vài phần. Cậu nắm chặt lấy tay Đỗ Hàng, cúi đầu loạn hôn trên mặt hắn. Đỗ Hàng vươn một tay đỡ lấy thắt lưng cậu, tay kia trên người loạn chạy. Bàn tay to chậm rãi đi xuống, ngón tay vòng quanh rón quẩy quẩy. Tiểu Tiện nhột muốn cười, bởi vì bụng cùng thắt lưng là điểm mẫn cảm của cậu, dùng lực giãy dựa vòng eo, muốn đem cái tay kia bỏ qua. Đỗ Hàng đột nhiên đứng về trước, cầm lấy Tiểu Tiện, lấy tay lấy lòng cậu. Khoái cảm như thủy triều kéo nhau trùng kích, Tiểu Tiện ngã trên người Đỗ Hàng gấp thở dốc. Theo dục vọng bành trướng, cậu không ngừng đòi hỏi, một bên giãy dựa cái mông, một bên rên rỉ. Tiếng rên rỉ càng lúc càng lớn, hô hấp cũng càng lúc càng nhanh, một cổ khoái cảm cường liệt thẳng trùng ột, cậu nghĩ mình sắp bắn, liền càng thêm ra sức giãy dựa.

Đỗ Hàng đột nhiên nắm chặt lấy tiểu đệ đệ, cười nói: “Không chuẩn bắn, chờ ta.”

Tiểu Tiện sắp rồ nha: anh đừng học một bộ như trong đam mỹ tiểu thuyết được không?! Ai bắn trước bắn sau không phải đều như nhau sao? Em cho dù bắn đối với anh cũng không ảnh hưởng, mau buông tay! Em không nhịn được!

Đỗ Hàng đem cậu ôm lấy phóng ở một bên, lại áp tới, đem ngoạn ý kia cắm vào một phen mãnh liệt trều sấp, hai người song song phóng thích.

90. Chương 90

Sau, Đỗ Hàng ôm Tiểu Tiện vào phòng tắm giúp cậu tẩy trừ thân thể. Lúc này Đỗ Hàng trở nên phi thường ôn nhu, khí tràng cường đại trên người cũng biến mất.

Tắm rửa xong hắn ôm Tiểu Tiện trở lại giường, hai người ôm nhau nằm xuống. Hắn giống như đối đãi trân bảo nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt Tiểu Tiện, lại ôn nhu hôn trán, hôn chóp mũi, hôn cái miệng của cậu.... Loại nhu tình tràn ngập này khiến Tiểu Tiện có cảm giác được che chở coi trọng.

Cậu nhìn Đỗ Hàng, lập tức lộ ra nụ cười sung sướng, “Học trưởng, anh thật tốt.”

Đỗ Hàng trêu chọc: “Vừa rồi ai kêu ta là người xấu?”

Tiểu Tiện dẩu miệng hợp thời ‘mở’ mấy cái lên miệng Đỗ Hàng: “Em vừa tại nói giỡn à.”

Đỗ Hàng đạm cười, lẳng lặng nhìn cậu một lát, sau đó nhẹ giọng nói: “Tiểu Dịch, yêu cũng không phải cứ động bên miệng. Không nói ra không phải đại biểu là không thương cậu. Thời gian tới ra trường chúng ta phải đối mặt với rất nhiều vấn đề, tôi chỉ hy vọng cậu vẫn ở bên tôi, tín nhiệm tôi, y lại tôi, vậy là đủ rồi. Mỗi ngày nhìn thấy cậu là một chuyện hạnh phúc ngọt ngào.”

Tiểu Tiện không đáp lại, viền mắt nóng lên.

Hai người cứ như vậy yên lặng dừng ở đây đó, thật lâu, thật lâu.....

Mỗi ngày nhìn thấy cậu là một chuyện hạnh phúc ngọt ngào.

Đây là lời tâm tình tối lãng mạn tối động nhân nhất mà Tiểu Tiệp nghe qua.

91. Chương 91

Kinh một chuyện dài một nét.

Kinh qua lần giáo huấn thảm khốc này, Tiểu Tiệp xác thực biến thành thật rất nhiều, mấy vấn đề buồn chán kia cũng ít nhắc đến. Nhưng hỏi ít không có nghĩa là không hỏi. Mấy câu như ‘Anh yêu không yêu em’ vẫn thỉnh thoảng bất tri bất giác từ trong miệng cậu phiêu ra. Mỗi lúc này, Đỗ Hàng chỉ nhàn nhạt liếc cậu, cậu lập tức cười hì hì nói sang chuyện khác.

Nghỉ đông sắp tới, Tiểu Tiệp trong lòng vừa mừng vừa ưu. Mừng chính là cậu có thể trở về đoàn tụ với người nhà, ưu chính là cậu sẽ cùng Đỗ Hàng xa nhau cả tháng.

Tiểu Tiệp có rất nhiều lo lắng, bình thường trong trường học cậu có thể khắc khắc canh giữ bên người Đỗ Hàng, cho dù có người muốn tới gần Đỗ Hàng cũng ko dễ thành công. Bởi vì chỉ cần cậu ở đây, những người tới gần Đỗ Hàng trong vòng mười bước sẽ bị oán khí cường liệt trên người cậu đẩy lùi. Nhưng Đỗ Hàng về nhà sau, trời cao hoàng đế ở xa, cậu muốn quản cũng lực bất tòng tâm.

Lễ mừng năm mới, học sinh cũ khăng định tụ hội cùng một chỗ ăn mừng. Cao trung, sơ trung, tiểu học, nói không chừng còn có cả nhà trẻ, nếu có người vừa vận thăm mền Đỗ Hàng mượn cơ hội này lấy lòng Đỗ Hàng thì làm sao bây giờ?! Dù sao đồng học tụ hội là đất âm cho gian tình sinh sôi, người mơ ước Đỗ Hàng đã lâu sao có thể bỏ qua cơ hội này! Chỉ mới nghĩ Tiểu Tiệp liền sắp điên rồi! Cậu hận không thể thu thập quần áo theo Đỗ Hàng về nhà!

Nhưng làm vậy là trăm triệu không có khả năng.

Bởi vì một tháng trước, mẹ Tiểu Tiệp mỗi ngày gọi điện thúc giục cậu về nhà. Nếu cậu không về nhà đón năm mới, mẹ cậu khẳng định sẽ cầm dao giết Đỗ Hàng, lấy cái chết uy hiếp ép cậu về.

92. Chương 92

Tiếp qua vài ngày sẽ nghỉ, Tiểu Tiệp càng trở nên lo lắng. Mỗi khi có cơ hội cậu đều lưu lại ký hiệu trên người Đỗ Hàng khiến cho hân toàn thân trên dưới đều là hôn ngân cùng dấu răng. Đặc biệt trên cổ đều là rậm rạp tử hồng sắc dấu. Nếu như không phải Đỗ Hàng ngăn cản, phỏng chừng cậu còn có thể lưu vài vết răng trên mặt hân.

Đỗ Hàng bắt đắ dĩ ngửa đầu nhìn trời: xem ra ta phải mang khăn quàng cổ cả mùa đông này. -_-|||

Rót cuộc tới ngày nào đó về nhà, Đỗ Hàng đưa Tiểu Tiệp ra trạm xe.

Hai người đứng ở cửa soát vé, Tiểu Tiệp sờ túi tiền, lại sờ túi du lịch, sau đó vò đầu bứt tai, “Học trưởng, vé xe của em mất rồi!!”

Đỗ Hàng dùng khoeo mắt liếc cậu, biểu tình bình thản tuyệt không sốt ruột.

Tiểu Tiệp nhưng gấp đến độ giơ chân, “Không có vé không lên được xe, không lên được xe sẽ không về được nhà. Xong, em không quay về nữa!”

Đỗ Hàng chính diện vô biểu tình nhìn cậu, không nói được một lời.

Tiểu Tiệp một người ở đó toái toái niệm, “Em bình thường luôn tiêu tiền như nước, hiện trên người toàn bộ có không tới mười đồng, vé xe muốn ba trăm, em không có tiền mua! Làm sao bây giờ làm sao bây giờ? Lễ nào em phải ở lại trong trường đón năm mới? Một người cô linh linh ở trong phòng ngủ gặm bánh mì? Ôi, số tiền này chỉ đủ mua hai cái bánh bao, em sẽ chết đói mất!”

Đã bình tình hồi lâu Đỗ Hàng chính không nhin được, khoeo miệng co quắp: “Đừng quanh co lòng vòng nói một đồng lời vô ích, có chuyện nói thẳng!”

Tiểu Tiện đột nhiên trở nên nhẩn nhó, cậu một bên vịn vẹo ngón tay, một bên chà chà chân trên đất, “Ông xã ~ em có thể về nhà với anh không?”

“Không thể.” Ngữ khí như đinh đóng cột.

Tiểu Tiện vô cùng đau đớn, “Anh liền quyết tuyệt cự tuyệt em như thế?! Em không có vé làm sao bây giờ?”

“Đừng đóng kịch.” Đỗ Hàng từ trong túi quần móc ra vé xe lửa, sau đó nhét vào tay cậu, “Cầm vé vào cửa mau.”

Tiểu Tiện phát sinh một tiếng kêu thảm thiết kịch liệt: “Vé vì sao ở trong tay anh?!”

Tiếng hét thảm đó đưa tới vô số người xem, nhìn chu vi mọi người vô cùng kinh ngạc ánh mắt, Đỗ Hàng âm thầm nói phải bình tĩnh, bình tĩnh! Hắn vội vã cầm tay Tiểu Tiện đem người đẩy vào cửa soát vé.

Tiểu Tiện giống như chị Tường Lâm tự nhủ liên tục: “Vé tại sao lại xuất hiện thế nào lại xuất hiện....”

Đỗ Hàng thật muốn đập cậu hôn mê trực tiếp ném lên xe lửa. Cậu thích diễn như vậy sao không đi làm diễn viên đi? Vé xe kia rõ ràng là cậu đưa tôi bảo quản. (____)

93. Chương 93

Cuối cùng tiểu Tiện là khóc lên xe lửa.

Còi hơi kéo dài, xe lửa chậm rãi rời bến. Tiểu Tiện đem mặt dán trên cửa sổ thủy tinh nỗ lực hướng ra ngoài nhìn, thân ảnh quen thuộc kia ngày càng nhỏ, dần dần tiêu thất trước mắt cậu. Di động đột nhiên rung lên, mở ra nhìn dĩ nhiên là tin nhắn của Đỗ Hàng.

[Tới nơi nhớ nháy má. Nghỉ hè tôi mang cậu về, lần này quên đi, mẹ cậu sẽ lo lắng.]

Tiểu Tiện nhận tin nhắn này cười ngây ngô. Học trưởng, anh vừa nãy vì sao không nói mấy lời này? Hại người ta khóc thương tâm như vậy.

Sau, Tiểu Tiện nằm trên giường đọc đi đọc lại tin nhắn của Đỗ Hàng, thẳng đến khi xe lửa đi vào trong núi không có sóng di động mới chậm rãi ngủ, trên gương mặt còn lộ nụ cười hạnh phúc.

Ngồi xe lửa mười mấy tiếng đồng hồ, Tiểu Tiện vẫn như cũ tỉnh thần phấn chấn, bởi vì cậu chưa từng ngừng tưởng niệm đoạn thời gian tốt đẹp cậu cùng Đỗ Hàng ở chung, tưởng niệm niềm vui đôi phương mang đến, mơ ước về đoạn tương lai tốt đẹp của hai người.

Tiểu Tiện bước vào cửa nhà một khắc kia, mẹ Tiểu Tiện có thể cảm nhận được trên người cậu có rất nhỏ biến hóa. Cậu mang vẻ mặt ửng hồng, nhìn vào di động trộm cười ko ngừng, chỉ cần có tin nhắn tới là cậu lập tức cầm lấy di động nhanh chóng trả lời lại, sau đó nhìn chằm chằm vào di động cười ngây ngô.

Nhìn cậu một vẻ hạnh phúc ngu ngốc, Thẩm mục mục rừng mình một cái, xoát rụng một thân da gà, rón rén vào phòng bếp, đối với Thẩm ba ba đang làm cơm nói: “Ba nó, con trai chúng ta hình như đang đàm luyện ái!”

Thẩm ba ba vẻ mặt bình tĩnh đảo oa sạn: “Mười sáu tuổi rồi, có thể đàm luyện ái.”

Thẩm mục mục ngốc mặt một lúc, đột nhiên trở nên kích động, vẻ mặt oán giận: “Sao được! Sẽ ảnh hưởng tới học tập! Hơn nữa nó còn nhỏ như vậy, nếu có bạn gái đôi phương nhất định lớn hơn nó!”

Thẩm ba ba đồ đồ ăn ra bát, tiếp theo rửa chảo nấu nắm hương, hương thơm theo từng động tác phiêu ra. Hơn nửa ngày mới chậm rì rì ném ra một khóa bom: “Tỷ đệ luyện không sai, bà không phải lớn hơn tôi năm tuổi sao?”

Úc! Thẩm mục mục kêu thảm một tiếng bị tạc bay.

94. Chương 94

Nhà Tiểu Ngốc cách nhà Tiểu Tiệp không xa, ngồi xe bus đi một tiếng đồng hồ là tới.

Tiểu Tiệp ở nhà buồn chán nhàn rỗi, liền chạy tới nhà Tiểu Ngốc. Tới đón cậu không chỉ có Tiểu Ngốc mà còn có Tề Huy.

Nhìn yêu nghiệt trước mắt Tiểu Tiệp còn tưởng mắt mình sinh ảo giác. Trước không nói vì sao Tề Huy lại ở đây, chỉ là cái đầu tóc ngắn ngắn kia của gã lại làm Tiểu Tiệp rất kinh tởm.

Tiểu Tiệp kéo Tiểu Ngốc đến một bên nhỏ giọng hỏi: “Hắn sao lại ở đây? Nhà hắn không phải ở phía Bắc sao? Thế nào chạy tới phía Nam chúng ta?”

Tiểu Ngốc nhúc nhích đầu, ngốc hồ hồ phun ra hai chữ, “Không biết!”

Tiểu Tiệp vung nắm tay đập một cái vào đầu cậu ta, “Ngu ngốc! Mình là hỏi hắn đến đây lúc nào? Vì sao lại tìm cậu? Còn có cái đầu của hắn cắt lúc nào vậy?”

Nhiều câu hỏi như vậy đem Tiểu Ngốc cấp ngu rồi, hoàn hảo cậu ta không làm Tiểu Tiệp thất vọng, từ trong ba lô lấy ra một đoạn tóc dài màu hồng buộc gọn, trả lời câu hỏi cuối cùng, “Vừa nãy tớ nói tóc hắn rất tốt xem, hắn lập tức đi tiệm làm đầu cắt xuống đưa tớ.”

“Ách!!” Tiểu Tiệp không nói gì, bất quá ngược lại cảm thấy hài lòng. Tề Huy ngay cả mái tóc dài mà gã luôn tự hào cũng cắt đưa Tiểu Ngốc, cái này đại biểu cho một người thực tâm.

Tiểu Tiệp lại vỗ vỗ đầu cậu ta, “Câu hỏi trước, hai người đã xác định quan hệ sao? Hắn đón năm mới trong nhà cậu hử? Ba mẹ cậu gặp hắn chưa? Ấn tượng về hắn thế nào? Ân quan hệ xác định ko có?”

Hình như không có ba, bất quá tối qua hắn cư nhiên hôn ta một ngụm! (o) Nhưng lại là miệng đối miệng hôn ta! Hắn tới khi nào? Hình như là tối năm ngày, ngày đầu tiên hắn mua cho ta con gấu cao cả thước, hắc hắc. Ấn tượng của ba mẹ ta? Ta cũng không biết nha, bởi họ còn chưa thấy mặt. Hắn ở nhà ta đón năm mới? Ta còn không biết, bất quá ta muốn đem hắn về nhà chơi. (^o^)/

Lúc này Tiểu Ngốc đã hoàn toàn rơi vào trong tự ngắm, cậu ta một hồi cười khúc khích, một hồi nhíu mày, một hồi há mồm kinh ngạc, trên mặt đủ các loại sắc thái, cần gì đều có, cực kỳ đặc sắc.

Tiểu Tiệp nhìn một bộ ngu ngốc đó nhìn không được thở dài, giơ tay chuẩn bị đập một cái gọi hồn.

Tay còn chưa chạm xuống, cổ tay đột nhiên bị nắm, thanh âm hơi tức giận ở trên đầu vang lên, “Đừng đánh, hắn đã đủ ngu rồi.”

Tiểu Tiệp bĩu môi sús điệp tay Tề Huy, ở trong lòng phát ói: ôi ôi đừng ở trước mặt ta ân ân ái ái, đưa ngốc kia phỏng chừng đến bây giờ còn chưa biết mình thích người. Hạnh! Các người chậm rãi lần qua lần lại, ta sẽ không nhắc hắn!!

95. Chương 95

Thời gian kế tiếp, Tiểu Tiệp có chút hối hận đã tới đây.

Nhìn hai người họ khênh khênh ta ta, với Tiểu Tiệp mà nói quả thực là một loại đả kích. Ông xã không bên người quả nhiên trông rỗng!

Dạo phố, ăn cơm sau Tiểu Tiệp đã nghĩ về nhà. Bởi vì cậu phát hiện mình giống như cái bóng đèn vô địch vũ trụ siêu cấp phát sáng đi theo phía sau, đem bầu trời đêm chiếu sáng trưng.

Vội vã cáo biệt, Tiểu Tiệp liền trở về.

Vừa về đến nhà, cậu theo thường lệ gọi điện cho Đỗ Hàng, muốn báo một chút hành trình ngày hôm nay. Điện thoại thật lâu mới chuyển được, hơn nữa xung quanh rất âm ỉ. Thanh âm chậm rãi nhỏ đi, cuối cùng yên lặng, rõ ràng là Đỗ Hàng đi tới một chỗ yên tĩnh hơn.

Tiểu Tiệp áp sát lỗ tai vào điện thoại, cẩn cẩn dục dục hỏi, “Học trưởng, anh ở đâu?”

“Ân, đây.” Trong giọng nói mang theo tiểu ý nhàn nhạt

“Anh đang ở bên ngoài? Vừa này sao ồn như vậy?”

“Ân, ở bên ngoài cùng đồng học tự hội.”

Nghe vậy tâm Tiểu Tiệp lập tức thu lên, quả nhiên bị ta đoán trúng! Học trưởng thực sự đi tham gia đồng học tự hội.

Đầu kia lập tức truyền đến một trận cười: “Cậu đừng nghĩ vớ vẩn. Là một đám nam nam tự hội, không có nữ sinh.”

“Nga.” Tiểu Tiệp thở phào nhẹ nhõm, vài giây sau lập tức gơ chân.

Nam? Kia càng không được! Học trưởng vốn thích nam nhân! T_T

Những lời này Tiểu Tiệp chỉ dám nói trong lòng, căn bản ko dám hô lên, bởi cậu không muốn nháo loạn vô lý trước mặt Đỗ Hàng. Cậu chính là nên tin tưởng đối phương, không biết nói vì sao ngực cậu có điểm khó chịu. Cậu nghĩ tới một câu nói cũ rất có đạo lý: trong tình yêu, người yêu trước luôn là kẻ thua cuộc. Lời này quả nhiên không sai! Từ lúc về nhà, thần kinh cậu luôn căng thẳng, một hồi sợ hai người chia tay, một hồi sợ Đỗ Hàng bị người khác mất. Thật giống như đối phương không ở cạnh tái tim luôn thấy bất an. Có lẽ bởi cậu tuổi còn nhỏ, lại là lần đầu tiên yêu đương nên luôn lo được lo mất.

Bên tai lại vang lên tiếng cười của Đỗ Hàng, “Uy, cậu choáng váng? Thế nào không nói cái gì?”

Tiểu Tiệp nga vài tiếng nói: “Học trưởng anh đi chơi đi, em lên mạng onl chờ anh.”

“Ân.”

“Vây em tắt điện thoại nhé?”

“Chờ một chút.”

“Làm sao vậy?”

“Tôi rất nhớ cậu.”

...

Từ khi tắt điện thoại Tiểu Tiệp vẫn trong tình trạng si ngốc, ngồi trong phòng nhìn di động cười khúc khích.

Thấm mục mục bừng hoa quả lên liền thấy một màn như vậy. Mí mắt hợp thời nhắm vài cái, bà vẽ mặt trăn định đóng cửa, sau đó nhanh vọt tới trước mặt Thẩm ba ba hô to gọi nhỏ.

“Ba nó, em dám khẳng định con trai chúng ta tuyệt đối đang đắm luyến ái! Nó cứ nhiên nhìn di động cười ngu ngốc nửa ngày! Ôi, là ai đem con trai chúng ta mê hoặc?!”

Thẩm ba ba nhàn nhã đọc báo, xem hết vài mục tin tức mới nhàn nhạt nói: “Sinh viên yêu đương có trợ giúp hoàn thiện nhân cách, bởi vì trong tình cảm học trò là trong sáng thuần khiết. Chúng đồng tâm giúp nhau phấn đấu, dùng hai tay mình nỗ lực sáng tạo tương lai.”

Thẩm mục mục phiền táo khoát tay, “Anh đang làm diễn thuyết hử? Nói nhiều lời vô ích như vậy làm gì! Anh mau đi mà xem, con trai mặt đỏ bừng một bộ xấu hổ a, giống như một tiểu cô nương vậy. Ôi, sao em có cảm giác mình đang gả con gái vậy?!” cũng ko sai biệt lắm đâu cô. ^^

Thẩm ba ba vẽ mặt hắc tuyến: gả con gái?! Một bà nghĩ ra được! -_-|||

96. Chương 96

Thời gian chậm rãi trôi qua, hai người trời nam đất bắc khiến Tiểu Tiệp ném đủ mùi vị tương tư. Để sớm ngày gặp lại, cậu cùng Đỗ Hàng thương lượng quyết định qua tất niên liền trở lại trường.

Đêm 30 ngày nào đó, ăn xong bữa cơm đoàn viên, Tiểu Tiệp lảo lảo thật thật ngồi trên sofa cùng ba mẹ xem kịch tết.

Trong lúc này cậu có vài lần muốn gọi cho Đỗ Hàng, nhưng lại nghĩ, hẳn lúc này hẳn là đang bởi cha mẹ xem TV. Cậu không muốn quấy rối đối phương nên liền chặt đứt ý niệm này trong đầu. Thẳng tới 00h00 cậu nghe thấy tiếng pháo hoa bên ngoài, liền cầm di động vọt tới sân thượng ấn một dãy số quen thuộc.

Chỉ mới kêu một tiếng liền đã chuyển được, thanh âm Đỗ Hàng truyền vào trong tai, cậu nhìn bầu trời đêm, hướng về tai nghe hô to.

“Học trưởng, năm mới vui vẻ!!”

“Tiểu Dịch, năm mới vui vẻ!”

Hết xong hai người đều trầm mặc, bởi bên tai thực quá ồn ào, bọn họ có thể nghe thấy tiếng pháo hoa ở bên đối phương. Thẳng đến khi thanh âm dần tán đi, Tiểu Tiệp mới ý thức được cậu đã ngốc ở đây tới nửa tiếng đồng hồ.

Cậu cẩn thận hỏi: “Học trưởng ... anh còn tại sao?”

“Tại.”

Tiểu Tiệp trong ngực một trận vui vẻ, nó có nghĩa Đỗ Hàng cũng đứng ngốc cùng cậu lâu như vậy.

Cậu lại nói một câu ‘Năm mới vui vẻ’ liền không biết nói thêm gì nữa, mà Đỗ Hàng lại cười nói: “Tôi vừa định gọi điện cho cậu thì điện thoại cậu liền đánh tới, kia có tính là chúng ta lòng có linh tê không?”

Tiểu Tiệp xấu hổ ừ một tiếng, ôi học trưởng, anh chừng nào học được nói ngọt vậy? Thực không giống anh.

Bên kia thật lâu mới truyền đến thanh âm, Đỗ Hàng nhẹ hô một tiếng, “Tiểu Dịch, tôi muốn cậu.”

Trong lòng nhất thời chảy qua một dòng nước ấm, Tiểu Tiệp cong khóe miệng cười đến hài lòng. Người yêu đồng dạng nhớ người, đây là chuyện hạnh phúc tới cỡ nào.

Tiểu Tiệp ngẩng đầu nhìn trời, không trung pháo hoa bay lượn, cậu cũng kêu một tiếng, “Đỗ Hàng.”

“Ân?”

“Đỗ Hàng.”

“Cậu làm sao đột nhiên nhớ tới gọi tên tôi? Nói thật, cậu tới bây giờ cũng chưa gọi tên tôi một lần.” Trong giọng nói mang theo kinh kỳ cùng tiểu ý.

“Không có gì, em chỉ muốn gọi anh.”

“A, cậu thích thì gọi đi.”

“Đỗ Hàng.”

“Ân.”

“Đỗ Hàng Đỗ Hàng Đỗ Hàng.”

“Ân ân ân.”

...

Tiểu Tiệp mỗi lần gọi một tiếng, bên kia cũng nhẹ nhàng ứng một tiếng. Không cần nhiều ngôn ngữ bọn họ vẫn có thể hiểu được tâm ý đối phương.

Qua một lúc lâu, Tiểu Tiệp không biết là ám đầu hay rút gân đột nhiên hét lớn một tiếng vào điện thoại, “Đỗ Hàng, em yêu anh!”

Thấm mụ mụ vẫn đứng phía sau nghe trộm triệt để thạch hóa.

97. Chương 97

Thắm mụ mụ hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần, kéo lỗ tai Tiểu Tiện vào phòng. Tiểu Tiện kinh kêu một tiếng, điện thoại lập tức truyền đến một thanh âm lo lắng, “Tiểu Dịch, làm sao vậy?”

“Mẹ em là người xấu, bà trộm nghe chúng ta điện thoại! Học trưởng, em treo trước, đợt lát lại gọi anh.”

Một hơi hết xong những lời này, Tiểu Tiện tắt điện thoại bắt đầu hô to gọi nhỏ, “Mẹ, đừng kéo lỗ tai con, đau a!”

“Câm miệng cho ta!” Thắm mụ mụ quay đầu trừng mắt, đem cậu đồ lên sô pha, đánh vào người Thắm ba ba. Thắm ba ba dịch lại chút, mắt vẫn dán vào TV, “Năm mới đừng cãi nhau, có chuyện từ từ nói.”

“Ông cũng câm miệng cho tôi!” Thắm mụ mụ trừng mắt Thắm ba ba.

Cha con hai người song song bĩu môi, dùng ánh mắt giao lưu suy nghĩ.

Tiểu Tiện vẻ mặt đồng tình nhìn Thắm ba ba: Bà xã ba là hung thần!

Thắm ba ba trả lại cho cậu một nhãn thần không thể tránh được: Như nhau, mẹ con cũng rất hung!

Tiểu Tiện tái phao một nhãn thần thương cảm hề hề: Ba! Lúc này ba phải giúp con!

Thắm ba ba lộ lộ ra một bộ hình dạng: Ba sẽ tận lực....

Tiểu Tiện nheo lại mắt, uy hiếp: Ba không giúp con, con sẽ đem chuyện ba lén hút thuốc nói ra!

Thắm ba ba co quắp khóe miệng, lần thứ hai chuyển đường nhìn lại TV, hai mẹ con này sao đều không khiến người bớt lo đầu!

Nhìn hai người dùng mắt truyền tin, một điểm cũng không để bà vào mắt. Thắm mụ mụ bạo liễu! Một là ông xã chung sống với bà hơn hai mươi năm, một là con trai bà dưỡng hơn mười sáu năm, không cần đoán bà cũng biết hai người kia đang nghĩ gì. Hai cha con các người nghĩ muốn liên hợp đối phó ta? Nói cho các người biết, không có cửa đâu!

Thắm mụ mụ đặt mông ngồi trên bàn trà, nhìn bọn họ, hung ba ba mở miệng, “Thắm Dịch! Ăn nói thành thật cho ta, Đỗ Hàng là ai? Các người là quan hệ gì?”

“Hắn là bạn trai con.” Tiểu Tiện vốn không có dự định giấu diếm, nếu đã bị phát hiện, cãi lương không bằng bạo lực, sớm muộn gì ba mẹ cũng biết, vậy thẳng thắn quên đi, đương nhiên cậu càng hy vọng người nhà chúc phúc.

Được đến đáp án, Thắm mụ mụ có điểm vô pháp tiếp thu. Bà sững sờ tại chỗ, trong khoảng thời gian ngắn nói không nên lời. Ngược lại, Thắm ba ba có vẻ lãnh tĩnh hơn, hỏi: “Hai đứa cùng một chỗ đã bao lâu? Hắn là đồng học của con sao?”

Tiểu Tiện thành thật: “Có mấy tháng rồi, ảnh là học trưởng của con, đang học năm bốn.”

“Hắn là người ở đâu? Thái độ làm người thế nào?”

“Ảnh là người Đông Bắc, ảnh rất ưu tú, hơn nữa rất tốt với con, bọn con thực tình thích đối phương.”

“Hắn lập tức sẽ tốt nghiệp, đến lúc đó hai đứa chẳng phải sẽ xa nhau?”

“Vấn đề này bọn con đã nghĩ qua, ảnh nói sẽ ở cạnh con.”

“Nga.”

...

Thắm ba ba cúi đầu trầm tư thật lâu, mới chậm rãi mở miệng: “Thắm Dịch, con là một đứa trẻ hiểu chuyện. Từ nhỏ tới lớn con chưa từng khiến ba mẹ lo lắng. Con lớn như vậy rồi hẳn là có năng lực phụ trách hành vi của mình. Nhân sinh của con chính con lựa chọn, ba không can thiệp. Thế nhưng đột nhiên muốn ba tiếp nhận chuyện này phải mất chút thời gian, có cơ hội gọi hắn tới nhà cho ba gặp, xem hắn có đúng là ưu tú như con nói hâu không. Mẹ con bên này để ba làm công tác tư tưởng, thời gian không còn sớm, con mau đi

ngủ đi, mai chúng ta còn đi thăm người thân." Đây mới là người cha đích thực! Thấm ba ba, con cũng muốn làm con ba!! >O< tiểu=" tiệp=" vâng=" một=" tiếng=" không=" nói=" gì=" trở=" về=" phòng.= " kỳ=" thực=" ngực=" cậu=" rất=" cảm=" kích,=" cậu=" cảm=" kích=" ba=" ba=" có=" thể=" lý=" giải=" cậu.= " đồng=" tính=" với=" nhau=" vốn=" rất=" khó=" được=" người=" tiếp=" thu,=" hai=" người=" cùng=" một=" chỗ=" rất=" dễ=" gặp=" trở=" ngại=" đến=" từ=" xã=" hội,=" từ=" gia=" đình,=" áp=" lực=" đó=" khiến=" cho=" họ=" khổ=" không=" chỗ=" nói,=" cuối=" cùng=" có=" thể=" đến=" với=" nhau=" hay=" không=" chính=" là=" vấn=" đề.= " tiểu=" tiệp=" rất=" hạnh=" phúc,=" cũng=" rất=" may=" mắn,=" bởi=" vì=" cậu=" có=" ba=" mẹ=" rất=" khai=" sáng,=" không=" cấp=" cho=" cậu=" bắt=" cứ=" áp=" lực=" gì,=" cũng=" đối=" với=" cậu=" rất=" khoan=" dung.= " giống=" như=" đỗ=" hàng=" đã=" nói,=" thời=" gian=" tới=" khi=" ra=" trường=" bọn=" họ=" phải=" đối=" mặt=" với=" rất=" nhiều=" vấn=" đề,=" cậu=" chỉ=" hy=" vọng=" có=" thể=" ở=" bên=" người=" đối=" phương,=" ý=" lại=" nhau,=" cùng=" nhau=" phấn=" đấu,=" suốt=" đời=" bên=" nhau.= " thấy=" cửa=" phòng=" tiểu=" tiệp=" chưa=" đóng,=" thăm=" mộ=" mộ=" nặng=" nề=" thở=" dài.= " thăm=" ba=" ba=" cười=" cười:= " "đừng=" khổ=" não=" nữa,=" con=" trai=" rất=" thông=" minh,=" mười=" sáu=" tuổi=" đã=" học=" đại=" học,=" thành=" tích=" luôn=" đứng=" đầu,=" cho=" dù=" yêu=" đương=" cũng=" không=" xuống=" dốc,=" lại=" còn=" lấy=" được=" học=" bổng,=" kỳ=" thực=" nó=" so=" với=" hài=" tử=" khác=" hiểu=" chuyện=" hơn.= " nó=" có=" chừng=" mực,=" đường=" là=" do=" nó=" chọn,=" cho=" dù=" có=" trắc=" trở=" anh=" tin=" nó=" sẽ=" chống=" đỡ=" được.= " "những=" chuyện=" này=" em=" biết..."=" thăm=" mộ=" mộ=" lần=" thứ=" hai=" thở=" dài,=" "nhưng=" là=" ...=" em=" rất=" khó=" tiếp=" thu.= " thăm=" ba=" ba=" tà=" nghệ=" liếc=" mắt,=" như=" trước=" một=" bộ=" van=" đậm=" phong=" khinh,=" chậm=" rì=" rì=" nói:= " "ai=" kêu=" bà=" từ=" nhỏ=" đem=" nó=" dưỡng=" như=" con=" gái,=" mặc=" váy=" cho=" nó,=" mỗi=" ngày=" cho=" nó=" mặc=" đồ=" đẹp=" phiêu=" lượng,=" cái=" tính=" ngại=" ngùng=" xấu=" hổ=" hơi=" chút=" đỏ=" mặt=" của=" nó=" còn=" không=" phải=" là=" bà=" bồi=" dưỡng=" ra?"=" thăm=" mộ=" mộ=" đen=" mặt=" kêu=" thăm,=" "em=" sao=" biết=" sẽ=" thế=" này!= " hiện=" tại=" em=" hỏi=" hận=" cũng=" làm=" được=" gì?= " biết=" vậy=" hồi=" trước=" em=" đã=" cho=" nó=" đi=" học=" võ!= " "hỏi=" hận=" muộn=" rồi,=" trời=" làm=" bậy=" có=" thể=" tha,=" tự=" làm=" bậy=" không=" thể=" sống!= " thăm=" ba=" ba=" bỏ=" lại=" một=" câu=" liền=" trở=" về=" phòng.= " thăm=" mộ=" mộ=" theo=" sát=" mà=" lên:= " "ba=" nó,=" thừa=" dịp=" chúng=" ta=" còn=" trẻ,=" thẳng=" thắn=" sinh=" thêm=" đứa=" nữa=" đi.= " thăm=" ba=" ba:= " ...=" "thế=" nào?= " ông=" không=" đồng=" ý?= " ông=" không=" sợ=" thăm=" gia=" tuyệt=" hậu=" sao?"=" thăm=" ba=" ba=" rất=" là=" không=" nói=" gì=" lúc=" bị=" đá=" kích=" bà=" cư=" nhiên=" còn=" có=" tinh=" lực=" suy=" nghĩ=" chuyện=" này?"=" kỳ=" thực=" bà=" đã=" tiếp=" nhận=" sự=" thực=">

98. Chương 98

Tiểu Tiệp vẫn ghé vào trên cửa nghe trộm ba mẹ cậu nói chuyện. Nghe đến đó, cậu thật muốn lớn tiếng cuống hô, ba ba, ba thực sự quá vĩ đại!

Cậu gọi cho Đỗ Hàng, đặc ý dào dạt đem chuyện này nói cho đối phương. Làm cậu không nghĩ tới là, Đỗ Hàng đêm nay cũng cùng cha mẹ ngủ bài.

Đỗ Hàng đã sớm tỏ vẻ cho người nhà nên cha mẹ hắn cũng không quản nhiều, còn kêu hắn có cơ hội đem Tiểu Tiệp về nhà gặp mặt.

Tin mừng nối gót nhau tới khiến Tiểu Tiệp hưng phấn không ngớt, đêm nay cậu hài lòng tới không ngủ được, liền cùng Đỗ Hàng ngâm mình trên mạng chat.

Lấy ra vài đoạn hàn huyên của hai người coi.

Ô mai trà sữa: Ông xã, này em hô to ‘Em yêu anh’ anh có cảm động không?

DH: không cảm thấy.

Ô mai trà sữa: không thể nào? Nếu anh cũng kêu như vậy em khẳng định cảm động chết.

DH: ...

Ô mai trà sữa: anh xem qua Giai đoạn ái tình sao?

DH: chưa.

Ô mai trà sữa: nam diễn viên đứng bên biển rộng kích động nói với nữ diễn viên: “Anh rút cuộc thấy biển rộng rồi! Em thử ngẩng đầu nhìn về phía đó, sau đó tỉ mỉ nghe xem ——thanh âm của biển rộng ...”

DH: = = nó không có bất cứ liên quan nào tới chuyện của chúng ta.

Ô mai trà sữa: cảm giác anh hiểu hay không? Em muốn có loại cảm giác lãng mạn này.

DH: ko có ý tứ, tôi qua cái tuổi lãng mạn lâu rồi.

Ô mai trà sữa: anh xấu anh xấu.

DH: -_-|||

—

Ô mai trà sữa: ông xã, Tề Huy đi tìm Lương Tiểu Hạ rồi.

DH: bệnh hay quên của cậu cũng nặng nha, cậu đã sớm nói với tôi rồi.

Ô mai trà sữa: gào khóc, Tiểu Hạ hảo hạnh phúc.

DH: = =

Ô mai trà sữa: em hảo ước ao Tiểu Hạ!

DH: có chuyện nói thẳng.

Ô mai trà sữa: anh cũng tới tìm em đi?(# #)

DH: chúng ta lập tức sẽ về trường.

Ô mai trà sữa: ôi! Vậy anh cắt tóc tặng em đi.

DH: tôi mà còn cắt nữa sẽ thành tội phạm bị truy nã. ()

—

Ô mai trà sữa: ông xã, hai ngày trước em đi siêu thị phát hiện có bán cách mạng! xin lỗi, ta làm mất raw đoạn cuối nên cũng chẳng biết nó là cái gì hết >"< dh:="" vậy="" rất="" bình="" thường,="" rất="" nhiều="" siêu="" thị="" đều="" bán.="" ô="" mai="" trà="" sữa:="" em="" nhìn="" kỹ="" một="" chút,="" hắc="" hắc.="" dh:="" ô="" mai="" trà="" sữa:="" em="" còn="" lén="" mua="" mấy="" hộp,="" hắc="" hắc.="" dh:="" ô="" mai="" trà="" sữa:="" có="" vị="" hoa="" quả,="" có="" huỳnh="" quang,="" còn="" có="" cả="" lap="" hình.="" dh:="" ách!="" có="" lap="" hình?="" cậu="" mua?="" ô="" mai="" trà="" sữa:="" đúng="" vậy.="" dh:="" chúng="" ta="" đây="" có="" thể="" thử="" một="" lần.="" (3)="" -="" ô="" mai="" trà="" sữa:="" ông="" xã,="" lẽ="" nào="" anh="" chỉ="" thích="" cơ="" thể="" em?="" dh:="" cậu="" suy="" nghĩ="" nhiều.="" ô="" mai="" trà="" sữa:="" lẽ="" nào="" ngoại="" trừ="" thân="" thể,="" em="" không="" còn="" gì="" hấp="" dẫn="" anh?="" dh:="" cậu="" cứ="" tiếp="" tục="" tưởng="" tượng="" đi.="" ô="" mai="" trà="" sữa:="" tỷ="" như="" nói,="" hình="" dạng,="" tính="" cách,="" còn="" có="" nội="" tâm,="" không="" có="" gì="" sao?="" dh:="" -_-|||="" ô="" mai="" trà="" sữa:="" anh="" xấu="" lắm!="" sắc="" quỷ!="" chỉ="" ham="" thân="" thể="" người="" ta!="" dh:="" đúng="" vậy!="" na="" lại="" làm="" sao!="" (_)="" #="" ô="" mai="" trà="" sữa:="" chỉ="" đùa="" một="" chút="" thôi,="" anh="" hung="" cái="" gì="" a!="" t_t="" -="" ô="" mai="" trà="" sữa:="" ông="" xã,="" em="" đã="" lấy="" vé="" xe="" lửa="" rồi,="" qua="" vài="" ngày="" có="" thể="" gặp="" anh.="" dh:="" phải="" phải,="" cậu="" đã="" nói="" rất="" nhiều="" lần.="" ô="" mai="" trà="" sữa:=""

vé=" của=" anh=" đã=" mua=" chưa?=" dh:=" chưa=" mua.=" ô=" mai=" trà=" sữa:=" không=" thể=" nào?!=" dh:=" sẽ=" mua.=" ô=" mai=" trà=" sữa:=" em=" về=" trường=" anh=" còn=" chưa=" về=" làm=" sao=" bây=" giờ?=" dh:=" rau=" trộn.=" ô=" mai=" trà=" sữa:=" em=" hận=" anh=" chết=" đi=" được!=" dh:=" đứa=" ngốc,=" tôi=" sẽ=" ra=" trạm=" xe=" đón=" cậu.=" ô=" mai=" trà=" sữa:=" a,=" anh=" đùa=" giỡn=" em!=" "><()>

99. Chương 99

Rốt cuộc tối ngày trở lại trường.

Trên xe lửa, tìm Tiểu Tiệp vẫn còn lơ lửng.

Cậu sợ trên đường sẽ phát sinh biến cố, dẫn đến Đỗ Hàng không thể tới đón cậu.

Ngồi mười mấy tiếng đồng hồ xe lửa, cuối cùng cũng tới nơi.

Xe lửa mới vào trạm Tiểu Tiệp đã cách cửa sổ nhìn ra bên ngoài. Trên sân ga thừa thớt vài người nhưng lại không có bóng hình quen thuộc kia. Tiểu Tiệp thùy hạ mi mắt, ngực một trận thất lạc.

Xe lửa ngừng, cậu kéo hành lý từ trên xe xuống, như cũ chưa từ bỏ ý định tìm kiếm xung quanh, nhưng vẫn không phát hiện Đỗ Hàng.

Học trường là phiền tử! Tiểu Tiệp ở trong lòng thở phì phì oán giận, bước ra trạm khẩu. Đột nhiên, một người từ sau cột đá nhảy ra, ngay sau đó, người nọ giang hai tay ôm chầm lấy cậu. Thanh âm ôn nhu quanh quẩn bên tai, “Tiểu Dịch, tôi rất nhớ cậu.”

...

Dưới ánh mặt trời mùa đông, hai người chăm chú ôm nhau, chìm đắm trong niềm vui sướng gặp lại. Thời gian như đọng lại ở thời khắc này, hình như toàn bộ thế giới chỉ còn lại hai người.

100. Chương 100

Một tháng sau, Tiểu Tiệp cười hì hì đảo trên người Đỗ Hàng, vẻ mặt đắc ý nói: “Học trường, kỳ thực anh rất yêu em đúng không?”

Đỗ Hàng thiêu mi, “Dùng cái gì thấy rõ?”

“Ngày đó tại trạm xe lửa, anh làm trò trước mặt nhiều người như vậy, ôm em không chịu buông tay.”

“Vậy thì sao?”

“Anh còn nói rất nhiều câu cảm động lòng người.”

“Chắc cậu nghe nhầm? Tôi sao có thể nói mấy lời yêu đương buồn nôn đó.”

“Anh có nói, anh nói anh rất muốn em, muốn đến mau mất hồn vía, anh còn nói không có em bên cạnh rất tịch mịch.”

“Cậu nghe nhầm chẳng? Tôi không nhớ rõ tôi có nói qua những lời này.”

Tiểu Tiệp tức giận đến oa oa kêu to, “Đừng chết không nhận trưởng, anh rõ ràng nói qua!”

Đỗ Hàng xoay người đặt cậu dưới thân, tiếp theo vươn tay lột quần áo cậu, “Ngày hôm nay chúng ta đến thử khóa lập hình kia.”

Cư nhiên nói sang chuyện khác?! Tiểu Tiệp nộ (_)# học trường quả nhiên là người xấu, là sắc ma!!

101. Chương 101

Cùng người yêu gốc cùng một chỗ thời gian luôn qua rất nhanh, trong nháy mắt nửa năm trôi qua, Đỗ Hàng cũng thuận lợi tốt nghiệp.

Ngày đó Tiểu Tiệp khóc thảm thiết, trong miệng còn không ngừng lầm bầm, sau này không bao giờ có thể gặp học trưởng nữa...

Đỗ Hàng bắt đầu dĩ trợn trắng mắt, từ sau khi quen biết Tiểu Tiệp, mặt hắn trở nên phong phú rất nhiều, số lần trợn mắt cũng theo cấp số nhân bay lên. Hắn từ trong túi móc ra khăn tay đưa Tiểu Tiệp, “Đừng khóc nữa, lau nước mắt đi. Hiện tại thời gian không còn sớm nữa, đợi lát nữa chúng ta phải dọn nhà, còn phải đi mua giường. Nếu như cửa hàng đóng cửa, chúng ta đêm nay phải ngủ trên sàn.”

Tiểu Tiệp dùng khăn tay lau khô nước mắt, bỗng nhiên cười rộ lên, bởi vì hôm nay là ngày cậu cùng Đỗ Hàng chính thức ở chung.

Bọn họ tại gần trường thuê một nhà trọ một phòng khách một phòng ngủ, Đỗ Hàng quyết định tìm việc trong thành phố, ở lại đây cùng Tiểu Tiệp.

Đỗ Hàng kéo hành lý, nắm tay Tiểu Tiệp, đi về nhà. Ánh nắng sau trưa chiếu trên người họ, trên mặt đất kéo dài hai đạo bóng hình đan lẫn vào nhau.

Tiểu Tiệp ngửa đầu nhìn Đỗ Hàng, trên mặt chậm rãi hiện ra thần sắc u buồn, “Học trưởng, em hình như quấy rầy cuộc sống của anh.”

Đỗ Hàng quay đầu nhìn cậu, cười hỏi: “Vì sao nói như vậy?”

Tiểu Tiệp do dự một lúc mới nói, thanh âm có chút nặng nề, “Tê Huy nói, cha mẹ anh đã tìm cho anh một công việc tốt. Nhưng ở lại đây không ai có thể giúp anh, tất cả chỉ có thể dựa vào chính anh, như vậy rất khổ cực...”

Đỗ Hàng nắm chặt tay cậu, dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve mu bàn tay cậu, thanh âm ôn nhu quanh quẩn trong không khí, “Tôi không phải còn có cậu sao, có cậu ở bên sẽ không khổ cực.”

Tiểu Tiệp viên mắt nóng lên, vui sướng hài lòng tới gần Đỗ Hàng, “Đúng, còn có em, em sẽ cùng anh, hơn nữa sau đó còn muốn dưỡng anh nha!”

Đỗ Hàng bị đả kích: cậu thực đúng là ôn nhu sẵn sóc thiện hiểu nhân ý. --||

102. Chương 102

Tân gia bài trí đều dựa theo Tiểu Tiệp an bài. Cậu đứng ở phòng khách hoa chân múa tay chỉ huy, Đỗ Hàng thì cật lực lấy lòng làm cu li. Cậu nói như thế nào Đỗ Hàng liền làm thế đó, giống như một nô lệ bị sai xử.

Cậu nói TV hẳn là để giữa nhà, bởi tất cả mọi người đều để như vậy. Đỗ Hàng ứng một tiếng bê TV qua. Cậu lại nói, nên để TV ở trong phòng ngủ, như vậy hai người có thể ôm nhau ở trên giường xem TV, cảm giác thực tuyệt vời. Đỗ Hàng nghe theo. Lại không nghĩ cậu lại trầm tư một lúc, nói nên để như cũ đi, nếu có khách tới, họ muốn xem TV, không phải muốn vào trong phòng ngủ của chúng ta xem sao? Ai nha, em không thích người xa lạ ngồi trên giường chúng ta! Đỗ Hàng mí mắt thẳng khiêu, một nhát ôm lấy TV ra ngoài. Phía sau truyền đến tiếng cậu kêu, “Học trưởng, em nghĩ ra, chính ...” Đỗ Hàng quay đầu liếc một cái, lập tức thành công khiến Tiểu Tiệp ngậm miệng.

Sau hắn nhét TV vào tay cậu, hừ lạnh, “Cầm, muốn để đâu chính mình để.”

Tiểu Tiệp nơm nớp lo sợ tiếp nhận TV, kêu rên nói: “Hảo nặng! Học trưởng, anh cứ nhiên khi để người ta!”

103. Chương 103

Trước khi tìm việc, Đỗ Hàng quyết định dẫn Tiểu Tiệp về nhà gặp cha mẹ.

Lần đầu gặp gia trưởng, Tiểu Tiệp cảm thấy rất khẩn trương, khẩn trương tới lòng bàn tay ứa mồ hôi.

Đi tới cửa nhà thì, tim cậu đập bình bịch liên tục, không khỏi loạn tưởng. Cậu sợ cha mẹ Đỗ Hàng không thích cậu, bọn họ liền thành một đôi uyên ương bị tươi sống chia rẽ.

Cửa mở, Tiểu Tiệp như đi vào cõi thần tiên, Đỗ Hàng nhẹ nhàng nhéo cậu một cái, cậu mới hồi phục tinh thần.

Tiểu Tiệp ngẩng đầu nhìn đôi trung niên phu phụ, nhất thời trong lòng mọc lên một cổ kính ý, nói vậy bọn họ là cha mẹ học trưởng đi? Thoạt nhìn hảo hiền lành nga! O(_)O

~Đỗ Hàng hướng đôi trung niên phu phụ đậm đậm cười, “Ba, mẹ, bọn con đã về.”

Tiểu Tiệp nhanh chào hỏi, cười xán lạn như một đóa hoa, “Ba mẹ hảo.”

Cha mẹ Đỗ Hàng sửng sốt một lúc, sau đó nở nụ cười, “Đứa nhỏ này miệng thực ngọt!”

Trên bàn bày thật nhiều đồ ăn phong phú, Đỗ mục mục kéo Tiểu Tiệp đến bên bàn ngồi xuống, “Ngồi xe lâu như vậy khẳng định bị đói đi? Ta không biết con thích ăn gì nên làm hết mấy món ta hay làm, nhanh ăn đi, xem hợp miệng hay không.”

Tiểu Tiệp cảm động hai mắt lưng tròng, gấp một miếng tít đặt trong miệng, sau đó tròn tròn mắt kính hô: “Mẹ, mẹ nấu ăn thiệt ngon! Tay nghề rất giỏi!”

Nghe xong lời này, Đỗ mục mục cười nở hoa, lập tức lại gấp một đũa đầy cho cậu.

Đỗ Hàng vẻ mặt hắc tuyến: cậu thực biết lấy lòng người, tại chỗ chúng ta, mẹ ta thế nhưng nấu ăn có tiếng a! (_)

104. Chương 104

Lần đầu tiên gặp mặt khẳng định có rất nhiều chuyện để nói, bốn người nói cho tới hừng đông mới trở về phòng ngủ.

Tiểu Tiệp nằm trên giường vuốt cái bụng tròn tròn, cột nải nói với Đỗ Hàng: “Học trưởng, anh sờ thử xem, bụng em thực tròn a! Giống như mang cục cứng vậy.”

Đỗ Hàng nghiêng người nằm bên cạnh cậu, sờ sờ cái bụng, “Ấn, vừa tròn vừa lớn, phỏng chừng cũng bốn tháng rồi.”

Tiểu Tiệp bật người làm bộ e thẹn, cúi đầu vào lòng Đỗ Hàng, “Ba nó, anh thích con trai hay con gái?”

“Nam nhân mang thai? Vậy trong bụng cậu nhất định mang quái thai, tôi sẽ cố giúp cậu loại bỏ yêu nghiệt này đi!” Đỗ Hàng vừa nói vừa lấy tay ấn cái bụng cậu.

Tiểu Tiệp kính hô, “Đừng ấn đừng ấn, đau quá a!”

Đỗ Hàng vội hỏi: “Sao đau?”

Tiểu Tiệp cuộn tròn người, lăn qua lăn lại trên giường, “Bụng em hảo trương a!”

Đỗ Hàng cầm viên thuốc tiêu thực dút cho cậu, một bên oán giận: “Ai kêu cậu ăn không ngừng miệng, ăn nhiều như vậy lại còn ăn vặt cả đêm, dạ dày không đau mới lạ! Sau này xem cậu còn dám loạn ăn như vậy không!”

Tiểu Tiệp nhỏ giọng phản bác, “Mẹ anh vì chúng ta bận cả một ngày, chuẩn bị nhiều đồ ăn như vậy, em sao có thể cô phụ tâm ý của mẹ! Hơn nữa đồ ăn vặt cũng là bà chuyên môn mua cho chúng ta, không ăn khẳng định bà thấy thất vọng đó.”

Đỗ Hàng dán miệng qua, tại trên mặt cậu hung hăng hôn mấy cái, “Nhóc con cậu thực hiểu chuyện a!”

Tiểu Tiện dạt dào đắc ý, “Kia đương nhiên! Em sau tuổi giúp mẹ nấu cơm, bảy tuổi tự giặt quần áo, tám tuổi học làm cơm, chín tuổi biết tự chăm sóc mình không khiến ba mẹ quan tâm. Sau cao trung cùng sơ trung đều ở KTX, sinh hoạt nhóm bạn cùng phòng đều qua tay em. Em còn biết đan áo len, thay bóng đèn, sửa thiết bị điện, không gì làm khó được em! Cười được em là phúc khí của anh! Hảo hảo quý trọng nga!”

Đỗ Hàng không nói gì ...

Có một bà xã có khả năng như vậy, cái này hẳn làm chồng cũng thấy áp lực thật lớn!

105. Chương 105

Tại nhà Đỗ Hàng ngây người một tuần bọn họ liền trở về.

Nghỉ hè còn chưa kết thúc, Tiểu Tiện mỗi ngày cùng Đỗ Hàng ra ngoài tìm việc. Sinh viên vừa tốt nghiệp kỳ thực không được hoan nghênh, người ta hầu như coi trọng kinh nghiệm cùng năng lực.

Vài lần vấp phải trắc trở sau, Đỗ Hàng tìm một công việc tiếp thị, hẳn mỗi ngày phải chạy việc bên ngoài.

Một kỳ nghỉ hè qua đi, Đỗ Hàng sút tròn mười kg, da cũng phôi đen. Tiểu Tiện đau lòng muốn chết, mỗi ngày làm rất nhiều đồ ngon cho hắn, trước khi ngủ còn giúp hắn xoa bóp giảm mệt nhọc.

Nhìn hắn mệt như vậy, vừa dính gối là ngủ, Tiểu Tiện tuyệt không nguyên quấy rối hắn.

Kỳ thực bọn họ đã mau nửa tháng không thân thiết qua.

Tiểu Tiện chui vào lòng Đỗ Hàng, nhẹ hôn ngực hắn, thì thào tự nói, “Ông xã ~ nếu anh không tốt nghiệp thì tốt biết bao, sẽ không vất vả như vậy...”

Tiểu Tiện ở trong lòng âm thầm quyết định, tương lai nhất định phải tìm một công việc tốt, kiếm rất nhiều tiền, cậu muốn đem Đỗ Hàng dưỡng đến không công mạp mạp!

—— Toàn văn hoàn ——

120

Aiyen.wordpress.com Tích Thiên Các

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gia-huu-tieu-tien>